

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

În cursul dimineții de sîmbătă, 15 mai a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășul Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Economic, a făcut o vizită de lucru la Complexul avicol — Titu din județul Dimbovița. Secretarul general al partidului a fost întîmpinat de un mare număr de țărani cooperatori din comunele Lungulețu, Răcari, Poiana, Corbii Mari, Branișteana, Costești-Vale, Potlogi, Odobesti, Titu și din numeroase sate din împrejurimi.

Oaspeții au fost salutați de tovarășii Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, Angelo Miculescu, ministru secretar de stat, cadre de conducere din ministere, precum și de Matei Ghițiu, ministrul construcțiilor industriale.

Au fost de față tovarășul Nicolae Tăbircă, nimeni secretar al Comitetului județean Dimbovița al P.C.R., președintele consiliului popular județean, și alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Oaspeții au fost invitați să viziteze modernul complex avicol de la Titu, organizat pe principiul producției industriale, care, dat parțial în folosință cu un an și jumătate mai devreme, a și livrat recent primele tone de carne pentru aprovizionarea populației. Parametrii noii unități au fost prezentați de directorul complexului, Viorel Chiriță.

Pe un grafic din cadrul expoziției de prezentare a celor mai importante realizări din sectorul avicol obținute la nivelul întregii țări, s-a arătat că, în actualul cincinal, producția-marfă de carne de pasăre va crește de la 38 400 tone în 1970, la 200 000 tone în 1975, iar cea de ouă de la 1 056 milioane la 2 433,5 milioane. În anul trecut, I.A.S. au colaborat cu 461 de cooperative agricole, cărora li s-au livrat aproape 5,5 milioane pui de o.

Între oaspeți și țărzi au avut loc ample discuții. În încheierea vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit cooperatorilor prezenți pe platforma din fața stației de incubație pentru primirea călduroasă pe care i-au făcut-o, le-a urat sănătate și fericire, noi succese în munca pentru obținerea unor recolte bogate, a felicitat avicultorii și constructorii acestui mare complex industrial.

În discuția care a avut loc apoi, secretarul general a recomandat constructorilor, cit și conducerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor să intensifice ritmul construcțiilor, să acorde o atenție sporită bunei organizări și reducerii consumurilor, astfel ca sarcină prevăzută în actualul cincinal să se realizeze încă din anul 1974. De asemenea, a sfătuit conducerea Trustului de producție avicolă să-și organizeze magazine proprii de desfacere, pentru început în Capitală și pe litoral, acordând o atenție deosebită ambalării și prezentării produselor, lărgirii continue a sortimentelor.

VIZITA DE LUCRU A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU LA COMPLEXUL AVICOL DIN TITU

Să folosim din plin condițiile de care dispunem pentru realizarea obiectivelor prevăzute în primul an al cincinalului

Amplu program de activitate, planul cincinal 1971-1975 constituie pentru oamenii muncii din agricultură un îndreptar al cărui coordonate trasează cu precizie drumul spre creșterea continuă a bunăstării generale. Din însumarea eforturilor depuse în acest sens agricultura trebuie să realizeze în 1975 o creștere cu 49 la sută a producției agricole globale, față de media anuală a perioadei 1966-1970. Pentru atingerea acestui țel final, acum — în primul an al cincinalului — sint necesare acțiuni de punere în valoare a tuturor resurselor materiale de care dispunem, a tuturor condițiilor create de dezvoltarea intensă a economiei noastre socialiste.

Această obligație, de mare răspundere stă astăzi în fața fiecărei unități, a fiecărei ferme, a fiecărui specialist sau lucrător din agricultură. Este o muncă de mare răspundere de care depinde aprovizionarea populației — la un nivel superior — cu produse agroalimentare, satisfacerea nevoilor de materii prime ale industriei și crearea disponibilităților necesare unui export eficient.

Toate aceste sarcini sint concretizate în

Ing. Angelo MICULESCU

ministru secretar de stat
la Ministerul Agriculturii,
Industriei Alimentare,
Silviculturii și Apelor

cifrele planului de stat pe 1971. Pentru îndeplinirea lor va trebui să se obțină peste 14 milioane tone de cereale, aproape 1 milion tone de floarea-soarelui, peste 7.500.000 tone de legume și cartofi peste 1 400 000 tone de carne etc.

Baza materială a acestor producții o constituie întinsele suprafețe ocupate cu culturi agricole aflate acum în plină vegetație, însămînțările fiind, astăzi, aproape încheiate pe tot teritoriul țării. Fac excepție unele suprafețe, destul de restrinse, de porumb, soia, fasole, orez și unele culturi legumicole rămase încă de semănat în județele Olt, Timiș, Ialomița, Dolj, Harghita, Suceava, Alba. În unele zone, ploile căzute în ultima vreme au provocat bălțiri pe mari suprafețe, întirziind semănatul sau chiar distrugând unele culturi. Scoaterea imediată a apei cu ajutorul pompelor, im-

prăștierea ei cu aspersoarele sau, unde acest lucru este suficient, scurgerea apei prin șanțuri, trebuie urmate imediat de însămînțarea culturilor planificate sau reinsămînțarea celor distruse. În fiecare unitate, în locul culturilor de toamnă se va însămînța porumb. Culturile de primăvară, a căror producție a fost contractată cu statul, vor fi reinsămînțate în totalitate. Considerăm că în județele și unitățile în cauză există depline posibilități pentru realizarea integrală a suprafețelor prevăzute a fi însămînțate, astfel încît să nu existe porțiune de teren rămasă în afara circuitului productiv.

Însămînțările constituie însă numai o etapă a complexului proces de realizare a produsului agricol finit. Dirijarea lui trebuie făcută în continuare, cu precizie științifică, de specialiști agricoli.

În momentul de față, în sectorul vegetal, atenția specialiștilor trebuie îndreptată cu precădere spre lucrările de întreținere, a căror influență asupra mersului vegetației este hotărîtoare. Condițiile în care se desfășoară în acest an lucrările de întreținere a culturilor sint net su-

perioare celor din anii trecuți: mai multe erbicide, mai multe tractoare, forme superioare de organizare a muncii. Depinde de conducerea fiecărei unități, de specialiști, ca aceste mijloace să fie utilizate cu maximum de eficacitate. Unele diferențieri în preocupări au și apărut. Astfel, în timp ce în unele județe — cum sint Timiș, Arad, Bihor, Vilcea, Caraș-Severin, Argeș, Prahova, Sibiu, Hunedoara, Satu-Mare — s-au erbicidat suprafețe cu mult mai mari decît se prevăzuse inițial, în altele acțiunea se desfășoară sub nivelul posibilităților ca de pildă în județele Teleorman, Brăila, Olt, Dolj, Vrancea, Iași, Dimbovița, Galați, Sălaj etc. Mijloacele mecanice de întreținere existente în secțiile S.M.A. și în fermele I.A.S. trebuie să funcționeze acum din plin sub supravegherea atentă a inginerilor agronomi obligați să manifeste o

(Continuare în pag. a 3-a)

In pag. 3-9:

Prin extinderea chimizării,
un spor mai bogat de recoltă!

Ingrășămintele complexe
organominerale

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 20 (432)

Joi, 20 mai 1971

SUMAR

- Protecția plantelor: **COMBATEREA GĂRGĂRIȚEI MAZĂRII** ● De la producător la consumator: **AROMA ȘI DULCEAȚA CAPȘUNILOR SĂ RĂMÂNĂ INTACTE** (pag. 4)
- Îmbunătățiri funciare: **PRIN METODE EFICACE DE DRENARE, LA RECOLTE MARI ȘI SIGURE!** (pag. 5)
- Investiții: **COLABORAREA PROIECTANT-CONSTRUCTOR - BENEFICIAR** ● **RECOMANDĂRI ALE I.C.V.B. „Pasteur”** (pag. 6)
- Industria alimentară: **CERCETAREA ȘI PROIECTAREA ÎN STRÎNSĂ LEGĂTURĂ CU CERINȚELE PRODUCȚIEI** ● **PRIMA CONFERINȚĂ A SOCIETĂȚII DE MEDICINĂ VETERINARĂ DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA** (pag. 7)
- Silvicultură: **PĂDURILE POT DA LEMN MAI MULT, MAI BUN** ● **VINATUL — AURUL CODRILOR ȘI CÎMPIILOR** (pag. 10)
- **INVENȚII ȘI INVENTATORI** ● **GRIJĂ SPORITĂ PROTECȚIEI MUNCII!** (pag. 11)
- Propaganda agricolă: **PE TRAIECTUL NOILOR TEHNOLOGII** ● **POSTA REDACȚIEI** (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S. Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”

40.000

BLOC-NOTES

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINISTRI

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri Iosif Banc a primit marți la amiază pe președintele Oficiului Național al Apelor din R. P. Ungară, Imre Degen, care face o vizită în țara noastră. La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, cordială, au participat Florin Iorgulescu, președintele Consiliului Național al Apelor, precum și Ferenc Martini, ambasadorul R. P. Ungare la București. Cu acest prilej a avut loc o convorbire privind colaborarea între cele două părți în domeniul gospodăririi apelor și îmbunătățirilor funciare.

După-amiază, președintele Oficiului Național al Apelor al R. P. Ungare a părăsit Capitala.

CONSĂTUIRE PE ȚARĂ ÎN RAMURA INDUSTRIEI DE CONSERVE

La Mamaia, s-a desfășurat, în zilele de 14 și 15 mai, o consfătuire pe țară, organizată de centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor. În prima zi a consfătuirii activitatea participanților s-a desfășurat pe grupuri de lucru, analizându-se probleme legate de constituirea și asigurarea fondului de marfă, îmbunătățirea industrializării conservelor și semiconservelor, aprovizionarea cu ambalaje, materii și materiale, asigurarea remontului fabricilor și a reparațiilor curente, pentru apropiata campanie de industrializare a legumelor și fructelor; au fost definite cu acest prilej și contractările de conserve și semiconserve pentru export. În cea de a doua zi a consfătuirii, participanții au analizat activitatea pe anul 1970 a industriei de conserve, precum și sarcinile de plan și măsurile aferente îndeplinirii exemplare a planului de producție în acest an.

Pe baza discuțiilor, propunerilor, sugestiilor și observațiilor făcute cu ocazia acestei consfătuirii, vor fi luate noi măsuri pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității în sectorul de producție și industrializare a legumelor și fructelor, în scopul satisfacerii cerințelor tot mai mari ale consumului intern și ale exportului.

CONSĂTUIRE DE LUCRU ORGANIZATA DE CENTRALA VIEI ȘI VINULUI

În zilele de 17 și 18 mai, la Mamaia, s-au desfășurat lucrările unei consfătuiri de lucru, organizată de Centrala viei și vinului din cadrul M.A.I.A.S.A.

Participanții au ascultat o prezentare a felului în care este organizată și își desfășoară activitatea întreprinderea viei și vinului — Constanța. S-a discutat apoi pe marginea sarcinilor prevăzute în planul de producție al anului 1971 în vederea realizării lor exemplare, s-a analizat stadiul actual al lucrărilor în viticultură și măsurile ce se impun pentru executarea lor la timp. Au fost dezbătute, de asemenea, măsurile din planul stabilite de centrală privind îmbunătățirea calității și diversificării producției de struguri și vinuri și a extinderii acestor produse la export pentru perioada acestui an și a întregului cincinal.

În cele două zile, participanții la con-

sfătuire au făcut vizite la centrul vitipomicol Tariverde, întreprinderea agricolă de stat și stațiunea experimentală din Murfatlar.

SIMPOZION ȘTIINȚIFIC

Facultatea de agronomie a Universității din Craiova, în colaborare cu Stațiunea experimentală agricolă Șimnic, a organizat, în zilele de 17—18 mai a.c., simpozionul științific pe tema: „Posibilități de sporire a producției de furaje”.

A fost prezentat un număr de 25 de comunicări științifice elaborate de colective de cercetători din toate centrele universitare cu profil agricol, de cercetători ai unor stațiuni experimentale agricole, de specialiști din producție.

Programul simpozionului a cuprins și vizitarea cimporilor experimentale de la Timburești, Rovinari-Gorj, Preajba-Gorj și a unor pașiști.

În discuțiile purtate s-a insistat, în special, asupra corelației dintre producția de furaje și producția zootehnică, generalizării rapide a rezultatelor cercetării în unitățile agricole de producție, intensificării aportului unităților de cercetare și a instituțiilor de învățământ în sporirea producției de furaje.

OMAGIU BRIGADIERILOR DE PE VALEA CARASU

În ziua de 16 mai, a avut loc sărbătorirea împlinirii unui an de la deschiderea șantierului național al tineretului de pe Valea Carasu, unde se construiește cel mai mare complex de irigații din țara noastră. Această sărbătorire omagială, organizată de comitetul județean Constanța al Uniunii Tineretului Comunist, a avut loc într-o frumoasă pădure din comuna Valul lui Traian.

SĂRBĂTORI ALE PRIMĂVERII

Duminică, 16 mai, în mai multe locuri din țară s-au desfășurat tradiționalele sărbători ale primăverii.

În județul Satu-Mare, pe dealul Huta de pildă, a avut loc vesita „Simbră a oilor”.

În același decor montan, la Novaci, pe plaiuri gorjene, mii de localnici și turiști au luat parte la o minunată paradă de datini și obiceiuri păstorești, prilejuită de „Ziua oierilor”. De asemenea, tot duminică, la Ponoare, în județul Mehedinți, s-au consumat manifestările artistice din cadrul nu mai puțin vestitei „Sărbători a liliacului”.

OBIECTIVE DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ ÎN CONSTRUCȚIE

La Tîrgul Jiu, în zona de est a municipiului, a început construirea unei fabrici de produse lactate. Dotată cu instalații moderne, de mare randament, ea va prelucra anual, începând din 1972, cîte 41.000 hl de lapte. De remarcat că, pe aceeași platformă, se mai află în construcție un complex pentru prelucrarea legumelor și fructelor.

Instantanee

DUPĂ DOUĂ DECENII

Plini de emoția firească unui asemenea eveniment, am participat sîmbătă la întîlnirea cu colegii din prima promoție de ingineri agronomi și mecanizatori, care am absolvit în urmă cu două decenii Institutul agronomic de la Craiova. Exclamații de bucurie, îmbrățișări, întrebări ca: „Ce faci, unde lucrezi, cîți copii ai, sint mari...” au precedat intrarea în aula „Alexandru Buiu” a Facultății de agronomie a celor sosiți din diverse colțuri ale țării, acum specialiști în unitățile de producție, cadre cu munci de răspundere în organele de partid și de stat, în învățămîntul superior și mediu, în institute de cercetări științifice.

Celor dinții absolvenți ai învățămîntului superior din Craiova, foștilor lor profesori, sosiți acum ca invitați, le-au fost adresate cuvinte de bun venit din partea celei mai tinere universități din țară, de către rectorul acesteia, prof. dr. doc. Mircea Oprean, iar din partea Biroului Comitetului județean de partid de către tov. Petre Gigea, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean Dolj.

În cuvinte vibrante, pline de emoție, prof. I. Lungu, fostul rector al institutului, a dat citire „catalogului promoției”, iar prof. dr. doc. I. Maier, azi la Institutul agronomic „N. Bălcescu”—București și prof. ing. I. Lupescu, de la Institutul politehnic din Timișoara, au adus omagii foștilor lor studenți de la Craiova. Din partea absolvenților agronomi a luat cuvîntul prof. dr. doc. Petre Raicu, iar din partea mecanizatorilor — dr. ing. Ion Vulpe, care au evocat momentele de neuitat din perioada studenției, au urat succese în activitatea viitoare a colegilor lor.

Un deosebit interes în rîndurile celor prezenți a stîrnit expunerea prof. dr. Liviu Pop, care a dat o imagine sugestivă a evoluției învățămîntului superior craiovean, de la înființarea căruia se va împlini un sfert de veac în anul viitor.

Participanții au adoptat apoi, cu puternice aplauze, textul unei telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, ca semn al recunoștinței profunde față de partid, care a realizat o veche dorință a populației din această parte a țării, creînd în vechea reședință a Băniei Olteniei cea dintîi instituție de învățămînt superior. Ei s-au angajat să depună și pe mai departe o activitate roditoare în slujba înfloririi agriculturii, ramură de bază a economiei naționale.

Ing. Em. ALBULESCU

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

SCRISORI

Stînă turistică

O familie de veterinari

Recent, asistentul universitar dr. Alexandru T. Bogdan, de la catedra de obstetrică și reproducție a Facultății de medicină veterinară din Cluj, a obținut titlul de doctor în medicină veterinară, susținînd teza „Cercetări asupra corelației funcționale dintre uter și corpul galben la vacă”. Lucrarea a fost distinsă cu calificativul „excepțional” și propusă spre publicare în revistele de specialitate din țară.

Dacă ținem seama de faptul că Alexandru Bogdan are abia 29 de ani, asistăm într-adevăr la o performanță: el, este unul din cei mai tineri doctori în medicină veterinară din țară.

Stînd de vorbă cu harnicul cercetător și cadru didactic clujean, am aflat și alte noutăți menite să dezvăluie pasiunea sa pentru știința veterinară.

— Arborele meu genealogic — ne spunea dînsul — are... rădăcini veterinare. Tata a fost medic veterinar, directorul stațiunii pentru cercetări de apicultură și sericultură. Mama, Elena Bogdan, de asemenea medic veterinar și a funcționat pînă nu de mult ca inspector general în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și ca profesoară de boli infecțioase la un liceu agricol. În prezent este pensionară, însă se află tot apropiată de breasla noastră. Sora mea, Marinca, este asistentă la Facultatea de medicină veterinară din București. Soția mea, Ingeborg Bogdan e, de asemenea, asistentă la Cluj la medicină veterinară și doctorandă la catedra profesorului Ion Adameșteanu. Dar eu ceasta n-am încheiat lista... pe linie agricolă. Mai am în familie un frate inginer horticol și o cumnată tot horticultoare, amîndoi, deci, lucrînd tot în agricultură.

Să felicităm din inimă această familie, puternic legată de activitățile agreste (Dr. Mihai MITEA).

În ritm ascendent

Și pe plaiurile cooperativei agricole „Gh. Doja” din comuna Icușești, județul Neamț, lucrările agricole au fost intensificate. Sub îndrumarea inginerului șef Stelian Meștăciuanu, prin buna organizare a muncii, de care răspund președintele Vasile Căuțianu, și cu sprijinul secției a treia de mecanizare de la S.M.A. Roman, condusă de Nicolae C. Toma, semănatul culturilor a fost efectuat la timp și în condiții agrotehnice optime. În urma ploilor căzute, culturile de pe cele 20 ha cu mazăre, 130 ha cu sfeclă de zahăr, 100 ha cu floarea-soarelui, 50 ha cu cîneapă, 42 ha cu cartofi și 450 ha cu porumb se dezvoltă frumos. Prin grija brigadierilor Ioan Paraschiv, Gavril Soimanu, Vasile Cobuz și Nicolae Vieru, se intensifică pe zi ce trece și lucrările de prășit (Gh. BALAIȚĂ).

actualitatea

PREGĂTIRI INTENSE
PENTRU CAMPANIA
DE RECOLTARE

Pină la declanșarea acțiunii de strângere a noi producții de cereale păioase mai este aproximativ o lună de zile. Timp suficient pentru a efectua o pregătire completă, multilaterală, în toate unitățile agricole, în așa fel ca nimic din noua recoltă să nu se irosească.

Noua bătălie este întinpinată, în multe județe, prin acțiuni febrile, consacrate revizuirii și punerii în perfectă stare de funcționare a tuturor utilajelor specifice. În județele Ilfov și Ialomița, de exemplu, a fost deja pregătită cea mai mare parte din combinele de cereale sau presele de balotat paie. La S.M.A. Castelu și în alte locuri s-a efectuat și recepționarea exigentă a utilajelor. Avansul are aici la bază prevederea, organizarea judicioasă a muncii în cadrul posturilor de lucru specializate, stabilirea din vreme a necesarului de piese și aprovizionarea din timp cu materiale, controlul sistematic asupra mersului reparațiilor, verificărilor, probelor atit în ateliere cit și în secțiile de mecanizare.

Este de reținut însă că, într-o serie de I.M.A., ritmul pregătirilor pentru recoltare n-a fost, cel puțin pină acum, la nivelul dorit. În județele Bistrița — Năsăud, Botoșani, Sălaj, Suceava, Vaslui, Vrancea sau Vilcea s-a lucrat destul de lent la repararea combinelelor de cereale și a preselor de balotat paie. Aici se mizează pe faptul că, pină la maturizarea culturilor, mai este încă timp. O asemenea rămânere în urmă există chiar și în unele S.M.A. din zonele mari cultivatoare de cereale (din județele

Olt, Teleorman etc.) unde, se știe, coacerea păioaselor are loc mult mai devreme decât în nord.

Notăm că și acțiunea de pregătire a batozelor decurge, de asemenea, pe alocuri cu încetinitor. În județele Maramureș, Sălaj, Suceava etc., conducerea S.M.A. au lăsat lucrările de reparații la aceste utilaje pe un plan secundar.

Ținând seama de timpul scurt care a mai rămas pină la începerea secerișului este imperios necesar ca, în toate județele, conducerea I.M.A., ale S.M.A. restanțiere să la măsuri de accelerare a lucrărilor de reparații, fără a se face rabat la calitate. Intocmirea unor grafice săptămânale, organizarea reparațiilor unor combine sau a recondiționării unor utilaje (axe oscilante, aparate de treier etc) în unitățile care au condiții tehnice, redistribuirea de piese între unități sint soluții concrete de grăbire a ritmului de execuție a reparațiilor la combine, prese etc.

În mod deosebit, în toate județele trebuie să se acorde cea mai mare atenție evitării oricăror pierderi de boabe la recoltare, pe calea etanșării perfecte a combinelelor. Pentru aceasta s-au asigurat, pe plan central, buretele de poliuretan și soluția de lipit necesară. Recepționarea utilajelor inclusiv proba cu griu în circuitul tehnologic trebuie să se facă cu maximă exigență în fiecare S.M.A. Înainte de a se intra în lan, potrivit indicațiilor date, fiecare combină de cereale va fi încercată și probată în condiții de lucru de către specialiștii din S.M.A. și inginerii șefi din C.A.P. întocmindu-se proces verbal pentru fiecare mașină supusă controlului.

În vederea măririi productivității agregatelor și reducerii pierderilor de boabe, I.M.A., respectiv S.M.A. vor lua măsuri de extindere a adaptărilor recomandate.

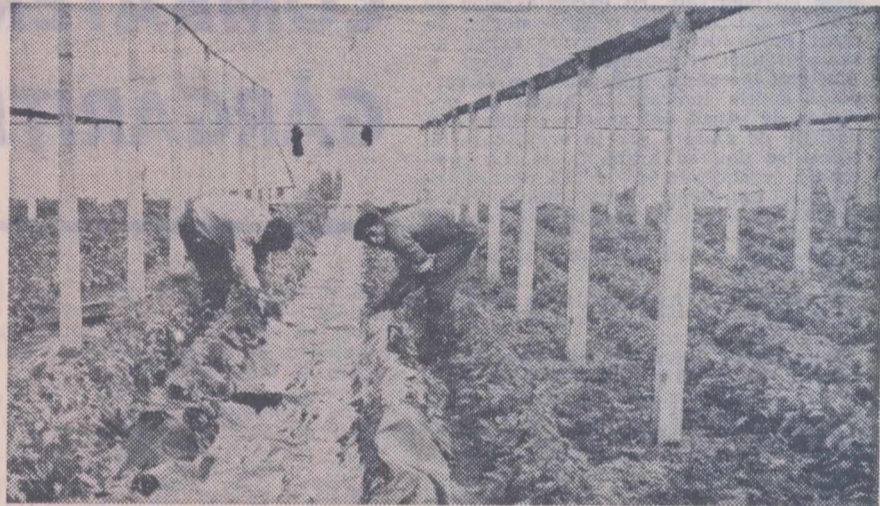
Toate S.M.A. trebuie să se preocupe, în același timp, de sporirea sprijinului acordat cooperativelor agricole la pregătirea utilajelor din proprietatea acestora, pentru apropiata campanie de recoltare.

La Stațiunea experimentală legumicolă Buzău

Spanac din soiul **Matara** (original din Olanda). Semănat toamna, asigură primăvara o producție de 10 000-12 000 kg/ha, putind fi recoltat cu cositoare mecanică. La stațiune, unde cultura a fost destinată obținerii de sămânță, numai din rărit s-au realizat 5 000 kg/ha. Cu sămânța ce se va realiza anul acesta soiul va putea fi extins pe încă circa 1 000 ha.

Căutind noi căi de realizare a unor producții cit mai timpurii, cercetătorii experimentează efectul mulcirii culturilor legumicole din solarii cu folii de polietilenă.

Foto : S. DIRADURIAN

(Urmare din pag. 1)

maximă exigență față de calitatea lucrărilor.

Elemente noi în activitatea cooperativei agricole, formațiunile mixte de mecanizatori și cooperatori constituite la semănat, au acum, la întreținerea culturilor, un cimp larg de acțiune. Realizindu-se pe această cale o întrepătrundere a intereselor mecanizatorilor și cooperativelor față de efectul final al muncii depuse se asigură, fără îndoială, o creștere a răspunderii lor și în această etapă, atit de importantă, a lucrărilor de întreținere. În același timp, faptul că în cooperativele agricole, pe mai bine de 70 la sută din suprafață, se lucrează pe bază de acord global, garantează participarea la muncă a oamenilor în toate momentele „cheie”, ceea ce se va oglindi, indiscutabil, în volumul producției. Important este ca aceste elemente organizatorice să acționeze în fiecare unitate, ca ele să fie întărite și dezvoltate, spre a da roadele urmărite în creșterea producției și îmbunătățirea rezultatelor economice ale cooperativei.

Ploile căzute, chiar și cele mai abundente, nu pot exclude irigarea. O cantitate de 50-60 mm, cum s-a realizat în multe locuri, nu asigură necesarul decit pentru 8-10 zile, după care irigarea devine obligatorie. Există posibilitatea ca anul acesta să se irige circa 800 000 ha. Culturile amplasate pe aceste terenuri — de la care se așteaptă producții pe măsura acestor condiții — trebuie să li se asigure, în permanență, apa necesară. Pentru ca acțiunea să se desfășoare continuu, în raport direct cu cerințele plantelor în fiecare etapă a lor, pregătirile pentru începerea normală a irigațiilor trebuie imediat încheiate. Este vorba atit de terminarea tuturor amenajărilor noi, cit și de punerea în stare de funcționare a celor existente, lucrări care nu mai suferă nici o amănare.

În strinsă dependență cu cantitatea de apă asigurată, culturile irigate au nevoie de îngrășăminte. Se impune deci fertilizarea suplimentară, folosindu-se în totalitate cantitățile repartizate în acest scop. O dată cu lucrările de întreținere se vor aplica îngrășămintele la prășitoare și pe terenuri neirigate, acolo unde unitățile nu au dispus la timp de cantitățile necesare. Stabilirea dozei, într-un raport bine echilibrat cu toate celelalte condiții asigurate — apă, fertilitate naturală a solului, cantitățile de îngrășămintele încorporate anterior, cerințele speciei și soiului etc. — este o treabă inginerescă la care specialiștii sint chemați să-și manifeste competența la un înalt nivel.

Paralel cu lucrările specifice „culturii

marii” acum se desfășoară acțiuni de mare importanță în legumicultură. O bună parte din elementele programului elaborat pentru dezvoltarea acestui sector încep să-și arate roadele. Produsele de primă apariție s-au aflat la timp pe piață, ceea ce a permis o bună aprovizionare a populației. Cerințele sint însă în creștere. În curind își vor începe activitatea fabricile de conserve și, totodată, vor trebui onorate obligațiile de export. De aceea, în aceste zile, în fermele specializate, în centre și întreprinderile de producere și valorificare a legumelor, atenția va fi îndreptată cu precădere către scoaterea neîntârziată în cimp a tuturor răsadurilor pentru realizarea integrală a suprafețelor și spre executarea în solarii a lucrărilor de întreținere menite să grăbească ritmul vegetației culturilor.

Să folosim din plin
condițiile de care dispunem

Lucrările curente din cimp, din grădinițele de legume, din livezi sau vii nu exclud necesitatea unei atențe preocupări pentru acțiuni viitoare. Nu prea îndepărtată și reclamind un mare volum de muncă, campania agricolă de vară intră de pe acum în actualitate, prin grija ce trebuie acordată pregătirii ei în cele mai mici amănunte. Dacă în ceea ce privește utilajele — mașini de recoltat, combine, prese, remorci — obligații deosebite revin mecanizatorilor, din punct de vedere organizatoric, desfășurarea o asigură specialiștii și conducătorii unităților. Planul va trebui întocmit de pe acum, ținind seama de condițiile specifice acestui an — masă mare vegetativă și, s-ar putea, umiditate mai ridicată.

Activitatea în sectorul zootehnic include, la rindul ei, o serie de preocupări specifice acestei perioade. Ele sint legate de modul de asigurare a furajelor, de posibilitatea trecerii la folosirea furajelor verzi, a pășunilor și fînțelor.

O primă sursă o reprezintă secara pentru masă verde. Coșită pentru taurine, pășunată apoi de ovine, această cultură trebuie urmată, imediat de celelalte culturi

agricole planificate în fiecare unitate. În ceea ce privește pășunile, legea recent votată de Marele Adunare Națională stabilește cu precizie modul lor de folosire pentru a se obține randamente optime. În perioada imediat următoare, paralel cu primirea în unități a îngrășămintelor repartizate pentru pășuni și fînțe trebuie să se treacă la fertilizarea pe scară mare a suprafețelor de pajști, cale principală de creștere a producției de masă verde și finuri.

Mal mult ca în oricare alt sector al agriculturii, în zootehnie îndeplinirea sarcinilor de plan anuale, livrarea ritmică a cantităților de lapte, carne, ouă contractate cu statul — depind de realizarea producției zilnice. A o urmări, a interveni prin măsuri prompte atunci cind se ivesc dificultăți — iată ce trebuie să intre în

trebuie să-și îndrepte atenția conducerea unităților agricole — C.A.P., I.A.S., I.M.A. — il constituie realizarea programului de investiții. Volumul acestuia este foarte mare. Numai pentru investițiile centralizate, statul alocă 10 miliarde de lei, din care 2,5 miliarde sub formă de credite pentru cooperativele agricole. Sint incluse în acest program importante lucrări hidroameliorative, noi complexe zootehnice, construcții de sere și solarii, centre pentru producerea răsadurilor etc. O serie de obiective reprezintă continuări din 1970, altele încep anul acesta. În toate cazurile este necesar un ritm susținut de execuție pentru că, de intrarea lor în funcțiune la termenele stabilite, depinde obținerea producțiilor și veniturilor pe care unitățile respective și le-au inclus în planurile lor.

Acțiunile tehnice și economice ale acestei perioade, numeroase și urgente, pot fi aduse la îndeplinire numai dacă sint încadrate într-un program bine precizat din punct de vedere organizatoric. Existența celor 6 000 de ferme din cooperativele agricole de producție și a celor 3 000 de ferme din întreprinderile agricole de stat înlesnește stabilirea cadrului necesar desfășurării întregii activități la un nivel superior. La baza lui trebuie să stea programul zilnic, operativ, al fermei, sectorului, cooperativei sau întreprinderii agricole de stat. Examinarea în fiecare seară a modului în care s-a îndeplinit acest program asigură executarea la timp a tuturor lucrărilor, prin utilizarea integrală, cu maximum de randament a forței de muncă și a mijloacelor mecanice.

În eforturile pe care le depun pentru a transforma în zeci de mii de tone de produse agricole fiecare din prevederile planului primului an al cincinalului, unitățile agricole au nevoie de sprijinul permanent al direcțiilor generale județene. În noua formă organizatorică în care își desfășoară activitatea, acestea au posibilitatea să asigure o îndrumare concretă și operativă. O bună experiență a fost cistigată în timpul lucrărilor agricole de primăvară. Ea trebuie continuată și îmbogățită acum. În mod deosebit sint chemate la o prezență cit mai activă întreprinderile județene ale diferitelor centrale, a căror răspundere pentru realizarea producției este, în anumite domenii, solidară cu cea a unităților agricole cooperatiste.

În această perioadă, cind baza producției agricole a anului 1971 a fost creată, rolul specialiștilor, al tuturor lucrătorilor din agricultură este de a desfășura o activitate continuă și neobosită pentru ca bilanțul final să marcheze un pas înainte pe calea dezvoltării și modernizării acestui important sector al economiei noastre socialiste.

Un domeniu important asupra căruia

Rolul păgubitor al atacului gărgăriței mazării (*Bruchus pisi* L.) asupra producției de mazare, nu este evidențiat la prima vedere sub toate aspectele, întrucât o parte din pierderile pentru economia națională se manifestă după recoltare, în special în perioada de depozitare și la valorificarea producției. Datorită atacului acestui dăunător, recolta este diminuată și calitatea depreciată, iar pentru o valorificare corespunzătoare, sînt necesare cheltuieli suplimentare, pentru combaterea insectei, eliminarea boabelor infestate etc. În afară de aceasta, mazărea atacată de gărgăriță este categorisită pe piața externă la o grupă cu calități tehnologice slabe, iar prețurile sînt cu 15—20%, sub nivelul produselor libere de dăunători. Pentru a elimina pierderile cantitative, diminuarea calității produsului și pentru a realiza un fond de marfă neinfestată, competitivă, sub acest aspect pe piața externă, se impune aplicarea unor tratamente chimice, atât în câmp cit și în depozite.

Aplicarea tratamentelor în câmp previne de la bun început producerea pagubelor. Deși aceste tratamente sînt mai costisitoare decît cele aplicate în depozite, producția salvată și diferența de calitate recompensează cu prisosință cheltuielile făcute. Prin tratamentul mazării în câmp se previne infestarea tinerelor păstăi și astfel putem obține culturi libere de dăunători. Pentru a obține rezultate bune sînt strict necesare două tratamente. Primul se aplică în momentul cînd apar întîii boboci, iar al doilea — 10—12 zile mai tîrziu.

Pentru combatere se pot folosi atît produse cloroderivate, cu excepția celor pe bază de D.D.T., cît și organofosforice. În cazul produselor cloroderivate există avantajul unei remanente mai lungi a efectului insecticid, însă dacă nu se respectă dozele indicate la hectar și perioada de pauză, pot apărea reziduuri în boabele de mazare sau în vreji, care de obicei se dau ca hrană la oi. La produsele organofosforice, există dezavantajul unei remanente scurte, însă pericolul apariției reziduurilor toxice este practic nul. Din produsele indicate mai jos se vor putea folosi acelea de care dispune fiecare unitate.

Lindtox 3. Se poate utiliza în cantitate de 20—25 kg/ha, atît la primul cit și la al doilea tratament.

Lindtox 20. Fiind un concentrat emulsionabil, se aplică sub formă de stropiri, în concentrație de 0,6%. După cum este știut, tratamentele executate sub formă de stropiri au o eficacitate mai ridicată, față de cele aplicate sub formă de prăfuri.

Pinctox 10 pulbere. Se dă în cantitate de 20 kg/ha, iar Pinctox 50 concentrat emulsionabil, în diluție de 0,3%. Aceste două produse au avantajul că sînt selective pentru albine, lucru deosebit de important pentru protejerea faunei polenizatoare. Selectivitatea produsului trebuie bine minuită, căci aceasta se manifestă în special atunci cînd albine vizitează o plantă tratată. Dacă albine este prinsă de tratament, în timpul zborului, Pinctox-ul este aproape la fel de toxic, ca și orice cloroderivat. De aceea, va trebui ca tratamentele să se execute numai dimineața și seara, cînd, de altfel, și factorii climatici sînt favorabili combaterii chimice.

Carbetox 37 (malation), care este un

produs organo-fosforic, se folosește în concentrație de 0,2%, iar Fosfotox R 35 (Rogor), în concentrație de 0,3%.

Concentrațiile de folosire indicate la produsele emulsionabile se înțeleg pentru un tratament executat cu aparatul terestru, la un volum de 600—800 litri de apă/ha.

În lipsa mijlocului de aplicare cel mai potrivit se poate folosi și aparatul terestru; în acest caz însă, se vor înregistra unele pagube, prin distrugerea parțială a plantelor ce sînt călcate de roțile tractoarelor și aparatului. Totuși, decît să nu se aplice tratamentele, este mult mai bine să se efectueze combaterea cu mijloace terestre.

Aviația utilitară dă rezultatele cele mai bune la combaterea gărgăriței mazării, deoarece se pot trata suprafețe mari în scurt timp și se evită, evident, și călcarea culturii. În cazul cînd se folosesc concentrate emulsionabile, se va aplica la hectar o cantitate de 50—100 litri de apă. Rezultate bune se obțin și cu cantități de

maxime în combaterea acestui dăunător se impune ca recoltarea culturilor să se facă la epoca optimă, iar treieratul concomitent cu recoltatul, sau la cel mult 3—5 zile după acesta.

Deși tratamentele din câmp, aplicate corect, pot da o eficacitate de peste 95—96%, se recomandă și gazarea mazării în depozite. Combaterea trebuie efectuată imediat după treierat, sau la cel mult 10 zile de la recoltare. Se previne astfel consumarea conținutului boabelor de către larve și se evită întărirea tegumentului bobului, care devine astfel impenetrabil pentru produsele insecticide gazoase. După recoltare, mazărea de consum se poate trata cu următoarele substanțe toxice:

Sulfură de carbon (CS₂), care se prezintă sub formă de lichid incolor cu miros aromat, cu punctul de fierbere 46,3°C, cu limita de inflamabilitate în aer de 1,25 la 44% în volum. Punctul de inflamabilitate și explozivitate foarte mic o face deosebit de periculoasă. Pen-

1,732 cînd se află în stare lichidă. Densitatea gazului este de 3,27 (față de aer), la temperatura de 0°C. Produsul este neinflamabil. Cu toate acestea, în timpul folosirii bromurei de metil este interzisă prezența flăcării, deoarece în prezența acesteia se formează acidul bromhidric, care este foarte corosiv pentru metale și fitotoxic pentru produsele vegetale. Este puternic toxic pentru animale cu sînge cald. Toxicul este ambalat în butelii metalice, sub presiune.

Proprietatea cea mai remarcabilă a acestui produs este puterea de penetrație în masa de produse, chiar la presiunea atmosferică, cît și faptul că este puțin solubil în apă. Această calitate permite să se trateze plantele chiar în plină vegetație, sau semințe cu un procent ridicat de umiditate. Tratamentul mazării se face numai în încăperi bine închise, etanșe, folosindu-se o doză de 40—80 grame la metru cub de spațiu, indiferent dacă acesta este sau nu ocupat.

Administrarea produsului se face fie din afara depozitului, vaporii fiind conduși printr-un tub de cupru sau material plastic, fie prin introducerea directă a recipientului în interiorul spațiului și eliberarea toxicului din butelie. În acest caz, se va purta echipament special de protecție. Expunerea mazării la bromura de metil este, de regulă, de 24 pînă la maximum 48 de ore. Cu cît temperatura din încăperea în care se face gazarea este mai ridicată, timpul de expunere se poate reduce. Temperatura optimă pentru aplicarea tratamentului este de 20—35°C.

În afara acestor produse, pentru combaterea gărgăriței mazării se mai pot folosi și alți toxici ca: acidul cianhidric (HCN), dicloretanul (C₂H₄Cl₂) și hidrogenul fosforat (PH₃).

În toate cazurile, la folosirea gazelor toxice se vor respecta măsurile de igienă și protecția muncii. Pentru protejerea căilor respiratorii se va purta obligatoriu masca de protecție, cu cartușul indicat pentru gazul respectiv. În cazul bromurei de metil și al sulfurei de carbon se folosesc cartușe de tip V.O. (vapori organici).

Pentru ca eficacitatea tratamentului să fie maximă, înălțimea vracului de mazare nu trebuie să depășească un metru. În cazul tratamentului la mazărea ambalată în saci, stivele se vor face la maximum 5—6 rînduri de saci. În cazul cînd spațiul liber din magazia unde se execută tratamentul este foarte mare, pentru a asigura concentrația de gaze în vracul de produs, acesta se acoperă cu prelate. După terminarea timpului de expunere a mazării la acțiunea gazului, se face degazarea încăperii printr-o aerisire puternică.

Prin executarea tratamentului pentru combaterea gărgăriței mazării în câmp și gazarea în depozit se pot obține loturi libere de dăunători.

Ing. M. COJOCARU
Centrala pentru valorificarea cerealelor și plantelor tehnice

Ing. N. LANG
Direcția protecției plantelor din M.A.I.A.S.A.

protecția plantelor

COMBATEREA GĂRGĂRIȚEI MAZĂRII

sub 50 litri, care pot coborî pînă la 30 litri/ha. Cantitatea de produs condiționat ce se aplică la ha. se calculează pornind de la doza de folosire pentru un volum de 600—800 litri/ha.

Cele mai eficiente tratamente se obțin cu Avioipinetox 30, produs special fabricat pentru tratamente cu avionul, cu volum redus. Avioipinetox nu se mai diluează cu apă, ci se folosește așa cum vine de la uzină, în cantitate de 5 litri/ha. În acest scop, avionul va trebui să fie echipat cu duze corespunzătoare, care să fie capabile să pulverizeze în produsul și să poată administra cantitatea dorită.

Pentru ca tratamentele cu aviația utilitară să se poată realiza în bune condițiuni, se recomandă comasarea culturilor de mazare între unități învecinate. De asemenea se va avea grijă să se prevadă și terenul de lucru de pe care vor zbura avioanele, cunoscîndu-se că dacă acesta este mai departe de 4—5 km, prețul de cost pentru hectarul tratat va crește substanțial.

Intrucît aproape întreg ciclul biologic al gărgăriței mazării se desfășoară în bob, pentru asigurarea unei eficacități

tru evitarea acestui inconvenient, în combatere se utilizează amestecuri cu tetraclorură de carbon (CCl₄), în diferite proporții. Cea mai utilizată este proporția de 40% tetraclorură de carbon și 60% sulfură de carbon. Din acest amestec se folosesc, la tona de mazare, 1—1,2 litri, cu condiția ca spațiul liber din magazie să nu depășească de două ori volumul ocupat de produs. Tratamentele cu sulfură de carbon pură se fac cu o cantitate mai mică: 600—660 cmc la tona de produs.

Administrarea toxicului se face prin turnarea lichidului în tăvi sau farfurii așezate pe masa produsului, sau prin imbibarea lichidului în saci, care se așează pe stratul de mazare. În timpul executării tratamentului, toate sursele de foc sau căldură, din interiorul și din jurul magaziei, trebuie îndepărtate, iar curentul electric se intrerupe, pentru a se evita formarea scînteielor, care pot da naștere la explozii.

Bromura de metil (CH₃Br) se prezintă sub formă lichidă, incoloră sau colorată în slab gălbui, fără miros; punct de fierbere 3,6°C. Greutatea specifică este de

De la producător — la consumator

Aroma și dulceața căpșunilor să rămînă intacte!

În țara noastră, cultura căpșunului e cunoscut în ultima perioadă o dezvoltare pronunțată atît sub aspectul creșterii suprafețelor, cît și al producțiilor realizate. Suprafața totală a ajuns la circa 5 000 ha, principalele bazine producătoare fiind situate în județele Argeș, Ilfov și Satu Mare. În multe unități, printre care se numără de pildă, C.A.P. Turulung, județul Satu Mare, se realizează în medie 8 000—9 000 kg/ha. Ca urmare, în ultimii ani, producția comercială de căpșuni a crescut de la circa 16 200 tone în 1967 la 23 000 tone în 1969; pentru anul 1971 sînt prevăzute a se realiza la fondul de stat circa 34 000 tone.

Necesitatea aprovizionării ritmice a populației și industriei, ca și a respectării obligațiilor la export ridică în momentul de față probleme complexe. Ele au fost amplu dezbătute la schimburi de experiență cu producătorii de căpșuni, organizat de Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor și desfășurat săptămîna trecută la Satu Mare.

Așa cum s-a discutat cu acest prilej și cum s-a putut constata în vizitele făcute în căpșunăriile din Turulung, Halmeu, Dobolț, producția anului aceasta se anunță bună. Ea trebuie „dusă” toată pînă la recoltare. Acest lucru depinde, bineînțeles, în primul rînd, de producători. Cîteva lucrări reclamă acum maximă atenție: întreținerea culturii, combaterea dăunătorilor etc. Concomitent, trebuie întreprinse acțiuni susținute pentru pregătirea, în cele mai bune condiții, a lucrărilor de recoltare. Atît în materialele prezentate, cît și în

discuții, atenția principală a fost acordată generalizării acelor metode de valorificare a recoltei care să asigure pierderi cît mai mici, și ca urmare o eficiență cît mai ridicată, ținîndu-se seama de perisabilitatea, pronunțată a fructelor și de exigențele deosebite privind calitatea lor, în special, la export. S-a atras astfel atenția asupra unor situații necorespunzătoare manifestate în anii trecuți cînd, în multe unități, producțiile ridicate obținute nu au fost, în același timp, și rentabile, datorită, în special, deficiențelor manifestate cu ocazia recoltării, preluării, transportului și livrării producției contractate, pe destinații. Așa, de pildă, faptul că nu s-a acordat suficientă atenție aprovizionării din timp și în totalitate cu ambalaje și materiale, reparării butoaielor, asigurării gheței și prăcării vagoanelor, a făcut ca mari cantități de căpșuni să se deprecieze și să fie prelucrate ca suc, formă care nu reprezintă cea mai eficientă cale de valorificare a fructelor. Derivă de aici necesitatea ca pentru producția anului 1971 să se asigure din timp ambalajele necesare — coșulețe, butoaie, lăzi pentru export, lăzi tip M₁ — precum și celelalte materiale indispensabile procesului de prelucrare și livrare la export — bioxid de sulf, parafină, etichete, ștampile, cîntare, formulare tipizate etc.

În legătură cu aceste acțiuni se dovedește necesară o concordanță deplină între nivelul producțiilor ce se recoltează zilnic și volumul ambalajelor asigurate. Aceasta impune centrelor de preluare o legătură strînsă cu unitățile și cu producătorii pentru a se evi-

ta situațiile, destul de frecvente în anii trecuți, cînd — în toila campaniei — unii producători aveau stocuri de lăzi, pe cînd alții reclamau lipsa lor. Se impune, totodată, revizuirea tuturor utilajelor ce urmează să se folosească și efectuarea urgentă a reparațiilor, astfel încît pînă la 25 mai ele să poată fi puse în funcțiune. În timpul campaniei de recoltare, mașinile de calibrat, curățat și sortat vor fi amplasate cu precădere la acele centre și subcentre, din cadrul întreprinderii județene în care culturile de căpșuni au ponderea cea mai mare.

Folosirea necorespunzătoare a mijloacelor de transport a fost o altă cauză a deprecierei calitative a fructelor, semnalată în anii trecuți. Astfel, transportul la rampele de încărcare pentru export și la centrele de prelucrare s-a făcut de multe ori cu întîrziere, fructele rămînînd la locul de preluare 1—2 zile, în mod nejustificat. Datorită acestui fapt s-au produs strangulări și aglomerări la recepție, ceea ce a micșorat ritmul de încărcare. Astfel de situații pot fi evitate asigurînd din vreme mijloacele de transport în funcție de cantitățile ce urmează a fi vehiculate și de distanțele pînă la punctele de destinație.

Pentru buna desfășurare a întregului proces de recoltare, transport, prelucrare și pentru obținerea de produse de calitate superioară la export și semiindustrializare se impune o susținută muncă de îndrumare a producătorilor. Aceasta este o sarcină permanentă a întreprinderilor județene de producere și valorificare a legumelor și fruc-

telor. Întregul personal angrenat în această acțiune — ingineri, tehnicieni, șefi de centre și subcentre, achizitori, recepționeri — trebuie să cunoască în amănunțime condițiile pe care le reclamă o valorificare superioară a căpșunilor și să acționeze în consecință. O atenție deosebită se va acorda respectării momentului optim de recoltare — cînd fructele sînt aproape coapte, avînd numai virful galben-verzui — moment de care depinde în mare măsură nivelul veniturilor.

Interesul cultivatorilor de căpșuni pentru această rentabilă cultură este pe deplin justificat. Se pare însă, așa cum a reieșit și la consfățuire, că avantajele ce le revin nu sînt cunoscute în totalitate. Astfel, recenta lege privind acordarea unor scutiri și reduceri de impozit pe veniturile realizate de gospodăriile agricole aparținînd membrilor cooperatori și producătorilor individuali acordă înlesniri și producătorilor de căpșuni. Pe baza ei, pentru producătorii de căpșuni, venitul impozabil se determină prin scăderea din venitul brut a unei cote forfetare de cheltuieli de 60%, și nu de 40% ca pînă acum. În acest mod, pentru un venit brut din căpșunării de 20 000 lei, venitul impozabil este de 8 000 lei (în loc de 12 000 lei), iar impozitul actual de 1 686 lei (față de 4 025 lei anul trecut). Pentru livrările către organizațiile socialiste pe bază de contract, această sumă se reduce cu încă 25%, impozitul ajunghind astfel la numai 1 264 lei.

Acum, cînd ne aflăm în preajma începerii campaniei de recoltare, traducerea în fapt a măsurilor discutate la consfățuirea de la Satu-Mare se impune cu necesitate, deoarece realizarea lor va contribui la obținerea unor producții mari și de calitate, la creșterea veniturilor unităților cultivatoare și, implicit, la câștigarea unui prestigiu binemeritat pe piața externă.

Eugeniu GORCEA

Îmbunătățiri funciare

Prin metode eficiente de drenare, la recolte mari și sigure

Printre lucrările de îmbunătățiri funciare menite să pună mai bine în valoare potențialul roditor al pământului se numără și cele privind desecările. Există în unele județe unități agricole care în ultimii ani au aplicat, potrivit specificului locului, un complex de măsuri ameliorative, obținând rezultate remarcabile în înlăturarea excesului de umiditate și sporirea producției la hectar.

Ținând seama de faptul că în unele părți ale țării s-a semnalat pericolul de bălări a apei, datorită precipitațiilor abundente, precum și de previziunile meteorologilor și hidrologilor pentru luna mai și iunie a.c., am socotit util să înfățișăm în rândurile următoare experiența — cu caracter de generalizare — câpătată de-a lungul anilor de unele unități agricole din județele Suceava și Cluj în acțiunea de drenare a terenurilor cu exces de umiditate.

„APA DEVINE ALIATUL NOSTRU“

Datorită specificului județului Suceava, în partea premontană a lui există peste 30.000 ha cu exces de umiditate. Pentru valorificarea potențialului de fertilitate al acestor soluri, la inițiativa biroului comitetului județean de partid un mare număr de cooperative agricole au pornit la efectuarea unui volum însemnat de amenajări de îmbunătățiri funciare.

Importante lucrări de desecare s-au executat în această primăvară prin acțiuni intercooperatiste. În frunte situându-se cooperativa agricolă din Dolhasca, care a efectuat astfel de amenajări în cooperare cu unitatea din Dolhești, pe o suprafață de 550 ha; volumul de terasamente realizat a depășit 13.000 mc. Succesul în realizarea acestor obiective se datorește interesului manifestat de conducerea consiliului intercooperatist Dolhești care a asigurat participarea a 70—100 de membri cooperatori, zilnic, lucrările executându-se ritmic. Influența desecării se concretizează în înlăturarea excesului de umiditate, dirijarea apei din izvoare și precipitații, pe canale, zvântarea terenului și executarea lucrărilor de însămintat cu 2—4 săptămâni mai devreme decât în anii cu precipitații moderate.

Însemnate lucrări de desecare s-au efectuat și în cadrul cooperativelor agricole din Negostina, Horodniceni, Grănicești, Bălăceana (în cooperare cu C.A.P. Stroești) și altele.

Pentru a asigura o eficacitate deplină a canalelor executate asupra coboririi nivelului apei freactice și scurgerea apei stagnante de pe suprafețele limitrofe, s-a luat măsura generală ca pământul rezultat din săparea canalelor să fie nivelat sau, dacă această operațiune nu este posibilă, să fie sistematizat în tronsoane de 10—15 m. Lucrarea s-a executat imediat după terminarea canalelor.

Întreruperea digulețelor de pământ din loc în loc asigură scurgerea apei de vin de pe suprafețele învecinate. O atenție deosebită s-a acordat lucrărilor de nivelare a pământului deșus în partea din amonte a canalelor, în special când pe tarla respectivă s-au făcut însămintări.

Lucrările de desecare realizate sînt de lungă durată, în anii următori fiind necesară numai întreținerea lor periodică. Amenajările respective au influențat, în prima fază, anul acesta, zvântarea terenului, iar în lunile ploioase vor asigura scurgerea excesului de apă, provenit mai ales din precipitații. Lunile cele mai ploioase în condițiile județului Suceava sînt mai și iunie, când se înregistrează precipitații între 80—90 mm lunar. În aceste condiții rețeaua de canale ce se execută are rolul de a înlătura apa care stagnează și a asigura condiții optime pentru dezvoltarea plantelor.

Merită relevat faptul că în primăvara acestui an tot mai multe unități agricole de pe cuprinsul județului acordă atenție sporită îmbunătățirilor funciare, efectuând un volum sporit de lucrări de desecare.

Experiența anilor precedenți de a deschide canale cu plugul, sau prin

mijloace manuale, se extinde în toate unitățile, pe suprafețele cu exces de umiditate. Astfel, la cooperativa agricolă din Scheia s-au executat asemenea canale pe o lungime de 10 km, asigurându-se scurgerea apei de pe fiecare tarla. Canalele săpate adînc sînt executate pe marginea tarlalelor, astfel încît să nu stingherească mecanizarea lucrărilor. În cadrul tarlalelor, completarea rețelei de canale se face cu ajutorul rigolelor, care sînt prelungite pînă la canale. Rigolele au rolul de scurgere a apei care bălățește în mici depresiuni ale terenului. Lucrările se execută pe toate suprafețele unde stagnează apa.

După înlăturarea excesului de umiditate, ținînd seama că în unele zone ale județului apar frecvent perioade de uscăciune, se vor lua măsuri din timp pentru a păstra apa din sol, la nivelul dezvoltării optime a plantelor. Se cunoaște că seceta este determinată nu numai de cantitatea de precipitații, ci și de capacitatea solului de a reține și păstra apa provenită din ploaie. În condițiile climatice ale județului nostru se poate întîmpla ca pe una și aceeași suprafață, unde executăm în prezent lucrări de desecare, să se înregistreze uscarea solului. Pentru a preveni seceta din sol — consecutivă unei lipse de ploaie de 10—15 zile — se vor lua măsuri agrotehnice corespunzătoare, completate cu reținerea apei pe canale, sau derivarea acestora pe suprafețele limitrofe, cînd condițiile topografice ale terenului permit.

În zonele de depresionare de la Rădăuți, Baia-Sasca etc., unde s-au executat lucrări de desecare, în perioadele secetoase, datorită debitului ridicat din canale, se vor putea instala agregate de aspersiune pentru irigarea suprafețelor din apropiere, direct din surse, fără să se mai folosească stații de pompare.

Utilizarea canalelor pentru coborirea nivelului pinzei freactice și scurgerea apei stagnante în perioadele cu precipitații abundente, pe de o parte, și înțrebuințarea apei reținute, în timpul secetei, pe de alta, măresc eficiența lucrărilor de desecare și justifică eforturile depuse pentru realizarea acestor lucrări. În felul acesta, apa va deveni nu dușmanul ci aliatul nostru, contribuind la realizarea unor producții sigure, economice.

Dr. ing. Teodor NITU
directorul
Oficiului pentru cadastru,
proiectare și gospodărirea apelor
Suceava

DRENAJUL SUBTERAN CU TUBURI DE CERAMICĂ

În județul Cluj, ca de altfel și în alte părți ale țării, există suprafețe întinse de teren cu exces de umiditate, atît pe luncile văilor cit și pe unele forme de depresionare de pe versanți. Cauzele excesului de umiditate de pe terenurile agricole se datoresc texturii fine a rocii mame sau prezenței, în sol, a unor orizonturi argilo-îlloviale. De multe ori,

chiar un strat de argilă sau hardpan face ca apa să rămînă la suprafață. O schimbare de pantă are uneori același efect. Acești factori imprimă solurilor în producție care se remediază cu greu, un drenaj intern defectuos.

Pentru remedierea acestei situații se folosesc, în practică, mai multe metode, printre care și drenurile; ele pot fi de două feluri: deschise și subterane. Drenurile închise (subterane), din tuburi de ceramică, prezintă o serie de avantaje comparativ cu drenurile deschise. Drenurile închise pot fi așezate la adîncimea dorită. Ele nu diminuează suprafața cultivată, sînt stabile și oferă posibilitatea unei bune cultivări a cimpului. Aceste drenuri au o lungă existență (60—100 ani), cînd sînt bine instalate, pe cînd drenurile deschise cer lucrări continue pentru întreținerea lor în stare de funcționare.

Cele cîteva amenajări de drenaj subteran cu tuburi de ceramică, păstrate în funcțiune la I.A.S. Cojocna, cooperative agricole din Borșa, Călărași și Cîmpia Turzii, dovedesc eficiența lor pe terenurile cu exces de umiditate și justifică preocuparea cooperativelor din unitățile învecinate pentru un astfel de tip de drenuri. Asemenea amenajări au solicitat cooperativii din Vișoara, Urca, Cean, ca și specialiștii de la urele I.A.S. (ferma Cojocna, Apahida etc.).

Drenurile, cu conducte de ceramică, sînt formate din cilindri goi, cu o grosime a pereților aproximativ de 1/12 din diametrul lor interior. Drenajul închis cu tuburi de ceramică poate fi transversal (cînd drenurile absorbante sînt aproximativ paralele cu curbele de nivel iar drenul colector se află în direcția pantei maxime), sistem ce se aplică de obicei pe terenuri cu pante mari (fig. 1. b.) și drenajul longitudinal avînd drenurile absorbante dispuse aproximativ paralel cu panta maximă a terenului, iar colectoriul situați pe direcția curbelor de nivel (fig. 1. a.). Acest sistem se folosește pe terenuri plane sau cu pante mici.

Tipul de drenaj folosit diferă. În cazul cînd se pune problema unui drenaj localizat, de pildă în situația depresiunilor mici și a debușeelor, drenurile din subsol se amplacează numai acolo unde este nevoie, fără să se urmărească crearea unui sistem uniform. Dacă se drenează suprafețe uniforme, întinse, se fixează un anumit sistem, alcătuit din canale laterale situate la

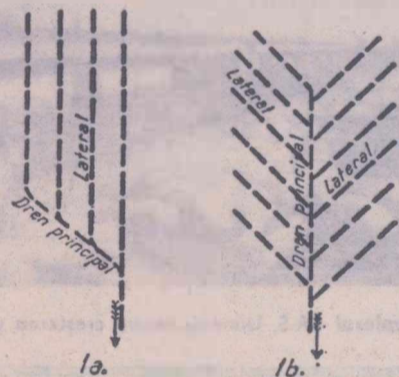

Fig. 1a; 1b Sisteme de drenaj cu tuburi de ceramică

distanțe mai mult sau mai puțin uniforme, cu evacuarea în canalele principale. Aceste sisteme se numesc sisteme de rețea sau în formă de schelet de pește. Oricare ar fi procedeul ales, trebuie acordată mare atenție drenului de evacuare a apei, în special cînd acesta se face printr-un canal închis.

Drenurile confecționate din argilă bine arsă, netede în interior și de-a lungul suprafețelor circulare de contact, astfel ca între tuburile așezate cap la cap să nu rămînă un rost mai mare de 0,5 mm, sînt cele mai folosite. Tuburile au o lungime de 33 sau 50 cm, diametrul lor interior variînd între 5—25 cm. Tuburile cu diametru mai mic de 5 cm. prezintă pericol de înfundare cu pămînt, rădăcini de plante etc. Cele mai bune sînt tuburile cu un diametru de 7,5—10 cm.

Șanțurile de drenaj pot fi săpate cu unelte de mină, pluguri speciale sau mașini. Adîncimea drenurilor prevăzută în proiecte este de 0,8—1 m. — adîncimea de îngheț a solului, în condițiile țării noastre. În funcție de plantele cultivate adîncimea de montare a drenurilor variază între limite largi: 107—122 cm. la cereale, 92—107 cm la floarea-soarelui, 107—152 cm la sfecla de zahăr și 78—152 cm la legume.

Coefficientul de filtrație al solului prezintă factorul cel mai important de care depinde determinarea adîncimii de introducere a drenurilor și distanța dintre ele. Adîncimea de drenaj este cu atît mai mare cu cît coeficientul de filtrație al solului este mai ridicat.

Pătrunderea apei în terenuri are loc prin rosturile dintre tuburile de argilă. După instalarea drenurilor tuburile se acoperă cu un material filtrant și apoi cu pămîntul scos prin săparea șanțurilor.

Acțiunea drenajului se resimte în special în solurile grele, care se îmbibă și mențin apa în ele, sau acolo unde nivelul apei freactice este prea aproape de suprafață. Prin acțiunea sa lentă drenajul menține în stratul arabil o stare intermediară între uscăciune și umiditatea prea mare, tocmai așa cum este necesar pentru o bună dezvoltare a plantelor. Drenajul lucrează simultan asupra solului, apei și vegetației constituind un adevărat regulator al regimului de apă și aer al solului. În anumite condiții de sol și relief, cu terenuri avînd exces de umiditate, sistemul de drenaj prin conducte de ceramică este, după aprecierea noastră, cel mai eficient. În favoarea acestei afirmații pledează experiența din alte țări ca și rezultatele bune obținute în amenajările existente în județ, prin drenajul subteran cu tuburi de ceramică. De altfel, unii cooperatori și specialiști din diferitele unități agricole și de stat manifestă în prezent interes pentru acest sistem de drenaj. În multe cazuri drenurile necesare s-ar putea confecționa fie pe plan local, fie prin crearea unei întreprinderi de profil care să execute aceste tuburi mai ales că există posibilități pentru asigurarea materiei prime (argila) ca și a combustibilului necesar — gazul metan.

Dr. Ioan ROMAN
inginer principal
la Laboratorul de agrochimie
și pedologie Cluj

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ:

Intervalul 12—18 mai s-a caracterizat prin vreme frumoasă și în general călduroasă. Cerul a fost mai mult senin în sudul țării și variabil în celelalte zone.

Temperaturile medii zilnice au depășit valorile pluriannuale cu 1° la 6°. La 15 mai, temperaturile maxime din aer au oscilat între 22° (pe litoral și nordul Moldovei) și 30° (în Crișana, Transilvania și Oltenia). În stratul arabil al solului, temperaturile medii din ultima zi au fost cuprinse, în general, între 17° și 23°.

Aversele de ploaie semnalate în acest interval au avut o distribuție neuniformă pe teritoriu. Cantitățile de apă totalizate au fost reduse (în general, sub 5 mm): doar în zonele

dealurilor subcarpatice și bazinul Siretului s-au însumat între 10 și 25 mm.

Ca urmare a condițiilor meteorologice menționate, starea de vegetație a culturilor a înregistrat o îmbunătățire simțitoare în toate zonele agricole. Grîul se află în perioada de creștere intensă (3—5 cm/zi), care va continua pînă la sfîrșitul lunii mai în sudul țării și în primele zile ale lunii iunie în celelalte zone. Se semnalează atac de făinare și rugină neagră. Potențialul productiv pe țară se menține superior anilor precedenți. La culturile prășitoare, condițiile de vegetație sînt bune. Porumbul se află în faza de formare a frunzelor, 3—5 frunze,

floarea-soarelui 5—6 frunze, iar sfecla de zahăr 5—10 frunze. Cartofii au răsărit în majoritatea zonelor favorabile culturii.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 20—26 MAI

Vremea va fi, în general, instabilă, cu cerul schimbător. Vor cădea averse locale de ploaie, iar în regiunea de munte sînt condiții ca acestea să se transforme izolat în lapoviță și ninsoare. Vîntul va prezenta intensificări de scurtă durată. Temperatura va marca o ușoară scădere; temperaturile minime vor fi cuprinse între 5° și 15°, iar maximele între 16° și 26°.

investiții

Cu arh. Teodor GHERCU, directorul ISCPCZ despre

COLABORAREA PROIECTANT — CONSTRUCTOR — BENEFICIAR

Impunătoare clădire din beton, oțel și sticlă a Institutului de studii, cercetări și proiectări pentru construcții zootehnice are o „rezonanță” profundă, prin specificul activității, în zootehnia țării. Investițiile importante alocate de partid și de stat pentru realizarea Programului național de dezvoltare a zootehniei trec întâi pe aici, unde, pe planșete, prin linii și simboluri, li se dau primele contururi...

Am fost oaspeții institutului în repetate rânduri și, de fiecare dată, am avut posibilitatea să distingem noi laturi ale unei activități puse în slujba modernizării tehnologiilor de creștere și exploatare a animalelor și păsărilor.

Reținem ca semnificativ faptul că jubileul împlinirii a 20 de ani de activitate a institutului a fost marcat de organizarea unei sesiuni de comunicări științifice, eveniment consemnat la timpul potrivit în paginile revistei.

În cuvântul de deschidere a sesiunii, arh. Teodor Ghercu, directorul institutului, arată că rodul activității de cercetare și proiectare îl reprezintă ultimele realizări ale institutului — complexele integrate pentru producerea a 20 000 tone de carne de pasăre anual, fabricile de nutrețuri combinate cu o capacitate de 120 000 de tone, noile tipuri de silozuri, întreprinderi pentru deshidratarea furajelor verzi, depozite celulare, abatoare etc., precum și proiectele directive pentru realizarea complexelor intercooperatiste de 36 000 de găini, 600 000 de pui pentru carne, 500 și 1 000 de vaci, 15 000 și 30 000 de porci — care au menirea materializării prevederilor actualului cincinal în condiții de economicitate maximă.

— Pe lângă aceste condiții, a completat arh. T. Ghercu, în cadrul unei convorbiri recente — prin studiile de sistematizare teritorială și de amplasament, proiectele de organizare a teritoriului și a producției pe bazine hidrografice, sistemele hidroameliorative pe zone natural-economice, pe județe și pe unități, s-a asigurat și amplasarea rațională a forțelor de producție ale agriculturii, în corelare cu totalitatea elementelor și activităților prezente sau cu posibilități de dezvoltare pe teritoriul considerat.

— Cum va continua acțiunea de amplasare rațională a forțelor de producție în actualul cincinal?

— Distribuirea rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării reprezintă o preocupare permanentă pentru institutul nostru, iar acțiunea, ca atare, este direct proporțională cu volumul investițiilor. Or, potrivit Directivelor celui de al X-lea Congres al P.C.R., prevederile înscrise în Programul național privind dezvoltarea zootehniei și în alte documente de partid și de stat, volumul total al construcțiilor zootehnice aparținând unităților agricole socialiste va fi de circa patru ori mai mare în cincinalul actual față de perioada 1966—1970, ceea ce reprezintă un volum de investiții, pentru construcții noi productive, de circa 20 miliarde de lei. Pentru materializarea acestui volum de investiții, prin documentațiile tehnico-economice pe care le elaborează, I.S.C.P.C.Z. va trebui să contribuie efectiv la adoptarea unor tehnologii mo-

derne și la realizarea unor construcții economice, la nivelul științific atins pe plan mondial, inclusiv amplasarea rațională a acestora pe teritoriu.

— La materializarea unei investiții contribuie trei „parteneri”: proiectantul, constructorul și beneficiarul. Pentru că reprezentăm proiectantul, ce relații considerați că ar trebui să aveți cu ceilalți doi parteneri și cum se desfășoară ele în realitate?

— Din păcate, există unele deosebiri între realitate și ce am vrea să fie. În realitatea în care ne desfășurăm activitatea ar trebui să existe relații de colaborare determinate de un țel comun: tehnologie modernă — eficiență economică. Colaborarea este însă uneori afectată de factori subiectivi, de natură organizatorică. De exemplu, la un proiect de execuție în care s-au prevăzut

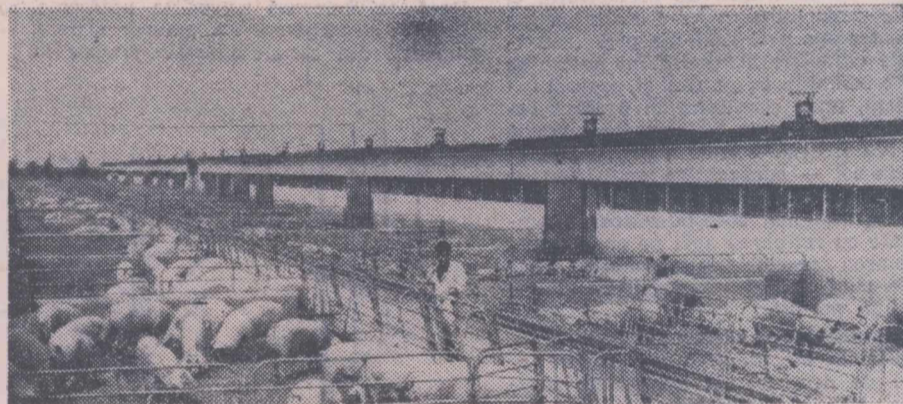
materiale de construcții dintre cele mai ieftine, constructorul aduce obiecția lipsei lor și cererea de înlocuire cu altele mai costisitoare. Dar, excluzând cazurile justificate, unele rămân fără nici-o justificare.

Pentru perfecționarea activității de proiectare și construcție s-au luat câteva măsuri, din care, mai importantă este cea care vizează descentralizarea activității de proiectare, creșterea atribuțiilor și rolului direcțiilor generale județene. Institutul nostru urmează să elaboreze proiecte tipizate pentru construcțiile zootehnice de mare valoare, care depășesc posibilitățile oficiilor de proiectare județene și să acorde asistență de specialitate acestor oficii. Totodată, o hotărâre recentă prevede crearea unor sectoare de construcții la întreprinderile agricole de stat, care se vor permanentiza la un nivel constant de producție. Avantajele creării acestor sectoare constau în folosirea mai intensă a resurselor locale de materiale, forță de muncă și utilaje, reținerea meșterilor, tineri și virstnici în sat etc. Pentru dezvoltarea lor vor fi necesare unele eforturi de dotare treptată cu utilaje și asigurarea cu cadre bine pregătite.

— Care dintre indicatorii economici prezintă importanță deosebită în faza de proiectare?

— Primul este investiția specifică. Reducerea acesteia este obligatorie și pentru proiectant și pentru constructor, deoarece se reflectă în prețul de cost al producției și deci a rentabilității întreprinderii. Al doilea indicator, asupra căruia acționăm în vederea reducerii lui, este termenul de recuperare. În acesta constă, de fapt, necesitatea economică, determinarea obiectivă a colaborării care trebuie să existe între cei trei factori interesați în finalizarea economică a unei investiții. Raport între valoarea investiției și beneficiul obținut din investiția respectivă, termenul de recuperare devine un indicator sintetic, dinamic.

Ion MANEA

Complexul I.A.S. Ulmeni, pentru creșterea și îngrijirea porcilor.

Angajament: 3 300 kg de soia la ha în condiții de neirigare!

Cultivăm soia de puțin timp. Anul trecut, pe solul aluvionar din incinta îndiguită Vadul Oii — Ciobanu — Gîrlăciu — am însămințat primele 300 de hectare. Lipsa de experiență inevitabilă începutului, densitatea prea mică, și inundațiile din primăvară, nu ne-au permis să realizăm o producție medie mai mare de 1 900 kg la ha.

La I.A.S. Hirșova nu dispuneam încă de nici un hectar de teren irigat. Întreaga suprafață cultivată cu soia a fost amplasată după păioase de toamnă și primăvară, evitând soarele cu umiditate mare, care și în anul trecut au influențat negativ producția. Pregătirea patului germinativ și fertilizarea s-au făcut cu multă atenție, urmărindu-se un echilibru optim între N.P.K. Spre deosebire de anul trecut, când bacterizarea semințelor s-a făcut doar cu două doze de Nitragin la ha, tratament destul de ineficace pentru condițiile solului nostru, în acest an, doza a fost dublată, fapt ce ne-a asigurat o bacterizare bună a semințelor. În continuare, s-a acordat mare atenție stabilirii densității optime la ha. S-a apreciat că pe solurile aflate în luncă densitatea la ha

trebuie să fie de 600 000 de boabe, iar pe cele din terase, de 500 000 de boabe, astfel ca să se poată realiza, în final, o densitate de 400 000—500 000 de plante recoltabile la hectar. Pe 300 ha tratate total cu Amiben însămințarea s-a făcut la 70 cm distanță între rânduri, ceea ce va asigura o densitate de 600 000 de plante recoltabile. Pe 5 ha de teren, de asemenea tratate cu Amiben, am executat însămințarea cu mașina SU-29 la 25—30 cm. între rânduri și 4 cm pe rând (cultură deasă); aici nu intenționăm să aplicăm nici o lucrare de întreținere.

Executăm la timp și la o calitate superioară toate lucrările de întreținere și recoltare, avem certitudinea că vom realiza o producție medie de peste 2 500 kg de soia la hectar de pe întreaga suprafață. Pe cele 1 000 ha de luncă, unde pinza freatică este la numai 0,7 m, vom realiza cel puțin 3 300 kg de boabe la hectar. Este un angajament, dar și o hotărâre luată de lucrătorii din întreprinderea noastră.

Hristu POPESCU
inginer șef
la I.A.S. Hirșova

Recomandări

ale I.C.V.B. „Pasteur”

Mediul de cultură pentru trichomonade

Trichomonoză bovină, provocată de *Trichomonas genitalis bovis*, este destul de răspândită, iar pagubele sînt produse atît din cauza avorturilor cît și prin mărirea perioadei de infecunditate cu cel puțin șase luni pentru fiecare femelă imbolnăvită.

Dacă la aceste pierderi se mai adaugă pagubele cauzate de scăderea numărului de viței și a cantității de lapte, este lesne de înțeles că trichomonoză bovină trebuie combătută în modul cel mai hotărît.

Pentru aceasta, în primul rînd se impune stabilirea diagnosticului de laborator în mod precis și în timp util. Laboratoarele veterinare de specialitate împlinesc greu de destul de mari în izolarea și identificarea germeiului *Trichomonas genitalis bovis*, deoarece nu se dezvoltă pe mediile uzuale folosite pentru cultivarea bacteriilor.

Pe linia sprijinirii permanente a laboratoarelor veterinare din țară cu produse, substanțe și tehnici de laborator, I.C.V.B. „Pasteur” le pune la dispoziție un mediu de cultură special pentru trichomonade.

Produsul se prezintă sub forma unui lichid de culoare maron gălbui, puțin viscos, avînd agar în suspensie și se livrează în flacoane de 250 ml capsulate metalic.

Înainte de folosire, în fiecare flacon cu mediu se adaugă cite 20 ml ser normal de cal, steril, nefenolat și un amestec de 200 000 U.I. penicilină cristalizată și 0,5 gr streptomycină, ambele dizolvate în 4 cm³ ser fiziologic steril.

După omogenizare, produsul se repartizează cite 8—10 ml în eprubete, în prealabil, bine spălate, limpezite și sterilizate.

Tuburile cu mediu se păstrează apoi la frigider +4+8° și pot fi folosite timp de 6—7 zile de la distribuire chiar fără adaos de antibiotice. Ca material pentru însămințare se folosesc secrețiile prepuțiale recoltate de la tauri, sau secrețiile utero-vaginale, atunci cînd este vorba de vaci. La cel mult 12 ore după însămințare, tuburile se introduc la termostat la 37°C unde se păstrează 24 ore pentru incubare.

Pentru efectuarea examenului microscopic, cu ajutorul unei pipete Pasteur flambată și bine răcită, se recoltează o picătură de la fundul eprubetel și se examinează între lamă și lamelă cu ocular 7 x sau 10 x și obiectivul 8 sau 10. Dacă se urmărește identificarea flagelatelor din cimpul microscopic, atunci se va folosi obiectivul 40.

Deoarece acest produs, este nou introdus în practica laboratoarelor din țara noastră, Institutul solicită din partea specialiștilor care îl folosesc, sugestii și aprecieri asupra comportării sale pe teren, iar observațiile pot fi trimise pe adresa: INSTITUTUL DE CERCETĂRI VETERINARE ȘI BIOPREPARATE „PASTEUR” ȘOS. GIULEȘTI Nr. 333 SECTOR 7, BUCUREȘTI.

Produsul poate fi obținut prin D.G.A.D., Str. 7 Drumuri nr. 14, sector 4, București.

Industria alimentară

CERCETAREA ȘI PROIECTAREA ÎN STRÎNSĂ LEGĂTURĂ CU CERINȚELE PRODUCȚIEI

Înființat în anii 1950 — 1951, Institutul de cercetări și proiectări alimentare și-a început activitatea cu un efort restrâns, chemat să lucreze în condiții destul de modeste, să depășească o serie de greutăți inerente, de altfel, oricărui început. Dar, într-un timp relativ scurt, baza tehnico-materială, sprijinul permanent acordat de partid și de stat au permis institutului să-și extindă, să-și diversifice și să-și aprofundeze investigațiile astfel încât rezultatele lucrărilor de cercetare științifică și proiectare să răspundă celor mai stringente cerințe ale producției în industria alimentară.

— Mulțumirea cea mai deplină pe care ne-o dă bilanțul celor două decenii de activitate — ne spunea ing. **CONSTANTIN MANOLIU**, directorul institutului — o constituie faptul că marile realizări obținute în acești ani cumulează și o părțică din munca cercetătorilor și proiectanților noștri.

Destul de modest spus o părțică, pentru că peste 90 la sută din investițiile realizate până în prezent în industria alimentară au la bază soluții tehnice și proiecte elaborate de institut. Așa cum o definește însăși denumirea sa, institutul își desfășoară activitatea în două direcții distincte: cercetare și proiectare, ambele funcționând în strânsă concordanță cu subramurile industriei alimentare.

Conduși de ing. **ION MARINESCU**, șeful serviciului tehnic-documentare, am făcut o scurtă trecere în revistă a sectoarelor și laboratoarelor institutului.

Compartmentul de cercetare, de pildă, este format din cinci secții ale căror preocupări vizează: industria cărnii, lapteului, conservelor și frigului — industria fermentativă, preparatele enzimatice și tutunul — industria zahărului, uleiurilor vegetale, morăritului și panificației — economia piscicolă — ambalaje, analize economice și probleme de nutriție. Fiecare secție dispune de un număr de laboratoare specializate, precum și de baze experimentale amplasate pe teritoriul țării.

La rândul său, activitatea de proiectare se desfășoară în cadrul a patru sectoare complexe, corespunzătoare unui număr de subramuri ale industriei alimentare: industria uleiurilor, băuturilor, amidonului, morăritului și panificației, produselor zaharoase și tutunului, industria cărnii și frigului, industria zahărului, a lapteului și a conservelor. Fiecare sector este format din câte trei ateliere de bază: de tehnologie și montaj utilaje, de construcții, arhitectură și de instalații.

O serie de alte ateliere, cum ar fi cele de automatizări și instalații speciale, energetice, studii geotehnice, hidrogeologice și topografice, organizarea producției, calcul matematic, studii economice, construcții și instalații meteorologice, de devize, de reprografiere și tehnic-documentare, deservesc toate sectoarele.

Reîntorcându-se la discuția cu ing. Manoliu, ne-am interesat despre principalele realizări ale institutului, despre obiectivele pe care și le-a înscris în activitatea curentă și de perspectivă.

— Dacă ne referim la cercetare, ne-a spus interlocutorul, trebuie să arătăm că aceasta are un caracter tehnologic și tehnic. Pe de o parte, urmăm realizarea unor instalații și utilaje de concepție nouă și, pe de altă parte, elaborarea de tehnologii moderne și perfecționarea celor existente, în așa fel încât acestea să asigure realizarea unor produse și sortimente cu valoare alimentară sporită, de calitate, în măsură să satisfacă exigențele consumatorilor. Dintre realizările obținute aș vrea să amintesc doar noua instalație de mare randament, pentru maturizarea făinii și instalația pentru carbonatarea în trepte a zemei brute în industria zahărului, care și-au adus un aport considerabil la îmbunătățirea tehnologiilor, la creșterea eficienței economice a producției. Tot în urma cercetărilor efectuate s-au putut realiza noi sortimente de salamuri crude tip Sibiu, chefir, brinză Cedar, lăpt de lapte concentrat, albumină furajeră uscată, înghețată cu înglobare de aer, lapte praf smintinit, lapte praf pentru copii, semiconserve din pește oceanic, băuturi alcoolice de tip Wyski, Biiter, fermenți lactici liofilizați pentru produse lactate, brinzetur, drojzii selecționate pentru fermentarea mustului de struguri, a borhotului de fructe, pentru industria spiritalului și berii, noi soluri productive de tutun, o gamă de ambalaje etc.

În cincinalul care s-a încheiat, în Institutul nostru au fost proiectate 147 de obiective, dintre care aș aminti doar câteva. Opt fabrici de preparate și conserve de carne și un combinat, patru noi fabrici de produse lactate și două fabrici de brinzetur, trei mari fabrici de bere — la Pitești, Craiova și Constanța — fiecare din ele cu capacitatea anuală de câte 400 000 hl de bere, 11 000 tone de malț, prima fabrică de amidon-glucoză din țară — la Tg. Secuiesc — trei mari fabrici de zahăr — la Buzău, Oradea și Corabia — cu capacități zilnice a câte 3 000 tone de sfeclă, două mari fabrici de ulei — la Slobozia și Constanța — cu capacități zilnice de prelucrare de câte 120 000 tone sămânță de floarea-soarelui, o serie de fabrici moderne pentru industria conservelor de legume și fructe etc. Aș vrea, de asemenea, să amintesc instalația automată de fabricat crenvurști fără membrană, linia originală de aspirare și pitii cu răcire automată în tunel pe bandă, sistemul pneumatic de evacuare a dejecțiilor în abatoare, instalații moderne de afumare, linii moderne pentru conserve de carne de tip „Corned-Beef” și „Luncheon-Meat”, sistemul de rafinare continuă a uleiurilor, cofraje glisante pentru construirea silozurilor de tip celular, o fabrică modernă pentru vernisarea și litografierea tablei cositorite și din aluminiu etc.

Cît privește preocupările prezente și de viitor, așa cum am notat cu ocazia discuțiilor purtate, întreaga activitate de cercetare și de proiectare a institu-

tului este axată pe obiectivele planului cincinal, pe cele ale Programului național de dezvoltare a industriei alimentare. O primă și importantă caracteristică o constituie reducerea substanțială a duratei de cercetare, extinderea investigațiilor științifice complexe, de la materia primă agro-alimentară și pînă la prezentarea produselor industrializate la consumator. Vor fi aprofundate studiile privind condițiile optime de recepție, depozitare și conservare a materiei prime, în vederea îmbunătățirii calității produselor și reducerii costurilor de producție. Se vor dezvolta cercetările cu privire la îmbunătățirea proceselor tehnologice, la introducerea de noi tehnologii în diferitele subramuri ale industriei alimentare. O atenție deosebită se va acorda diversificării produselor, în scopul creării de noi sortimente care să satisfacă cerințele crescînde ale populației, realizării de produse dietetice și pentru copii. În piscicultură, cercetările vor urmări sporirea producției, prin introducerea formelor productive de exploatare în Delta Dunării și în unitățile piscicole din apele interioare. O atenție deosebită va fi acordată studiului materialelor și modalităților de ambalare.

În activitatea de proiectare, volumul documentațiilor, studiilor tehnico-economice și a proiectelor de execuție va fi corespunzător unor investiții în valoare de circa 1,5 miliarde lei. Din cele 120—130 de obiective care se vor înălța în anii viitori, amintim fabrica de prelucrare a boabelor de soia, de la Vaslui; fabrica de ulei de la Buzău; două fabrici de zahăr în județul Neamț și Ialomița; șase fabrici noi de bere în șase județe ale țării; două mari unități de produse lactate pentru Municipiul București și alte 15 în diferite județe ale țării; noi capacități pentru fabricarea de conserve și semipreparate de pește, amplasate în cinci județe etc. Merită subliniate preocupările institutului pe linia reducerii duratei campaniei de prelucrare a sfeclei de zahăr la o perioadă de cel mult 100 de zile, extinderea recipientilor nerecuperabili în industria lapteului și a uleiului, creșterea procentului de îmbuteliere la ulei și bere, creșterea ponderii berii în consumul de băuturi alcoolice, dezvoltarea industriei de lapte praf destinat furajării animalelor, corelarea zonelor de colectare cu cele de distribuție ale lapteului, realizarea de abatoare cu capacități mai mici și cu secții de prelucrare a subproduselor, creșterea spațiului frigorific de la 523 000 mc în 1970 la 1,7 milioane mc în 1975, creșterea cu 5,4 mii hectare a amenajărilor piscicole.

Oricît de rezumativ au fost prezentate, aceste preocupări vorbesc cu prisosință despre complexitatea activității Institutului de cercetări și proiectări alimentare, despre legătura acestuia cu cerințele imediate ale producției.

Ing. L. ROȘCA

Prima conferință a Societății de medicină veterinară din Republica Socialistă România

Simbătă 15 mai a.c., în aula Academiei de științe agricole și silvice a avut loc prima conferință a Societății de medicină veterinară din Republica Socialistă România.

La lucrările conferinței au participat prof. Nicolae Giosan, președintele Academiei de științe agricole și silvice, ing. Florin Chițu, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, delegați ai filialelor județene ale Societății de medicină veterinară, invitați din institute de învățămînt și de cercetare și din stațiuni experimentale, specialiști din cadrul direcțiilor generale județene de agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, din unitățile de producție.

„Printr-o împrejurare fericită, » spus în cuvîntul său prof. Nicolae Giosan, care a condus lucrările conferinței, se împlinesc astăzi o sută de ani de cînd un grup de medici veterinari cu dragoste față de țară și de profesiunea aleasă au pus, la 15 mai 1871, bazele Societății de medicină veterinară... Numele unor lăuștri înalțați ca profesorii Locusteanu, Atanasiu, G. K. Constantinescu, Riegler, Clurea, Moțaș și alții onorează, în egală măsură, întreaga știință agricolă și medicală din țara noastră, lucrările lor fiind cunoscute și apreciate de către un lung șir de generații”.

Conferința a aprobat statutul societății și a ales organele de conducere. Ca președinte al societății de medicină veterinară a fost ales prof. dr. doc. Octavian Vlăduțiu care, în legătură cu acest important eveniment, ne-a relatat următoarele:

„Pe linia continuării frumosoșilor tradiții ale înalțașilor noștri, statutul Societății de medicină veterinară aprobat la prima sa conferință, prevede că această organizație științifică și profesională a medicilor veterinari are ca scop: ridicarea nivelului pregătirii științifice a membrilor săi, promovind cuceririle științifice și experiența înalțașilor în domeniul creșterii și apărării sănătății animalelor, a igienei veterinare publice și a luptei contra zoonozelor; cultivarea și dezvoltarea inițiativei creatoare a membrilor săi și mobilizarea lor la îndeplinirea sarcinilor profesionale legate de realizarea planului de dezvoltare a sectorului zootehnic; dezvoltarea conștiinței socialiste și a eticii profesionale a medicilor veterinari”.

În încheierea lucrărilor conferinței, participanții au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în care se spune: „Sintem hotărâți să contribuim cu toată energia și pricepera la înlăptuirea, în sectorul creșterii animalelor din cadrul agriculturii țării noastre, a măreșelor obiective trasate de Congresul al X-lea al Partidului și a Programului național de dezvoltare a zootehniei adoptat de Plenara C.C. al P.C.R., din 17—19 martie 1970... În numele medicilor veterinari din întreaga țară, delegații la prima conferință a Societății de medicină veterinară, asigurăm Comitetului Central al partidului, pe dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu, de adevăta noastră deplină la principiile promovate cu atîta consecvență în politica internă și internațională a României și ne angajăm solemn să răspundem mai departe cu și mai multă abnegație sarcinilor mărețe care vor sta în fața dezvoltării și modernizării sectorului zootehnic al agriculturii noastre socialiste, pentru sporirea cantitativă a prestigiului patriei noastre, pentru prosperitatea poporului român, pentru pace în întreaga lume”.

R. LUCIAN

Ce e nou în activitatea dv. ?

Ne răspunde: dr. Achile MUȘI, director general adjunct al Centralei de industrializare a cărnii.

— Activitatea noastră, prezentă și de viitor, este orientată spre o strînsă colaborare cu unitățile zootehnice de producție. Principalele probleme care ne preocupă sînt diversificarea producției și continuarea îmbunătățirii calității produselor, specializarea onora dintre unități, ridicarea calificării profesionale a lucrătorilor și reciclarea specialiștilor, în vederea însușirii perfecte a tehnologiilor noi și a utilizării aparatelor moderne.

În acest scop, întregul aparat al Centralei își îndreaptă atenția către consoli-

darea relațiilor cu întreprinderile cu profil zootehnic și cu producătorii individuali, spre o intensă apropiere de nevoile unităților urmărind sporirea producției zilnice și valorificarea superioară a materiei prime.

În ultimul timp, constructorii au muncit intens spre a da în folosință noua fabrică de mezeli și de preparate de carne București, de la Popești-Leordeni, unde la ora actuală se fac ultimele finisări. E vorba de o unitate de mare capacitate, dotată cu aparatură ultramodernă, așa cum vor fi, de altfel, și fabricile similare ce se află în construcție la Galați, Constanța și Suceava.

Intenționăm să realizăm noi sortimente de produse solicitate de consumatori, punînd accentul pe calitate. Aceste probleme au stat și în centrul preocupărilor participanților la Consfătuirea pe țară ce s-a ținut de curînd la Sibiu, în problema dezvoltării sectorului de fructe și legume congelate, de care răspundem tot noi.

Avînd în vedere necesitatea modernizării acestor ramuri, consfătuirea a căutat să stabilească noi căi pentru ridicarea eficienței economice, să perfecționeze și să adîncească relațiile cu diferitele întreprinderi de profil din țară. De altfel, și la consfătuirea republicană ce va avea loc la Timișoara între 20—22 mai, în problema îmbunătățirii calității producției de preparate de carne, liniile de orientare vor fi asemănătoare.

La această importantă reuniune, se vor dezbate numeroase probleme legate de normele uzinale ale consumurilor specifice, de metodele chimice și bacteriologice de control al produselor, de diversificarea producției preparatelor și lărgirea gamei de sortimente. În ultimul timp, specialiștii noștri au pus la punct tehnologiile necesare și pentru fabricarea unor produse cu specific local, după cum au acordat toată atenția aplicării noutăților tehnice ivite în ultima vreme în sectorul respectiv. Merită notată, de asemenea, inițiativa luată ca, în cadrul acestei consfătuiri, să fie organizată o expoziție, unde vor fi prezentate toate sortimentele de preparate de carne prevăzute în normenclaturile curente.

PRIN EXTINDEREA CHIMIZĂRII UN SPOR MAI BOGAT DE RECOLTĂ!

Săptămâna trecută, timp de trei zile, la Craiova s-a desfășurat Conferința pe țară de chimizare a agriculturii. Intrunind specialiști din chimie și agricultură, cadre din unitățile productive, cercetători și proiectanți, cadre didactice etc., această acțiune tehnico-științifică a realizat, după cum s-a subliniat în cuvântul de închidere a lucrărilor rostit de tov. **Constantin Herescu**, președintele Uniunii sindicatelor din agricultură, industria alimentară, silvicultură și ape — un amplu schimb de vederi privind posibilitățile de extindere a chimizării în agricultură, de creștere a eficienței economice în urma folosirii acestor produse chimice, pentru realizarea sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. de dezvoltare intensivă a producției agricole, de sporire continuă a aportului acesteia la creșterea venitului național, a bunăstării întregului popor.

Propria noastră experiență, practica mondială arată că ridicarea rapidă a randamentelor în agricultură este, într-o măsură tot mai însemnată, condiționată de progresul industriei chimice. Efortul mare de investiții pentru mecanizare sau irigare se dovedește rentabil numai în condițiile îmbinării lui cu efortul afectat chimizării. O agricultură intensivă, multilateral dezvoltată este indisolubil legată de folosirea pe scară largă a îngrășămintelor chimice, insectofungicidelor, biostimulatorilor și altor substanțe de uz furajer sau veterinar.

Industria noastră chimică aduce în această direcție o contribuție tot mai substanțială. În ritmuri intense de dezvoltare, ea își sporește capacitățile de producție, diversifică sistematic gama produselor, îmbunătățește calitatea acestora. De la o singură fabrică de îngrășăminte existentă la Valea Călugărească, astăzi se află în producție 8 mari unități care asigură agriculturii sute de mii de tone de îngrășăminte chimice. În 1970 s-au produs de peste 3 ori mai multe îngrășăminte chimice decât în 1965, din care de 4 ori mai multe îngrășăminte cu azot și de 2 ori mai multe îngrășăminte cu fosfor. S-a îmbunătățit, în același timp, raportul dintre N.P.K., s-a mărit concentrația în substanță activă, se extinde producția de îngrășăminte granulate, în sortimente care asigură o solubilitate bună, sporește, de la un an la altul, ponderea îngrășămintelor complexe, se acționează intens pentru îmbunătățirea calității îngrășămintelor.

Perspectiva este deosebit de frumoasă. „Circa 29% din investițiile alocate industriei chimice — arăta în cadrul conferinței tov. **Mihail Florescu**, ministrul industriei chimice — sînt dirijate pentru satisfacerea cerințelor agriculturii cu îngrășăminte, pesticide, biostimulatori”. În 1975, producția de îngrășăminte livrată agriculturii va fi de circa 2,1 milioane tone substanță activă. Consumul de substanță activă la finele cincinalului va ajunge la circa 200 kg pe hectar, adică un nivel comparabil cu cel din țările avansate în ceea ce privește chimizarea. Producția de îngrășăminte complexe va crește de câteva ori față de anul 1970. Raportul dintre N.P.K. asigurat de industrie va fi în 1975 de 1/0,56/0,06.

Concomitent cu dezvoltarea producției de îngrășăminte se intensifică preocupările chimiștilor pentru lărgirea gamei de pesticide, produse de uz furajer și veterinar.

Important este ca tot acest efort deosebit făcut de stat să se regăsească în sporurile scontate de producție agricolă. Participanții la constatare au relevat atât experiența pozitivă, rezultatele meritorii cât și deficiențele existente în acest domeniu. „Ingrășămintele chimice — arăta în intervenția sa tov. **Ion Uclu** de la C.A.P. „Viața Nouă” din Dobrosloveni-Olt — ne-au ajutat să ridicăm continuu nivelele de producție. La grâu, de la 1.130 kg pe hectar în 1962 am ajuns la 3.100 kg în 1965 și respectiv la 4.888 kg în 1970 (de pe 900 de hectare). La porumb, producția pe unitate a depășit 6.500 kg la hectar, iar la unele ferme s-au obținut 8.000 kg la hectar. La sfeclă de zahăr obținem 40.000 kg la hectar. Nu aplicăm îngrășămintele la întâmplare. Dozele sînt riguros calculate, diferențiate, în funcție de substanțele fertilizante existente în sol, de cerințele plantelor, de volumul producției prevăzute. Pentru a reduce însă mai mult cheltuielile de producție este de dorit ca industria chimică să ne asigure cât

mai multe îngrășăminte complexe, granulate. Vom face astfel mai puține cheltuieli cu transportul, depozitarea și manipularea lor”.

O serie de experiențe și calcule au arătat că, în condițiile unei agrotehnici corespunzătoare, eficiența îngrășămintelor este foarte bună. La 1 leu cheltuit pentru fertilizarea solului, valoarea sporului producției agricole a variat între 2,38 lei și 5,68 lei. În condiții de irigare a culturilor, această eficiență este și mai bună.

Numerosi participanți la conferință au arătat că, pînă acum, nu s-au asigurat toate condițiile necesare obținerii eficienței optime după aplicarea îngrășămintelor. Aceasta se datorește, în tre altele, neasigurării unui sortiment corespunzător, a unui raport optim între N.P.K. „Pentru unitățile agricole — arăta tov. **Vasile Vedecanu**, director general în M.A.I.A.S.A. — nu este indiferent dacă se asigură, de pildă, superfosfat simplu cu 18% P₂O₅ sau superfosfat simplu cu 45% substanță activă, dacă primește îngrășămintele numai cu un element fertilizant sau îngrășămintele combinate, concentrate, granulate, cu solubilitate ridicată, neaglomerabile. Asigurarea de către industria chimică a unor asemenea îngrășăminte influențează favorabil producția agricolă și reducerea prețului de cost al acesteia”.

Specialiștii din agricultură care au luat cuvîntul la Conferință au reafirmat această dorință. Ei au solicitat industriei chimice să accelereze ritmul de dezvoltare a producției și sortimentului de îngrășăminte, de îmbunătățire a calității și modulul de transport sau ambalare a acestor produse.

Mulți vorbitori au relatat totodată că în aplicarea și gospodărirea elementelor fertilizante există încă deficiențe

serioase. În unele cazuri, ele se degradează pe rampele gărilor, se risipesc cu ocazia manipulărilor și transportului, se depozitează în locuri necorespunzătoare sau direct pe cîmp, sub cerul liber. Administrarea îngrășămintelor nu se face peste tot cu discernămint, pe baza analizelor agrochimice, este, pe alocuri, neuniformă sau derivate greu datorită insuficienței mijloacelor de mecanizare ori a avioanelor utilitare. Pe această linie, tov. **Anton Constantinescu**, director tehnic în M.I.Ch. opina să se introducă, prin plan, obligativitatea obținerii unui anumit spor de producție la un anumit consum specific de îngrășămintele chimice. „Trebuie urmărit — sublinia dînsul — dacă efortul făcut de economia națională pentru obținerea de îngrășăminte chimice se regăsește în sporul de producție agricolă”. Pe aceeași linie, a sporirii eficienței se înscrisu și alte soluții valoroase cuprinse în expunerile unor participanți. Ne referim îndeosebi la lucrarea a cărei sinteză o prezentăm alăturat, intitulată „Perspective de introducere în practica agricolă a îngrășămintelor complexe organominerale” — realizată de dr. ing. **A. Dorneanu**, **O. Popa** și **J. Rogoz**, la lucrarea „Măritarea randamentului de utilizare a îngrășămintelor cu azot prin utilizarea unor substanțe inhibitorie a procesului de nitrificare” — realizată de prof. dr. **Leonida Calancea**, chimistul **M. Bologa** și biologul **V. Păun** de la Institutul agronomic Cluj — precum și la alte lucrări valoroase.

Din cele 80 de referate prezentate în cadrul consfățuirii, o importantă parte a fost consacrată producerii și folosirii pesticidelor. Acestea constituie o verigă însemnată în seria măsurilor care compun tehnologiile moderne. Agricultură folosește în prezent un sortiment de 20 pesticide produse de

industria noastră chimică. Aplicarea lor determină apărarea recoltelor și menținerea calității lor.

Numerosi vorbitori au arătat în cadrul conferinței necesitatea diversificării sortimentului de pesticide. S-a subliniat totodată că în utilizarea acestora există greșeli cu efecte dăunătoare (intoxicații, poluare). Cîteva lucrări, între care menționăm „Toxicitatea substanțelor chimice folosite în agricultură și problemele sănătății publice”, „Folosirea pesticidelor în legumicultură”, „Reziduurile de pesticide în produsele agricole” etc., au relevat importanța intensificării studiilor pentru obținerea unor pesticide netoxice pentru om și a celor de determinare a gradului de poluare, pentru prevenirea intoxicațiilor acute și cronice.

Ample dezbateri s-au purtat și în secția de producere și folosirea substanțelor de uz furajer și veterinar. Specialiștii au subliniat rolul substanțelor chimice folosite ca adjuvante în sporierea eficacității hranei animalelor, a biostimulatorilor, a preparatelor chimioterapeutice antibacteriene pentru apărarea sănătății animalelor, a vitaminelor și aminoacizilor de sinteză, a enzimelor etc., insistîndu-se asupra amplificării eforturilor de către industria noastră chimică pentru producerea lor mai rapidă și în cantități solicitate.

Schimbul fructuos de idei, de experiență, realizat în lumina cuceririlor tehnico-științifice mondiale, în cele trei secții pe profil — îngrășăminte chimice, pesticide și produse de uz furajer și veterinar — s-a încheiat cu prețioase recomandări, deosebit de utile pentru cele două ministere — M.A.I.A.S.A. și M.I.Ch. — precum și pentru alte organe centrale, pe scurt pentru furnizorii de produse chimice și pentru beneficiarii, respectiv pentru lucrătorii din unitățile de cercetare și de producție chimică și agricolă. Redăm cîteva din aceste recomandări.

În domeniul producției de îngrășăminte chimice s-a solicitat sporirea în continuare a cantităților și sortimentelor, extinderea producției de îngrășăminte complexe, concentrate, granulate, neaglomerabile. S-a recomandat, de asemenea, să se intensifice cercetările pentru a se cunoască exact nevoile agriculturii și de a se trece la producerea de către industrie a îngrășămintelor cu microelemente și a îngrășămintelor lichide. Pentru creșterea eficienței și utilizarea îngrășămintelor s-a insistat să se dezvolte cercetarea agrochimică, îndeosebi la nivelul laboratoarelor de agrochimie și să se sporească asistența tehnică acordată unităților agricole. S-a propus, de asemenea, să se conjuge eforturile pentru îmbunătățirea condițiilor de transport și depozitare a îngrășămintelor etc.

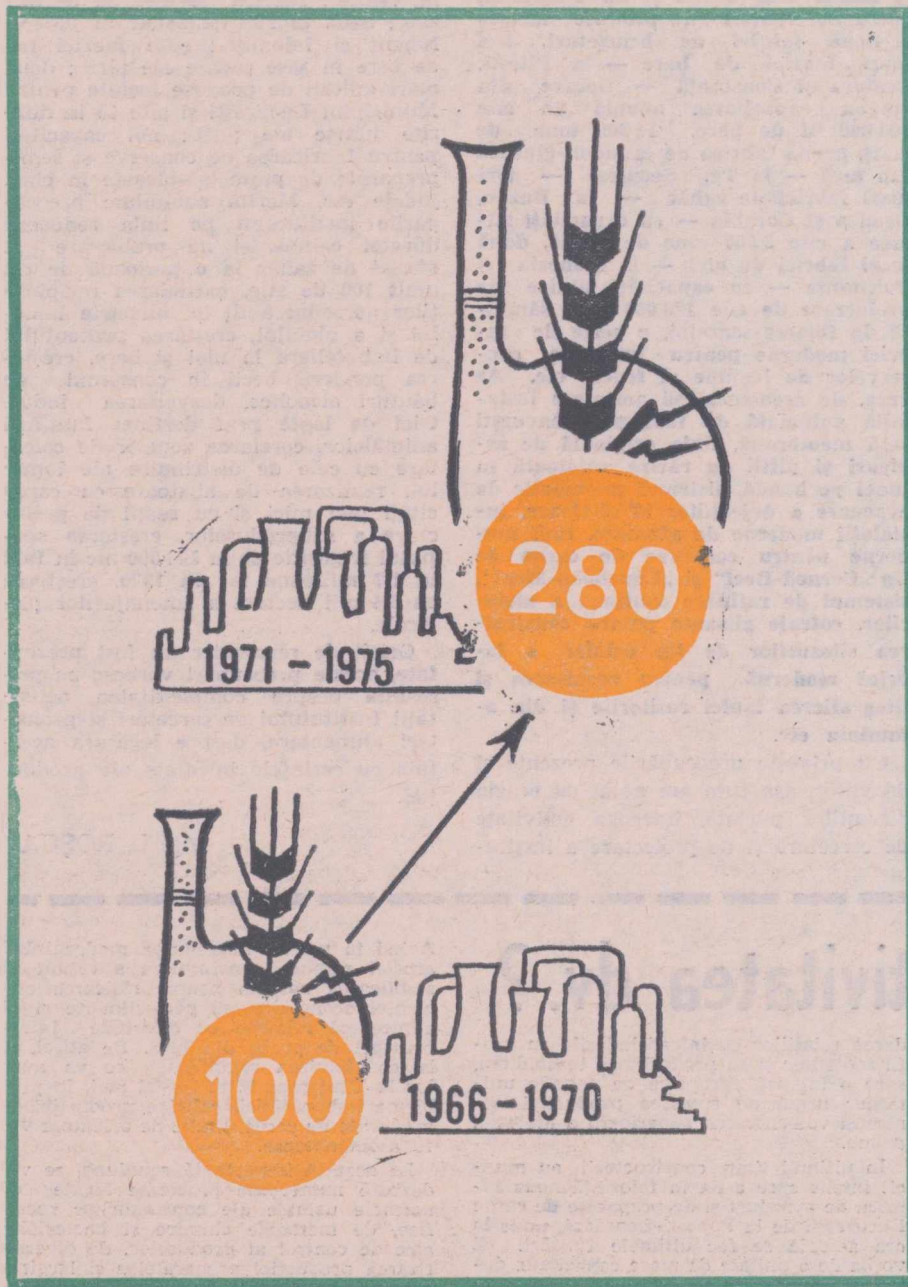
În domeniul pesticidelor, conferința a recomandat să se sporească continuu sortimentele indigene, îndeosebi a celor cu toxicitate scăzută pentru om, să se îmbunătățească calitatea acestora, modul de ambalare, de prezentare a caracteristicilor chimice și a modulului corect de administrare. În chip deosebit s-a insistat asupra testării biologice a acestora, folosirii lor raționale, pe bază de prognoză și avertizare, asupra depozitării și manipulării corespunzătoare, asigurării unor materiale adecvate de protecție, stabilirii toleranței de pesticide în produse și a pauzelor necesare pînă la recoltarea produselor. S-a recomandat, de asemenea, să se realizeze o amplă muncă instructiv-educativă în legătură cu folosirea pesticidelor și să se abordeze mai larg cercetările pentru combaterea biologică, integrată a dăunătorilor etc.

În domeniul produselor de uz furajer, conferința a recomandat să se amplifice cercetările și să se acționeze mai intens în direcția lărgirii sortimentelor solicitate de agricultură, absolut necesare sporirii producției sau păstrării sănătății animalelor.

Din lucrările conferinței s-a desprins, ca idee majoră, necesitatea intensificării pe toate planurile a cercetării științifice — în chimie și în agricultură — utilizarea coordonării acestor eforturi pentru a se găsi mai repede soluțiile de accelerare a ritmului de chimizare a agriculturii, pentru realizarea sarcinilor trasate în acest domeniu de Congresul al X-lea al P.C.R.

În telegrama trimisă C.C. al P.C.R., tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretarului general al partidului, participanții la conferință, specialiștii în chimie, biologie, agronomie, din domeniul sănătății — s-au angajat să nu-și cupetească eforturile pentru ca solicitările agriculturii să fie cît mai bine și mai repede satisfăcute, pentru ca producția agricolă vegetală și animală să atingă, în scurt timp, un înalt grad de intensivitate și eficiență economică.

Ing. V. STANCU

„...agricultura va primi în cincinal de 2,8 ori mai multe îngrășăminte chimice în substanță activă decât în perioada 1966—1970, precum și cantități sporite de insectofungicide“

(Din expunerea tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** la adunarea solemnă din Capitală consacrată aniversării semicentenarioului P.C.R.).

Ingrășămintele chimice reprezintă unul din mijloacele cele mai importante de îmbunătățire a nutriției plantelor și prin aceasta de sporire a producției pe toate tipurile de sol. Sînt însă numeroase cazuri cînd, pe o serie de soluri cu complex argilo-humic slab constituit sau degradat, cum sînt nisipurile și solurile nisipoase, solurile afectate de eroziune, cele podzolice care ocupă, de altfel, suprafețe întinse în țara noastră, actualele tipuri de ingrășăminte, sub formă de săruri anorganice și uree, sînt nesatisfăcător valorificate. Elementele încorporate ca ingrășăminte în astfel de soluri sînt, în unele cazuri, ușor levigate cu apa de infiltrație; în alte cazuri, o parte însemnată sînt reținute în combinații inaccesibile plantelor. Acestor cauze se mai adaugă și efectele nefavorabile vegetației plantelor determinate de unele însușiri fizico-chimice specifice, extreme ale solurilor menționate și care, direct sau indirect, condiționează o nutriție inconstantă, cu mari oscilații ale conținutului de elemente asimilabile atît sub aspect cantitativ, cît și al raportului dintre diferiți ioni disociați în soluția solului sau adsorbiți în complexul coloidal, variații mari ale reacției mediului, precum și depresiuni de diverse naturi în absorbția radicală și metabolismul plantelor limitînd, într-o măsură mai mare sau mai mică, eficacitatea ingrășămintelor.

După o fertilizare îndelungată numai cu ingrășăminte sub formă de săruri anorganice, chiar și pe solurile cu complex argilo-humic dezvoltat, se semnalează o scădere a coeficientului de asimilare a acestora de către plante. Sărurile folosite ca ingrășăminte și ureea produc, după încorporarea în sol, modificări ale concentrației și compoziției ionice a soluției solului, a gradului de saturație al complexului coloidal cu diferiți ioni, a reacției mediului pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă în care se descompun. Aceste modificări afectează, în primul rînd, potențialul ionilor aparținînd elementelor pe care le conțin ingrășămintele, dar exercită și o influență importantă asupra dinamicii celorlalte elemente din rezerva solului, intrucît cauzează schimbări de raporturi între formele mobile ale diferitelor elemente, modificarea nivelului de solubilitate, de schimb ionic și condițiile de asimilare de către plante. După dizolvare și disocierea ingrășămintelor-săruri, cea mai mare parte a ionilor acestora participă în diferite reacții ce au loc în soluția solului sau la suprafața colozilor cu formare de săruri, avînd diferite grade de solubilitate. Pe această cale se realizează acumularea acelor elemente care iau parte la formarea sărurilor insolubile, inaccesibile plantelor, și epuizarea, prin asimilare de către plante, respectiv levigarea puternică a altora, adică a celor care participă la formarea de săruri solubile.

Drept consecință a acestor modificări pe care le provoacă ingrășămintele sub formă de săruri se creează stările deficitare ale unor elemente în nutriția plantelor pe soluri care altă dată erau bine aprovizionate. Așa, de pildă, pe solurile aprovizionate cu potasiu, după o fertilizare îndelungată numai cu azot și fosfor apare un deficit tot mai accentuat în acest element. După o fertilizare îndelungată cu NPK se semnalează insuficiența zincului, cuprului, molibdenului și altor microelemente. Această insuficiență poate fi atribuită fie cauzelor care favorizează levigarea unor elemente, în condițiile modificării mediului de către sărurile încorporate ca ingrășăminte, fie cauzelor care determină

imobilizarea altora în combinații inaccesibile plantelor sau cauzelor care provoacă inhibarea absorbției radicale a unora sau altora dintre elemente, ca urmare a apariției și dezvoltării fenomenelor ce determină și întretin antagonismul între diferiți ioni, în absorbția radicală.

Cu unele ingrășăminte sub formă de săruri se încorporează, totodată, în masa solului și radicali sau elemente balast care nu sînt necesare nutriției plantelor. Acestea produc și ele modificări ale mediului de cele mai multe ori cu influență în absorbția radicală.

Modificările provocate de ingrășămintele sub formă de săruri afectează mai mult sau mai puțin toate însușirile fizico-chimice ale solului. La unele soluri s-au înregistrat, după o fertili-

bită producerii de ingrășăminte organominerale, folosindu-se ca parte organică cărbunele, care conține peste 35 la sută acizi humici și diferite substanțe macromoleculare sintetice.

Proprietatea cărbunilor care îi face utili pentru producția de ingrășăminte constă în conținutul ridicat de acizi humici; datorită lor, elementele nutritive se pot încorpora în sol, în mare parte fixate de către acizii humici. Numeroase experiențe confirmă că din ingrășămintele sub formă de humiți, diferitele elemente sînt mai ușor și mai complet asimilate de către plante, humații stimulează, totodată, diverse procese fiziologice și accelerează dezvoltarea sistemului radical.

Actualmente se produc, prin diferite procedee, ingrășăminte adsorbite pe cărbune și asociate, conținînd azot și

ții inaccesibile sau greu accesibile plantelor, în asigurarea unei nutriții mai constante cu azot, în îmbunătățirea unor însușiri fizico-chimice etc.

Substanțele macromoleculare sintetice adăugate în ingrășămintele cu lignit amplifică însușirile urmîrite la astfel de ingrășăminte și imprimă un caracter amfoter, putîndu-se dirija atît nutriția cationică cît și cea anionică.

Ingrășămintele organominerale se caracterizează mai mult sau mai puțin prin următoarele însușiri:

— conțin elemente în forme ușor accesibile plantelor;

— capacitate ridicată de reținere a azotului nitric de la pierderea prin levigare cu apa ce se infiltrează în sol și pierderi neînsemnate de amoniac pe solurile nisipoase, în comparație cu ingrășămintele sub formă de săruri și uree;

— capacitate de menținere a fosforului solubil vrîme îndelungată, transformarea lui în compuși insolubili fiind mult inhibată față de a fosforului din superfosfat.

— capacitate mare de îmbunătățire a însușirilor fizico-chimice ale solului (capacitate de adsorbție și schimb ionic, capacitate de tamponare, micro și macrostructură, permeabilitate, coeficient bun de difuzibilitate etc.);

— ingrășămintele organominerale nu produc modificări esențiale ale reacției mediului în timpul vegetației, putîndu-se aplica la oricare plantă și pe orice tip de sol.

Datorită acestor însușiri, ingrășămintele organominerale pot menține elementele nutritive la dispoziția plantelor, în forme accesibile o perioadă mai îndelungată, asigurînd o nutriție completă și constantă, cu pierderi mult mai mici decît din ingrășămintele sub formă de săruri și uree, concomitent cu o ameliorare substanțială a însușirilor solurilor pe care se vor aplica.

Ingrășămintele organominerale sînt indicate deosebi pentru satisfacerea diferențiată a condițiilor de nutriție ale plantelor și ameliorarea însușirilor unor soluri cum sînt: nisipurile și solurile nisipoase de toate tipurile, solurile erodate, podzolurile și solurile podzolite, solurile irigate, solurile salinizate, solurile din sere și solarii.

Conținînd elemente în cea mai mare parte sub forme ce nu permit decît o migrare redusă a lor cu apa de infiltrație, se impune ca pe toate tipurile de sol, încorporarea ingrășămintelor organominerale să se facă mai adînc în masa solului, odată cu arătura. Ținînd seama și de faptul că sporurile cele mai mari s-au obținut în variantele în care ingrășămintele organominerale s-au aplicat împreună cu azotat de amoniu, se desprinde concluzia preliminară că, în sistemul de fertilizare, ingrășămintele complexe organominerale trebuie folosite pentru fertilizarea de bază, iar ingrășămintele sub formă de săruri pentru completarea nutriției, pentru echilibrarea raporturilor între diferite elemente.

Conținînd acizi humici este indicat, totodată, ca aceste ingrășăminte să se aplice cu prioritate la culturile care manifestă cerințe deosebite pentru fertilizarea organominerală și intensivă, culturi mari consumatoare care valorifică mari cantități de ingrășăminte ca: porumbul, sfecla, cartoful, tomatele etc. Fertilizarea cu ingrășăminte organominerale se poate considera ca o fertilizare complexă, amelioratoare a însușirilor solului și care poate substitui fertilizarea cu gunoi de grajd.

Mijloc important de ridicare a fertilității solului și dirijare a nutriției plantelor

ÎNGRĂȘĂMINTELE COMPLEXE ORGANOMINERALE

Dr. ing. A. DORNEANU, ing. O. POPA și ing. J. ROGOZ

zare îndelungată cu aceste tipuri de ingrășăminte, micșorarea ponderii acizilor humici în compoziția materiei organice din sol și în consecință a humaților din care elementele reținute sînt asimilate cu ușurință de către plante; la alte soluri, în special cele cu conținut scăzut de materie organică s-a înregistrat o înrăutățire a condițiilor de aglutinare în favoarea peptizării etc. În solurile irigate, datorită aportului sporit de apă ce se infiltrează, levigarea sărurilor solubile este puternică, procesele de alterare a mineralelor și mineralizarea materiei organice mult mai intense. Ca urmare, nu numai, că se pierd o mare parte din elementele nutritive încorporate în sol, dar are loc și înrăutățirea multor însușiri fizico-chimice ale solului care, prin intermediul ingrășămintelor sub formă de săruri, nu pot fi conservate și refăcute,

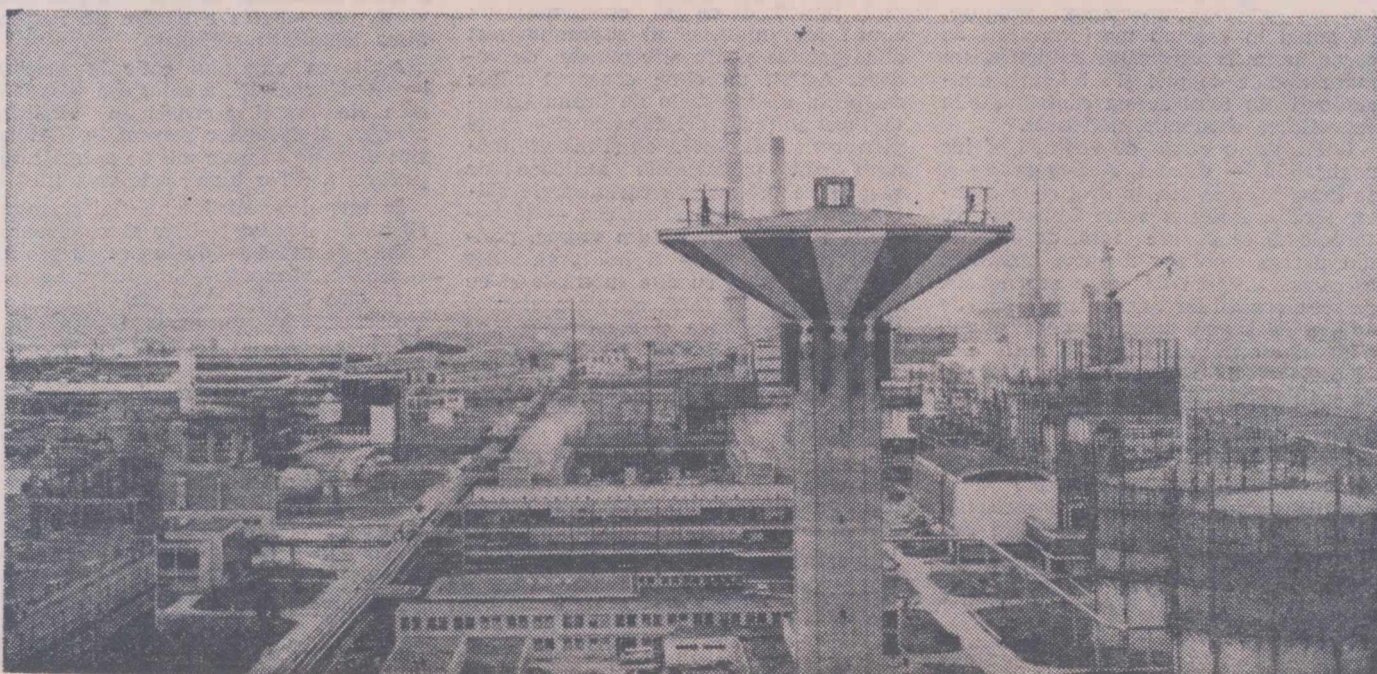
Aspectele menționate au făcut ca, concomitent cu dezvoltarea producției ingrășămintelor sub formă de săruri, care vor deține și în viitor ponderea principală, să se lărgească preocupările pentru producerea altor tipuri de ingrășăminte, care să conțină elementele nutritive în forme ușor accesibile plantelor, să nu cauzeze modificări care să stînjenească absorbția radicală și, totodată, să aibă capacitatea de ameliorare și conservare a însușirilor principale ale solului.

Pornind de la faptul că eficiența ingrășămintelor sub formă de săruri crește considerabil cînd se aplică împreună cu ingrășămintele organice, și de la faptul că acestea din urmă ameliorează substanțial însușirile solului, în ultimii ani se acordă o atenție deose-

bită producerii de ingrășăminte organominerale, folosindu-se ca parte organică cărbunele, care conține peste 35 la sută acizi humici și diferite substanțe macromoleculare sintetice. Proprietatea cărbunilor care îi face utili pentru producția de ingrășăminte constă în conținutul ridicat de acizi humici; datorită lor, elementele nutritive se pot încorpora în sol, în mare parte fixate de către acizii humici. Numeroase experiențe confirmă că din ingrășămintele sub formă de humiți, diferitele elemente sînt mai ușor și mai complet asimilate de către plante, humații stimulează, totodată, diverse procese fiziologice și accelerează dezvoltarea sistemului radical. Actualmente se produc, prin diferite procedee, ingrășăminte adsorbite pe cărbune și asociate, conținînd azot și fosfor sau azot, fosfor și potasiu. Caracteristic pentru ingrășămintele cu cărbuni este că acestea conțin elementele nutritive sub toate formele, atît cele cu acțiune rapidă, cît și cele cu acțiune mai lentă, formînd o sursă constantă de substanțe nutritive la dispoziția plantelor; totodată, dau naștere în sol la o serie de complecși organominerali în care componentele humice acționează nu numai ca stimulatori de creștere, dar și ca factori care condiționează eficiența mărită a elementelor nutritive. Datorită acestor efecte, ingrășămintele pe bază de cărbune asigură pe toate tipurile de sol, sporuri de producție mai mari cu 10 — 30 la sută față de cele obținute cu ingrășăminte sub formă de săruri minerale.

În afară de cărbune, ingrășămintele complexe organominerale pot conține și diferite rășini sau polimeri. Sînt numeroase experiențe în care s-au obținut sporuri însemnate de producție, prin aplicarea de rășini ureo-formaldehidice sau de ingrășăminte sub formă de săruri și uree, în asociere cu polimeri și copolimeri sintetici (poliacrilamida, poliacrilonitril etc.). Sporurile de producție la diferite culturi (grîu, orez, sfeclă de zahăr, tomate, tutun etc.) cu ingrășăminte sub formă de săruri și polimeri au depășit cu 10 — 35 la sută pe cele obținute prin aplicarea ingrășămintelor respective fără polimeri.

Eficacitatea substanțelor macromoleculare sintetice constă în îmbunătățirea capacității de schimb ionic a solului și reducerea pierderilor de elemente nutritive prin levigare, în inhibarea într-o mare măsură a proceselor de transformare a fosforului în combina-

Industria de ingrășăminte chimice cunoaște în țara noastră o amplă dezvoltare. În cadrul combinatelor existente, producția sporește continuu, pe baza introducerii de tehnologii moderne sau prin extinderea capacităților inițiale. Noile investiții alocate de stat în acest scop se concretizează în realizarea altor mari obiective capabile să furnizeze agriculturii cantități sporite de substanțe fertilizante, într-un sortiment variat, de calitate, necesare obținerii unor recolte tot mai bogate la hectar.

În fotografie: aspect de la Combinatul chimic Craiova, din retortele căruia, anual, iau drumul, spre ogoare, mii de tone de substanțe fertilizante, atît de utile creșterii potențialului de producție al solurilor.

silvicultură

In județul Brașov

PĂDURILE POT DA LEMN MAI MULT, MAI BUN

Județul Brașov este binecunoscut prin frumusețea și varietatea pădurilor sale; fondul forestier deține o pondere însemnată, ocupând aproape 35 la sută din întreaga suprafață a județului. Această bogăție de frunte se află permanent în atenția organelor locale de partid și de stat, în ultimii ani intensificându-se acțiunile privind dezvoltarea patrimoniului forestier, ridicarea productivității pădurilor.

Se știe că în țara noastră, ca de altfel în întreaga lume, crește continuu „foamea” de lemn de rășinoase, industria solicitând cantități sporite de materie primă. De aceea, în documentele de partid și de stat s-au pus și se pune un accent deosebit pe extinderea acestor specii, pe sporirea cantitativă dar mai ales calitativă a masei lemnoase.

În ce fel răspund silvicultorii acestor importante sarcini? Cum vor arăta în viitor pădurile brașovene?

Ancheta întreprinsă pe această temă în câteva unități silvice a dat la iveală un fapt îmbucurător și anume că experiența pozitivă căpătată în această parte a țării, în ceea ce privește ridicarea productivității pădurilor, este valorificată în măsură crescândă.

„În cincinalul care a trecut — ne-a informat Teodor Nan, inginerul șef al Inspectoratului silvic Brașov — a fost împădurită o suprafață de peste 4000 hectare din care 3.500 ha numai cu rășinoase. Extinderea acestor specii valoroase va căpăta în acest an și în următorii o intensitate crescândă. Numai în 1971 vom împăduri 1250 hectare, rășinoasele ocupând peste 1.000 de hectare. În cadrul acestei acțiuni de amploare vom crea, numai în anul acesta, culturi speciale pentru producerea lemnului destinat industriei de celuloză pe 270 hectare”.

Vizitând câteva ocoale silvice de pe cuprinsul județului ne-am putut face o succintă imagine asupra modului în care specialiștii silvici folosesc căile de ridicare a potențialului productiv al pădurilor. Majoritatea celor cu care am stat de vorbă au fost de părere că, în reușita extinderii rășinoaselor și sporirea calitativă a producției de masă lemnoasă, un rol primordial îl are specialistul silvic; acțiunea respectivă trebuie desfășurată cu foarte mult discernământ, ținându-se seama de specificul unității, de condițiile staționale și mai ales de alegerea celor mai potrivite specii și metode silviculturale. „Ocolul silvic Brașov — ne spunea inginerul Gheorghe Bătrinu, șeful unității — este tipic de munte; extinderea rășinoaselor am început-o cu ani în urmă, ajungând în prezent la un procent, din speciile amintite, de 55%. În cadrul noilor plantații însă, rășinoasele depășesc 90%. În scopul sporirii cantitative și calitative a masei lemnoase urmărim și regenerarea naturală; pe Valea Timișului, a Vămii și a altor cursuri de apă avem de-acum plantații de molid, din astfel de regenerări, în vîrstă de 10—12 ani; pe Valea Băii, de exemplu, există un seminț care la vîrstă amintită are înălțimea de peste 2 metri și un diametru de 4 cm”.

„Ne găsim într-altă parte a județului, la Codlea. Ocolul silvic de aici prezintă alte condiții naturale, fiind situat în zona dealurilor înalte. Și aici există o tradiție destul de îndelungată privind extinderea rășinoaselor. Despre ea, despre rezultate, și perspective ne-a vorbit ing. Lucian Căprărin, șeful ocolului: „În cadrul unității pe care o conduc, procentul de rășinoase este mai scăzut. Ținînd seama de specificul unității noastre, am căutat să extindem aceste valoroase specii și în afara arealului lor natural. Dar aceasta trebuie făcută cu multă atenție. Noi am mers și mergem, în bună măsură, pe substituirea arboretelor cu productivitate scăzută, cum

sînt cărpinetele, bunăoară, cu specii de rășinoase din cele mai potrivite. Rezultatele nu întîrzie să se arate. În UP₃, pe Valea Homorodului, dau un exemplu, în unele parcele unde molidul a înlocuit carpenul s-au realizat creșteri de 8—10 m.c./an/hectar, în loc de 3 m.c./an/ha, la specia substituită (carpenul).

Potrivit planului de perspectivă urmează să ajungem la o suprafață de 6000 ha rășinoase, din care 2400 hectare vor fi culturi speciale pentru producerea lemnului de celuloză. De fapt, această acțiune am și pornit-o. Rămîne ca, în decursul anilor, să conducem astfel aceste culturi încît să se poată obține lemn cu calități superioare, la o vîrstă de exploatabilitate cît mai scurtă. După aprecierea mea, ca specialist, un rol important în reușita acestor culturi speciale îl joacă alegerea stațiilor corespunzătoare speciilor respective; la extinderea rășinoaselor, în afara arealului, este necesar să se rezerve îndeosebi molidului, specia de bază, terenurile cele mai apte, cu o bună productivitate, ținînd seama că acest factor are o influență covârșitoare asupra calității lemnului. Acolo unde sînt posibilități, este bine ca aceste culturi să fie împrejmuite. La fel de importante și necesare sînt lucrările de îngrijire a culturilor; mă refer la cele de descopleșiri, degajări, depresaj etc. În zona noastră cu precipitații abundente — peste 750 mm medie anuală — vegetația crește foarte puternic, lupta împotriva speciei invadatoare, îndeosebi a carpenului, fiind pe primul plan.

Vorbînd despre extinderea rășinoaselor în afara arealului pot arăta că molidul a ajuns pe culmea de est a Perșanilor, pînă la altitudinea de 600—650 metri, plantațiile dezvoltîndu-se bine.

În cadrul ocolului nostru extindem rășinoasele și în regenerările de făgete; conducerea arboretelor o vom face astfel: vom extrage rășinoasele la vîrste mai mici, cu ocazia primelor lucrări de îngrijire, fagul conducîndu-se pînă la vîrsta ciclului de producție. Prin extragerea rășinoaselor vom spori volumul de lemn solicitat de industria pentru celuloză, arboretul rămas asigurînd regenerarea naturală a pădurii.

Principala specie de rășinoase care se adaptează bine condițiilor noastre este molidul. În ultima vreme am căutat să

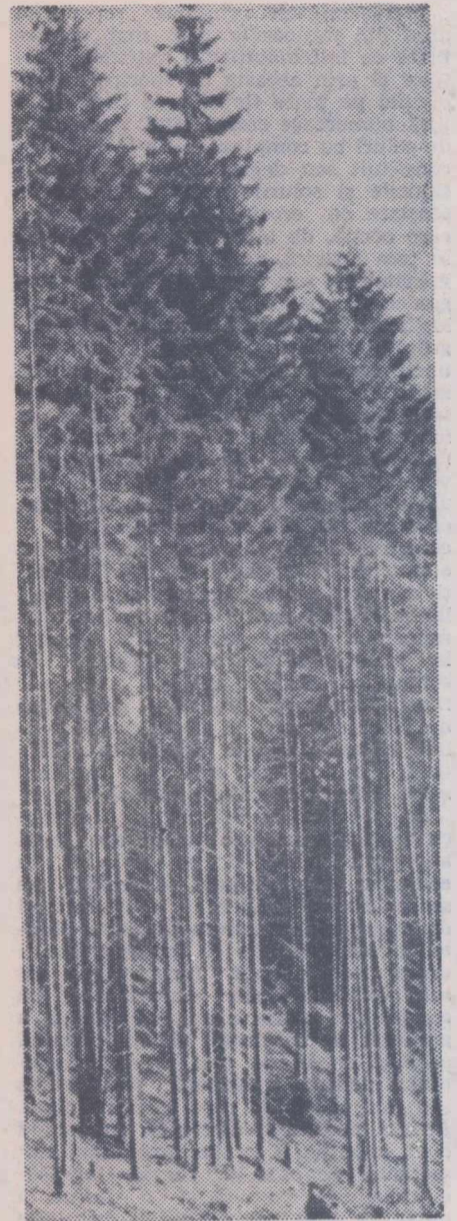
dăm o atenție mai mare și altei specii, cu veche tradiție, bradul. Vom înființa o pepinieră în scopul asigurării materialului săditor; am pus în valoare o serie de semănături directe de brad, executate cu 10—15 ani în urmă, obținînd în prezent un amestec de fag și brad cu înălțimea de circa 2 metri; continuăm în anul acesta lucrările de conducere a acestei culturi, executînd descopleșirile și depresajul.

Cu prilejul anchetei de față la care au participat, pe lângă specialiștii din producție, și cercetători de la Filiala I.C.S.P.S. și cadre de la Facultatea de silvicultură din Brașov, a reieșit că în județ există o îndelungată experiență în acțiunea de extindere a rășinoaselor. Nu putem spune însă că, la ora actuală, toate laturile acestei probleme sînt complet elucidate. Există, de asemenea, unele resurse incomplet valorificate. Bunăoară, la extinderea molidului, în afara arealului unele aspecte, cum sînt rezistența arboretelor la anumiți factori, cum ar fi rupturile de zăpadă și doborîturile de vînt și alții au fost insuficient studiate de cercetători. Se impune, de asemenea, mai multă grijă pentru extinderea culturii bradului, specie cu veche tradiție; în acest scop sporirea preocupărilor pentru regenerarea naturală a pădurilor, în compoziția cărora intră și bradul, și conducerea atentă a arboretelor pot fi de un real folos.

Pentru ridicarea cantitativă și calitativă a producției de masă lemnoasă, un rol important îl are omul; intervenția lui cît mai activă, prin lucrări culturale, operîndu-se cu acest prilej o selecție în masă, proporționarea cît mai judicioasă a amestecului de specii etc., constituie elemente deloc neglijabile. Un exemplu. Cercetările întreprinse arată că numai prin executarea corectă și la timp a răriturilor în molidișuri se pot obține, în condițiile județului, în arboretele de 40—50 ani, în jur de 20—30 m.c. la hectar, la o intervenție periodică, lemn apropiat de dimensiunile celui obținut în culturile speciale.

Iată, așadar, că în ultimă instanță, specialiștii silvici sînt cei care au cuvîntul hotărîtor în gospodărirea pădurilor, în ridicarea potențialului lor.

Ing. N. FLORIAN

Pădurile de rășinoase — una din principalele avuții ale țării.

VÎNATUL - „AURUL” CODRILOR ȘI CÎMPIILOR

Ing. Gh. FENEȘER

secretar general în Departamentul silviculturii

Țara noastră are un relief variat și o bogată faună cinegetică. Renumele vînatului din Carpați a trecut de multă vreme hotarele patriei noastre. La ultima expoziție internațională, România a obținut 276 medalii de aur, 11 medalii de argint și doar una singură de bronz, pentru trofeele de vînaoare pe care le-a prezentat. De aceea vînatul din multe țări, ca și cei autohtoni sînt atrași an de an la vînaoarea de cerbi sau de urși în Carpații românești. Gospodăria vînaoarească a țării noastre exportă importante produse, dă anual în consum mari cantități de carne, pune la dispoziția industriei un mare număr de piei și blănuri, aducîndu-și în felul acesta contribuția la dezvoltarea economiei naționale.

Iată, deci, o sursă de venituri deloc neglijabilă — vînatul. Acesta crește și se înmulțește la șes, la deal și la munte, fără a necesita mari investiții. El trebuie să se bucure însă, de ocrotire din partea omului. Aceasta înseamnă asigurarea liniștii de care are nevoie, crearea condițiilor corespunzătoare de adăpost și hrană, apărarea de dușmani. Vînatul nu trebuie tulburat, mai ales în perioada de cuibărit sau de fătare și în cea de creștere a puilor. El neliniștește omul care cutreieră terenul, cîinele și pisica hoinare, animalele răpitoare. Desigur, omul nu umblă fără rost pe cîmp sau prin pădure; el este adus aici de necesitatea efectuării muncilor agricole, a lucrărilor de îngrijire sau tăiere a pădurilor. Cu puțină grijă însă, în dorința de a ocroti această bogăție a țării, se pot face multe pentru ocrotirea vînatului.

Se impun, în acest sens, acțiuni care să ducă la dispariția cîinilor hoinari,

la menținerea celorlalți legați, în incinta gospodăriilor. Cîinii de la stîncile de oi trebuie să poarte juleul reglementar (o bucată de lemn, lungă de 30 cm, legată la 15 cm sub gîtul animalului) care să-i împiedice să alerge după vînat. Bineînțeles, este de dorit ca numărul cîinilor la stînci să fie limitat; un animal la 100 de oi și maximum 5 la o stîncă. Din păcate lucrurile stau cu totul altfel; avem în prezent, în țară, cam de o mie de ori mai mulți cîini decît lupi! Și, dacă nu mai avem lupi mulți, de ce să creștem atîția cîini? Mai mult, cîinii supranumerari aduc pagube și din alte puncte de vedere. Astfel, un cîine consumă zilnic cel puțin un kilogram de hrană (vegetală sau animală, ori de unde și-o poate procura). Atît cîinii, cît și pisicile hoinare sînt principalele mijloace de răspîndire (alături de carnișierele sălbatice) a unei boli groaznice — turbairea. La om, depistat din vreme, pericolul turbării poate fi înlăturat, dar cu cîte eforturi, cu cîte suferințe și cu cît timp irosit? Deci, stîrpirea cîinilor și pisicilor hoinare și menținerea pe lângă casă a strictului necesar constituie măsuri de stringentă actualitate.

În ce privește adăpostul și hrana vînatului, nu sînt necesare cheltuieli sau eforturi mari; din loc în loc, se pot asigura cîte o remiză de arbuști, un petec de mărăcină, sau arbuști plantați pe locuri neproductive (pe surpături și ravene, pe lângă stîlpii de înaltă tensiune, pe taluzurile canalelor de irigații). De asemenea, în iernile grele, cu multă zăpadă, o mîină de hrană pusă sub adăposturile dinainte pregătite este bine venită pentru vînat. Remizele amintite pot fi realizate cu

contribuția benevolă a vînaoitorilor și pescarilor sportivi — membri ai A.G.V.P.S. — și cu sprijinul oamenilor muncii de la sate, al cooperativelor agricole și unităților de stat. Nu trebuie uitat faptul că, mai ales potîrnicea și fazanul, prin apreciabilele cantități de insecte și omizi pe care le consumă, aduc mari foloase agriculturii. De puțină vreme însă, împotriva vînatului mărunt de la cîmpie (iepure, fazan, potîrnice etc.), acționează și erbicidele, pesticidele. Luete ca ajutoare în combaterea buruienilor sau a insectelor dăunătoare culturilor agricole sau silvice, aceste substanțe chimice sînt însă nocive nu numai pentru animale, atunci cînd ele le ingerează, dar și pentru om în anumite cazuri. Ne permitem, în legătură cu aceasta, să tragem un semnal de alarmă!

Dar să revenim la fauna sălbatică, de care ne ocupăm în rîndurile de față, fie cea de la cîmpie sau de la munte. În ceea ce privește hrana vînatului de la cîmpie, zoanele de la treier, mici petice de pămînt împroprii agriculturii productive — care ar putea fi cultivate cu culturi de mătură sau diverși arbuști fructiferi și lăsate neculese — diverse reziduuri de cereale din gospodărie, toate acestea pot servi drept hrană vînatului, în iernile grele. De hrana vînatului de la munte se îngrijesc silvicultorii, vînaoitorii. În ceea ce privește asigurarea hranei acestei categorii de vînat, este nevoie mai ales de respectarea legalității socialiste.

Apărarea vînatului cade în sarcina lucrătorilor silvici, a celor din gospodăriile vînaoarești, a masei de vînaoitori, membri ai filialelor respective. Anual sînt distruse sute de mii de animale răpitoare, a căror blană este valorificată.

În scopul ocrotirii vînatului și sporirii efectivelor lui trebuie să se creeze o opinie de masă — de la copiii școlari și pînă la vîrstnici — împotriva aceluia care lasă cîinii slobozi pe cîmp, care sperie, gonesc, sauucid vînatul, care vinează ilegal, în epoci și cu mijloace nepermise.

Nu trebuie să uităm că pe pămîntul nostru trăiește și se înmulțește o faună sălbatică bogată, folositoare omului, pentru care sîntem invidiați de întreaga lume. Vorbînd la figurat, putem spune că în pădurile țării se află încă multe „medalii de aur” — viitoarele trofee cinegetice. Avem obligația să facem tot ce se poate pentru păstrarea și sporirea acestui „fond de aur”, știînd că este de datoria noastră să lăsăm generațiilor viitoare pe lângă renume și tradiție, o moștenire corespunzătoare.

INVENȚII ȘI INVENTATORI

Intr-unul din depozitele bibliotecii „Oficiului de stat pentru invenții și mărci” am încercat rarisă emoție de a descoperi câteva vechi dosare ce cuprind brevete ale unor invenții datorate lui Aurel Vlaicu, Traian Vuia, Henri Coandă și alți mari înaintași ai introducerii tehnicii moderne în țara noastră. Gîndul ni s-a dus imediat la greutățile pe care a trebuit să le învingă, de exemplu, în vremea lui, Aurel Vlaicu, pentru a promova și demonstra eficiența ideilor lui înaintate. La „Muzeul memorial Octavian Goga” de la Ciucea, există și azi o scrisoare a lui Vlaicu adresată cîntărețului „pătimirii noastre”, în care îi relatează, de la Arad, amărăciunile prin care trebuia să treacă în vederea experimentării unui simplu zbor cu un aparat pe care-l crease...

Ani de zile, ideile înnoitoare în materie de invenții, deși faima iscusințelor românești a străbătut de mult fruntariile țării, deși este binecunoscut că românul nu numai că „se naște poet” ci e și iscusit creator de tehnică, au fost privite de către oficialitatea burgheză cu nepăsare și uneori cu ironie.

Este unul din marile merite ale partidului că în cadrul măsurilor luate pentru dezvoltarea revoluționară, impetuoasă, a tehnicii românești, a reglementat pe baze structurale noi problema invențiilor, inovațiilor și raționalizărilor, că a asigurat condițiile necesare unor activități creatoare menite să ducă la realizări extrem de interesante, spre a ușura efortul fizic, a spori productivitatea muncii, a aduce economii de milioane de lei anual. Intr-un astfel de climat se muncește la Oficiul amintit, a cărui bibliotecă dispune azi de peste trei milioane și jumătate de brevete de invenții din 19 țări cu industrie foarte dezvoltată din lumea întreagă, bibliotecă frecventată zilnic de studenți, cercetători, specialiști și lucrători din producție, din toate colțurile țării.

Stam de vorbă cu ing. Ion Ionescu, șeful serviciului de brevete și cu ing. Alexe Bădărău, șeful serviciului IV de examinare a invențiilor din cadrul Ofi-

ciului, interesindu-ne, firește, de situația invențiilor din domeniul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

— Din 1950, anul apariției primei legislații în acest domeniu și pînă în prezent — ne spune inginerul Ionescu, valorificarea invențiilor românești a sporit în intensitate an de an. De la înființarea Oficiului am înregistrat, în general, 3 440 de propuneri de invenții. Din secțiunile agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, s-au depus 314 propuneri de invenții, din care numai anul trecut 90. Multe, foarte multe au fost aplicate și au dat rezultate excelente.

Discuțăm cu fiecare inventator care sosește la noi entuziasat, plin de visuri. Cea mai mare parte a lor sînt comuniști, tineri și vîrstnici înaripați de idei creatoare, îndrăznețe. Îi cuprinde o continuă febră de a ridica tot mai sus nivelul tehnic al locului unde muncesc. Sînt oameni minunați, inteligenți și îndrăzneți, din ale căror relații cu privire la experiențele pe care le-au făcut, pentru a ajunge în fazele finale ale lucrărilor, deslușești muncă, răbdare și voință, de dimensiuni poate de neimaginabile.

Am notat câteva din invențiile brevetate, care aplicate în producție nu numai că și-au demonstrat marea eficiență, dar au propulsat noi căutări, noi ambiții, au creat — la imboldul comuniștilor, — o vie mișcare de promovare a noului. Pe care dintre ele să le amintim mai întîi?

„Mașina pentru sortat cartofi și plugul rotativ” realizate de Mihai Urugiuc din Suceava. „Procedul și instalația pentru cultivarea plantelor în sere” de ing. Adrian Ivăncescu din București, „Dispozitivul de detașat știuleții de porumb de pe tulpină” de ing. Constantin Dobrescu și ing. Eugen Niculescu din

București, „Procedul pentru ondularea lemnului în procesul de creștere” de Eugen și Gheorghe Mohan din București, „Procedul pentru aprecierea productivității apelor piscicole și pentru determinarea stării de poluare a apelor” de conf. univ. Mihai Popovici și un grup de colaboratori din București, sau „Metoda pentru reproducerea timpurie a crapului”, stabilită de inginerii Nicolae Vasilescu, Cornel Micșă și Ifrim Tertîșcu din București?

Fără îndoială, inventatorii fac parte din categoria oamenilor deosebiți, iscoditori și talentați, a acelor minți în continuă febră creatoare, care se străduiesc continuu să ușureze eforturile celor din jurul lor, să confere muncii acestora noi carate. Ei sînt cei care adesea transformă visele în admirabile realități. Ne-am amintit, stînd de vorbă cu unii inventatori pe care i-am găsit studiind în sălile de lectură ale „Oficiului de stat pentru invenții și mărci” din București, de cele relatate de un inginer de la o unitate de pe lângă Giurgiu, care obținuse anul trecut brevet pentru realizarea unui înlocuitor al mierii. Povestea experiențelor lui ar fi meritat o nuvelă palpitantă. Izbutirea deplină fusese marcată la început de numeroase înfrîngerii, de multe clipe de descurajare, ca și de irumperi de entuziasm. Dar cit de mult îi străluceau ochii, cînd noi, un grup de ziaristi, căutam să deosebim, cu două borcane în față, gustînd chiar, unde era miere adevărată și care era înlocuitorul — și nu izbuteam! Acestea sînt trăirile dense ale fiecărui inventator.

Însoțit de ing. Alexe Bădărău, șeful serviciului IV de examinare a invențiilor, am străbătut clădirile și birourile Oficiului din strada Nufferilor 4.

Marile transformări operate în țara noastră, sub îndrumarea partidului, au avut un larg ecou și aici. Azi cele mai multe încăperi sînt depozite

de o valoare inestimabilă. Ele conțin, în dosare cartonate, descrieri și schițe amănunțite de invenții de pe tot globul. Ce izvor minunat de documentare pentru noi și noi tentative de a îmbogăți tehnica agricolă, silvică din industria alimentară. Dar din domeniul gospodăririi apelor!

Stînd de vorbă cu diferiți ingineri din cadrul Oficiului, am reținut că atît în domeniul agriculturii, cît și în al industriei alimentare, silviculturii și apelor, se pot face pași serioși înainte. În primele patru luni ale anului în curs, s-au depus numeroase propuneri de noi invenții (inginerii Ion Costa și Gheorghe Sirbu de la Stațiunea experimentală agricolă Iași, au realizat un disc distribuitor pentru semănatul de precizie; inginerii Dumitru Ionescu și Florian Popa de la I.C.C.P.T. — Fundulea, au creat mai multe soiuri de fasole etc).

Dar „volumul” activității respective e încă mic, în comparație cu necesitățile impuse de tehnica nouă și numărul mare de specialiști și tehnicieni.

— S-ar putea face mai mult și de către comitetele sindicatelor din agricultură, industria alimentară, silvicultură și ape, îmi spune inginerul Alexe Bădărău. În primul rînd, în direcția educării oamenilor. Fiindcă — de ce n-am spune-o? — s-au înregistrat și cazuri cînd „noutățile” au fost privite „strîmb” de către unii lucrători. Deși au existat soluții tehnice bune, de exemplu, pentru mecanizarea unor lucrări privind fabricarea de halva și îmbutelierea sticlelor de bere, mult timp s-a preferat să se execute manual operațiile respective...

Intr-adevăr, comitetele sindicatelor ar putea acționa mai decis nu numai în problema educării oamenilor, ci și în sprijinul mișcării de invenții, inovații și raționalizări. Afișarea temelor celor mai presante, schimburile de experiență, documentațiile, sînt numai cîteva obiective de viitor, prin care poate fi susținută cu fermitate promovarea tehnologiilor moderne.

Al. RAICU

GRIJĂ SPORITĂ PROTECȚIEI MUNCII!

În vederea preîntîmpinării și evitării accidentelor de muncă, a celor de circulație și îmbolnăvirilor profesionale, la nivelul Centralei I.M.A. a avut loc, de curînd, o instruire a responsabililor de compartimente pe linie de protecție a muncii, la care au participat reprezentanții I.M.A. și S.M.A. din fiecare județ.

Specialiștii Centralei I.M.A., în colaborare cu inspectoratul general de resort din Ministerul Muncii, au preluat o serie de teme privind legislația protecției muncii, indicînd obligațiile și răspunderile ce revin celor ce organizează și coordonează munca în S.M.A. și secțiile de mecanizare. Cu acest prilej au fost analizate și accidentele care au avut loc anul trecut, ca și cauzele principale care le-au provocat.

În cadrul instruirii, s-a trecut la demonstrații practice, pe grupe și tipuri de tractoare și mașini agricole. La sfîrșitul expunerilor, s-a făcut o examinare a participanților.

S-a stabilit ca și în cadrul județelor să se organizeze o instruire similară, care în județul Teleorman, a avut loc la S.M.T. Conțești.

Din materialul prezentat aici a reieșit că, în anul 1970, pe lângă unele realizări în problema protecției muncii, s-au înregistrat încă o serie de deficiențe. Astfel, numărul accidentelor de muncă a crescut cu 10 față de anul 1969 și cu 6 față de 1968.

Comparînd accidentele înregistrate în anul 1970 cu cele din 1969, a rezultat că în unitățile unde s-a acționat cu răspundere pentru îmbunătățirea activității de protecție a muncii (cazul S.M.A. Ulmuț) s-a reușit să se reducă substanțial numărul acestora. Nu aceeași preocupare s-a manifestat la alte S.M.A., unde numărul accidentelor de muncă a crescut (cu 4 la S.M.A. Traian, cu cîte 2 la S.M.A. Brînceni, Odobeasca și Orbeasca).

Cauzele accidentelor de muncă înregistrate în 1970 s-au menținut în genere aceleași ca și în 1969. E vorba, în primul rînd, de insuficiența instruirii

din punct de vedere teoretic și practic a mecanizatorilor din unele S.M.A., lipsa demonstrațiilor practice cu mașinile folosite în perioadele respective și în timpul legal stabilit. În al doilea rînd, s-a constatat că locurile de muncă periculoase nu sînt supravegheate suficient, nu se asigură în toate cazurile zona de întoarcere a agregatelor, nu se execută întotdeauna întoarcerea corectă a tractoarelor pe terenurile în pantă, nu se blochează vitezele a IV-a și a V-a la tractoarele repartizate mecanizatorilor aflați în primul an de producție. În plus, s-a constatat că nu se folosesc rațional cabinele de rezistență și nu se asigură parcare tractoarelor la secții.

Analiza a scos la iveală, de asemenea, faptul că deseori nu sînt folosite sculele, dispozitivele și metodele de lucru corespunzătoare în procesul de producție, nu se respectă normele de protecție a muncii în legătură cu remedierea defecțiunilor la mașinile în funcțiune, neefectuîndu-se decuplarea prizei de putere ori nefolosindu-se aparatul de protecție.

Urmărind accidentele mortale, documentele prezentate au scos în relief că media de vîrstă a celor accidentați a fost de 31 de ani și 4 luni. O vîrstă, deci, matură, care în mod normal ar trebui să garanteze manevrarea corectă a tractoarelor și agregatelor.

S-a relevat și faptul că toate accidentele mortale s-au produs în teren, ceea ce demonstrează că „centrul” activității de protecție a muncii trebuie mutat în cadrul secțiilor de mecanizare.

De asemenea, analiza a mai demonstrat că se impune intensificarea activității de control și supraveghere în procesul de producție, în special în perioada de practică a elevilor din școlile profesionale de mecanici agricoli.

Important este și aspectul economic al problemei. Din datele prezentate, a rezultat că în 1970, față de anul 1969, numărul calendaristic al zilelor de incapacitate de muncă în S.M.A. din județul Teleorman a crescut cu 711. Valorificate, zilele calendaristice cu incapacitate de muncă din anul trecut ar fi adus, în plus, venituri în valoare de 347 700 lei.

Față de cele constatate, s-a trecut la o instruire practică exigentă a celor prezenți.

În curtea S.M.A. Conțești s-a făcut o demonstrație, cu manechin, arătîndu-se cum anume trebuie evitate accidentele mortale în cursul exploatării remorcilor basculante.

Ing. Iuliu BRETTEFELD
I.M.A. Teleorman

Finala concursului

„Viitorii tehnicieni ai agriculturii socialiste”

CONFRUNTĂRI LA CUMPĂNA LUI FLORAR

Marți 18 mai, la Liceele agricole de la Fundulea și Dragomirești—Vale s-a consumat faza finală a concursului „Viitorii tehnicieni ai agriculturii socialiste” — competiție organizată sub egida Ministerului Învățămîntului, în colaborare cu U.T.C. și M.A.I.A.S.A.

Merit înainte de toate să dezvoltăm în rîndul viitoarelor cadre medii ale agriculturii interesul pentru studiu, dragostea pentru meserie, să-i stimuleze în asimilarea a noi cunoștințe și formarea unor solide deprinderi de muncă, concursul — în ale cărui faze anterioare s-au întrecut circa 1 200 de tineri — a adus în etapa finală în fața comisiilor de examinare, sau mai bine zis trebuia să aducă (cîteva concurenți... s-au răzgîndit pe parcurs) 48 de elevi din anul al patrulea al liceelor agricole de la profilele agronomie, horticultură, zootehnie și veterinară.

Întrecerea a comportat susținerea de către concurenți a două probe: una practică și alta teoretică. De remarcat orientarea bună a organizatorilor care au ales ca tematică domenii bine delimitate, de mare însemnătate pentru agricultura noastră: cultura porumbului — pentru agronomi, creșterea porcinelor în sistem industrial — pentru zootehniști, boile animalelor tinere — pentru veterinari etc. Proba practică, desfășurată în fermele didactice ale celor două școli, a vizat sondarea modului în care viitorii absolvenți ai liceelor agricole și-au însușit deprinderile cerute de profesie, criteriile de apreciere fiind calitatea lucrărilor efectuate, timpul de execuție și îndemnarea.

Prin însăși litera regulamentului, o parte din concurenți au fost însă sortii să părăsească lupta după proba practică, normele prevăzînd ca la oral să promoveze, în ordinea punctajului, doar primii zece clasai pentru fiecare profil. Nu-i vorba că, dacă ar fi să apreciem după punctajul acumulat la lucrările practice de cei „rămăși” totuși în concurs, ne-am simțit datori să spunem că un număr apreciabil dintre aceștia, prin punctele totalizate, n-ar fi trebuit să participe la examenul teoretic. Cu numai 50 de puncte intrunite, cit le-au fost atribuite citorva concurenți la profilul zootehniei, de pildă — adică o treime din punctajul maxim posibil — elevii respectivi, socotim noi, n-au făcut în nici un caz dovada însușirii deprinderilor practice necesare. Dar regulamentul e... regulament!

De bund seamă, că la orice concurs, atmosfera a fost entuziasată, nu lipsită de emoții, atît pentru concurenți, cît și pentru spectatori. N-au lipsit, am putea spune, chiar adevăratele momente de „suspens”. La profilul agronomie, de exemplu, unul dintre pretendenții la titlu, elevul Neagu Petre, de la Liceul agricol din Rm. Sărat, care acumula maximum de puncte la proba practică, se „descalifică”

chiar din start. Dînd răspunsuri pripite el nu reușește să primească la prima întrebare decît jumătate din punctajul maxim, iar la a doua nu i se atribuie nici un punct. De asemenea, la profilul veterinar, elevul Oliviu Fuciu de la Liceul agricol din Sibiu, cîot și el printre favorii cursei, cu punctaj maxim la proba practică, capotează la a patra serie de întrebări, mulțumindu-se cu o simplă mențiune.

Cu aceeași dirzenie și-au disputat întîietatea în privința pregătirii profesionale și concurenții de la celelalte profile. Cu o singură excepție. Aceea de la profilul horticultură unde, în general, pregătirea mai „subțire” a majorității concurenților, n-a fost de natură să ofere spectaculozitate pe parcursul cursei pentru titlu.

Spațiul nu ne permite să ne referim mai pe larg la desfășurarea propriu-zisă a concursului. Am dori, totuși, să mai inserăm o serie de observații privitoare la modul de organizare și desfășurare a competiției, rezultate atît din constatările proprii, cît și din discuțiile purtate cu o seamă de profesori, aflați în postura de „manageri” ai concurenților. În primul rînd e de reproșat faptul că finala unui concurs de asemenea amploare nu s-a desfășurat într-un oraș mare, într-o sală corespunzătoare. Regulamentul concursului este și el susceptibil la serioase îmbunătățiri. Ingerul Alexandru Cîmpeanu, profesor la Liceul agricol din Sibiu, bunăoară, făcea propunerea ca proba practică să nu mai fie eliminatorie, iar lucrările ce se pretind a se efectua în cadrul acesteia să fie dinainte indicate, prin bibliografie. La rîndul său, inginerul Aristide Palievici, de la Liceul agricol din Rădăuți, sugera ca, în vederea unei mai corecte aprecieri a cunoștințelor concurenților, proba teoretică să se dea în scris, adresîndu-se acestora aceleași întrebări. În sfîrșit, inginerul Victor Ștefănescu, de la Liceul agricol din Turda, remarcă o seamă de inadvertențe existente între diferitele lucrări indicate în bibliografie, ca și gradul de dificultate diferit la aceeași serie de întrebări.

Iată acum lista celor care, după o luptă tenace, au reușit să se încununeze cu laurii victoriei. În ordine, pe primele 3 locuri s-au clasat următorii elevi: Ioana Petcu (Fundulea), Eugen Segneanu (Roman) și Ion Sulea (Salonta) — la profilul agronomie; Nicolae Ghenovici (Dragomirești—Vale), Marin Dumitru (Odobești) și Alexandru Bucuman (Geoagiu) — la horticultură; Gheorghe Popescu (Rădăuți), Elena Cristea (Palas) și Marin Popa (Malu Mare) — la zootehnie; Ion Dinică (Dragomirești Vale), Ion Mirulescu (Lușaj) și Nicolae Radu (Curtea de Argeș) — la profilul veterinar.

V. POMPILIU
C. HĂBĂDAN

propagandă agricolă

PE TRAIECTUL NOILOR TEHNOLOGII

De vorbă cu ing. Dănilă RİPAN, director general adjunct al Direcției generale județene Ilfov pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape.

— Asistăm la transformări cu adevărat de structură ale agriculturii țării. Tradiționalismul agrest, care-l menținea pe țăran la nivelul deprinderilor de muncă moștenite de la părinți, părăsește arena istorică, făcând loc noilor tehnologii de producție, progresului tehnic. După cum este și firesc, introducerea și generalizarea tehnologiilor avansate, dar mai ales aplicarea lor corectă, eficientă în producție, nu pot avea loc decât în condițiile în care ele au fost pe deplin însușite de toți cei care sînt chemați să le folosească. Mai plastic spus, înainte de a lua contact cu cimpul, ori cu ferma de animale, orice tehnologie trebuie să facă mai întâi „casă bună” cu omul, cu lucrătorul ogorului, fie el conducător al procesului de producție, fie simplu executant. În acest context, v-am ruga să ne spuneți ce măsuri s-au luat și se iau în continuare pentru ca tehnica nouă să „fertilizeze” pe de-a-ntregul ogoarele județului dv?

— Modalitățile prin care am acționat și acționăm în vederea însușirii și apoi a transpunerii în practică de către țăranii cooperatori și ceilalți lucrători din agricultura județului a tehnologiilor avansate sînt multiple. Aș aminti, pentru început, de cursurile de instruire și perfecționare profesională, organizate pe perioada de iarnă, și urmate anul acesta de peste 28 000 de țărani cooperatori, mecanizatori și muncitori din unitățile agricole de stat.

— Din cite se știe, asemenea cursuri au fost organizate și în ceilalți ani. Găsiți că a existat o deosebire calitativă între cele ținute cu ani în urmă și cursurile din acest an?

— Sincer vorbind, da. Consider că scurtarea perioadei de instruire, mai bine zis concentrarea tematicii și gruparea lecțiilor într-o perioadă compactă de timp, au avut o influență favorabilă nu numai asupra frecvenței cursanților care, în procente, s-a menținut pe județ între 82% și 100%, ci și asupra gradului de asimilare a cunoștințelor. Aș vrea să precizez că, atât în întreprinderile agricole de stat și stațiunile de mecanizare a agriculturii, cât și în cooperative, cursurile au fost ținute numai de cadre de specialitate, iar în tematică au fost incluse lecții nu de cunoștințe generale, ca în anii trecuți, ci descrieri de tehnologii, însoțite în general de aplicații practice. Asemenea lecții interesante, bogate în conținut, au fost predate, de exemplu, la I.A.S. Giurgiu și Belciugatele, la cooperativele agricole din Gîrbovi, Grădiștea-Fierbinți, Băneasa, Răsceni și în multe alte locuri. Putem aprecia că nivelul calitativ superior în care au fost efectuate lucrările agricole în această primăvară este, într-o mare măsură, și rezultatul modului în care s-a făcut instruirea oamenilor în timpul iernii.

— Să înțelegem din cele spuse că forma în care s-au desfășurat anul acesta cursurile de instruire și perfecționare profesională este cea ideală?

— Nicidecum! Legea adoptată nu de mult de Marea Adunare Națională cu privire la perfecționarea pregătirii profesionale a tuturor celor ce muncesc dovedește cât preț se pune azi în țara noastră pe această problemă. Tocmai de aceea, consider că nivelul cursurilor respective trebuie mult îmbunătățit. Bine ar fi dacă, pentru țărani cooperatori și ceilalți lucrători cu pregătire elementară din agricultură, cursurile s-ar organiza într-o perioadă compactă, de 15 zile, prin scoaterea din producție, perioadă în care cursanții să fie eventual și retribuțiți. În completare, ar fi binevenite unele lecții televizate.

— Apropo de telelecții. Ce părere aveți despre emisiunile din iarna aceasta?

— Ideea a fost, într-adevăr, bună, așa cum de altfel destul de interesant a fost și conținutul emisiunilor-lectii respective. De aceea, am insistat mult, pe toate căile, ca ele să fie urmărite. Cu toate măsurile luate, spre regretul nostru trebuie să spunem însă că nu s-a reușit ca emisiunile să fie urmărite pretutindeni. Și aceasta, în primul rînd, datorită orelor nepotrivite la care au fost stabilite. Se știe că întreruperea timp de o oră—două a programului de grajd, bunăoară, duce la perturbări în producție care se remediază cu greu.

— Ce alte modalități de difuzare și generalizare a noului sînt folosite de direcția generală agricolă județeană?

— După cursurile organizate, consfătuirile și schimburile de experiență ocupă, în ordine, principalele locuri. La Casa agronomului, de exemplu, s-au ținut în primele luni ale anului consfătuiri și instrucțiuni la care au participat 519 brigadieri și șefi de echipă, precum și 227 de președinți de cooperative. Expunerile, însoțite de proiectii și uneori de aplicații practice, au abordat, pe de o parte, noile tehnologii în domeniul protecției plantelor, al utilizării erbicidelor, al exploatării terenurilor amenajate pentru irigații, iar

pe de altă parte o seamă de aspecte privind conducerea, organizarea și planificarea producției agricole, un accent deosebit punându-se pe folosirea acordului global și retribuirea cooperatorilor în raport de rezultatele muncii, respectarea democrației cooperatiste, sporirea răspunderii față de avutul obștesc și altele. De asemenea, în colaborare cu Uniunea județeană a cooperativei agricole și cu Consiliul județean al sindicatelor au fost organizate mai multe schimburi de experiență, la care au participat cadre tehnice și de conducere din unități și care au avut ca obiective, între altele, adaptarea utilajelor existente la erbicidarea totală a grului, adaptarea pe cultivatoare a unor hrănitore pentru fertilizarea pe rînd a culturilor, producerea legumelor timpurii și organizarea pe brazde lungi a lucrărilor în legumicultură, aplicarea unor tehnologii noi în zootehnie.

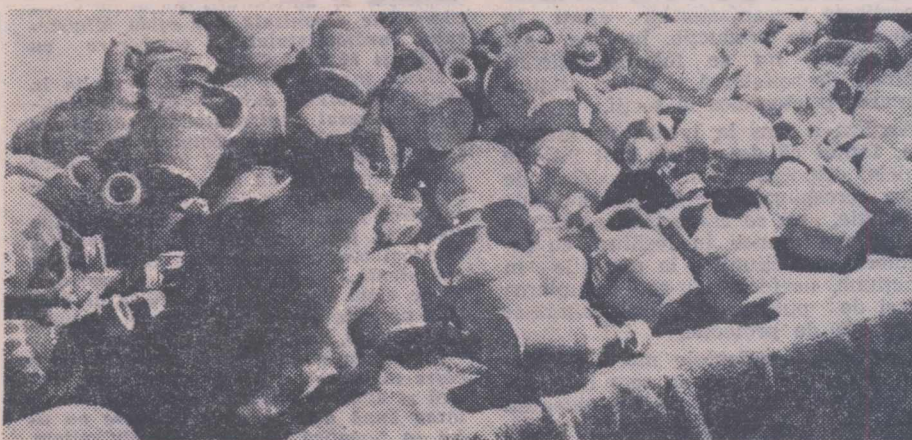
— Cum apreciați eficiența acestor acțiuni?

— Rezultatele sînt destul de bune. E suficient să amintesc, de pildă, că anul acesta aplicarea erbicidelor s-a extins pe o suprafață de peste 15 000 de hectare, față de numai 7 800 hectare în anul trecut. De asemenea, în legumicultură s-a lărgit considerabil mecanizarea, îndeosebi la bilonat și nivelat, pe 3 800 hectare organizându-se lucrările pe brazde lungi. În zootehnie, ca urmare mai cu seamă a cooperării cu întreprinderile agricole de stat, în numeroase cooperative s-au introdus tehnologii dintre cele mai moderne în creșterea vacilor de lapte, a porcilor și păsărilor.

— Ce ne-ați putea spune despre înformarea operativă a specialiștilor?

— Și în această privință se pare că sîntem pe un drum bun. Pe lângă broșurile, pliantele și celelalte materiale de propagandă tehnică pe care ministerul nostru le editează și noi le difuzăm, imediat ce le primim, tuturor cadrelor ingineresti, încercăm ca și prin mijloace proprii să punem la dispoziția specialiștilor din producție ultimele noutăți. Prin Casa agronomului de la Săftica, de pildă, alcătuim trimestrial un buletin al noutăților din agricultură, iar lunar punem la dispoziția cadrelor tehnice un buletin de protecția plantelor. Am publicat, de asemenea, o sinteză a erbicidelor folosite în agricultura noastră. Sînt acțiuni care, amplificate pe viitor, ne vor permite să asigurăm specialiștilor din producție, ca și celorlalți lucrători din agricultura județului, o informare curentă din ce în ce mai bună.

P. VOICULESCU

Frumuseți în lut, operă a locuitorilor din Oboya, județul Olt, păstrători ai unui străvechi meșteșug — olăritul.

POSTA REDACȚIEI

Ing. Ilie MARIN, cooperativa agricolă Urzicuța, județul Dolj:

Incadrarea în funcția de șef de fermă în cooperativa agricolă a cadrelor care îndeplinesc condițiile de studii, dar nu au stagiul cerut de indicator, se poate face cu aprobarea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, dată la propunerea Direcției generale agricole județene.

Salariul la nivelul de bază al funcției de șef de fermă de gradul I, în cooperativa agricolă, este de 2 200 lei pentru cadrele care au stagiul minim de 5 ani în specialitate; pentru cadrele încadrate cu derogare de stagiul, acesta poate fi de 2 100 lei.

Ing. Marius NICA, cooperativa agricolă Gologanu, județul Vrancea:

Pentru perioada de instruire, de trei luni, la I.A.S., a absolvenților repartizați în cooperativele agricole s-a transmis de către M.A.I.A.S.A., cu adresa nr. 51 017/14. XII. 1970, indicația conform căreia nu se aplică reținerile lunare de 10 la sută din salariul tarifar.

Ing. Mircea BĂCILĂ, cooperativa agricolă Dăești-Popești, județul Vâlcea:

Inginerii șefi de ferme sau sectoare din cadrul cooperativei agricole primesc reținerile din salariu în funcție de realizarea planului fermei sau sectorului de care a răspuns fiecare, indiferent de gradul de îndeplinire a planului în celelalte ferme și sectoare, sau a planului pe cooperativă.

Salariul la nivelul de bază al inginerului șef de fermă al unei cooperative de gradul II este de 2 100 lei pentru cadrele care îndeplinesc condiția de stagiul, de minimum 4 ani în specialitate, și de 2 000 lei pentru inginerii încadrați cu derogare de stagiul, cu aprobarea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Cooperativa agricolă de producție Comani, orașul Drăgănești-Olt, județul Olt:

Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție, căreia am adresat sesizarea dumneavoastră, precizează că, potrivit prevederilor Legii nr. 19/1968, cooperativele agricole de producție nu mai pot da cu plată — în condițiile art. 6 din Statutul C.A.P. — locurile de casă situate în perimetrul construibil al orașelor și municipiilor. În schimb, comitetele executive ale consiliilor populare comunale și municipale au posibilitatea să atribuie membrilor cooperatori terenuri pentru construirea de locuințe, din proprietatea de stat, potrivit prevederilor Legii nr. 9/1968.

În cazul cînd consiliile populare orașenești sau municipale nu satisfac asemenea cereri ale membrilor cooperatori, vă puteți adresa Comitetului executiv al Consiliului popular județean.

Ing. Corneliu GERU, cooperativa agricolă Dedulești, județul Brăila:

Din analiza întreprinsă de Direcția generală a agriculturii, industriei, alimentare, silviculturii și apelor a județului Brăila a rezultat că, avînd domiciliul în orașul Brăila, nu aveți dreptul la diurnă, putîndu-vi-se plăti numai transportul, în cazul cînd sînteți chemat de către direcția generală agricolă. Orice alte deplasări se vor suporta de către cel ce vă cheamă sau trimite.

Dumitru MACOVEI — Satu Mare:

Studiile absolvenților școlilor tehnice agricole cu durata de 4 ani, care au funcționat în perioada 1962—1966, nu se echivalează cu cele ale liceului de specialitate și nu dau dreptul de a urma învățămîntul superior.

Absolvenții școlilor tehnice agricole cu durata de 4 ani pot să-și continue studiile la liceele agricole, susținînd examene de diferență, potrivit Ordinului nr. 629/1967 al Ministerului Învățămîntului.

Lămuriri suplimentare referitoare la această problemă puteți obține de la Liceul agricol din Livada, județul Satu Mare.

Dumitru CHRITĂSCU — Gătaia, județul Timiș:

Sesizarea dumneavoastră a fost înaintată Direcției generale agricole a județului Hunedoara. Vă vom comunica în curînd rezultatul anchetei întreprinse.

Ing. Ion GHINDEANU — cooperativa agricolă Seimenii Mici, județul Constanța:

În cazul cînd transferul de la o unitate la alta se efectuează în interesul serviciului, salariatul respectiv este îndreptățit să primească toate drepturile prevăzute de Codul Muncii la art. 162.

Sumele ce vi se cuvin în baza acestui articol, se suportă de către unitatea unde ați fost transferat.

Cărți noi

ASPECTE ACTUALE ALE RENTEI FUNCiare

Rezolvarea practică a problemei agriculturii din țara noastră reclamă cu tot mai multă insistență discutarea rentei funciare, ale cărei implicații teoretice și aplicative afectează aproape toate problemele economice, organizatorice și tehnice din acest sector de activitate. Lucrarea acad. V. Malinschi, „Aspecte actuale ale rentei funciare”, apărută în Editura Academiei R.S.R., prin conținutul său este un punct de plecare bine conturat științific într-o asemenea acțiune.

Alături de contribuțiile de ordin teoretic, în lucrarea de față se remarcă abordarea unei game variate de probleme referitoare la măsurile de aplicabilitate a tezelor teoretice, la condițiile concrete din agricultură.

La începutul lucrării se analizează, într-un spirit critic, în lumina principiilor

marxist-leniniste, principalele concepții care au fost elaborate de-a lungul vremii cu privire la conținutul noțiunii de rentă funciară, precum și la rolul pe care-l are în agricultură. După cum este firesc, autorul insistă asupra aportului adus de economiștii români.

În lucrare sînt analizate succesiv unele particularități ale agriculturii și aspectele esențiale ale relațiilor agrare care generează diferite forme ale rentei funciare. În continuare, sînt abordate problemele modificărilor diferitelor forme ale rentei funciare, în condițiile crizelor și reformelor agrare.

Ultima și cea mai mare parte a lucrării este consacrată problemei rentei funciare, a formelor și conținutului ei în condițiile socializării.

Lucrarea, conținînd numeroase concepții și idei originale, temeinic fundamentate științific, este de un real folos pentru toți cei care lucrează în agricultură.

N. DAVIDEANU

Din sumarul revistelor agricole

Revista „Probleme agricole” din această lună dedică întregul său conținut celor mai importante lucrări legate de irigațiile culturilor. Sumarul începe cu articolul „Probleme actuale privind exploatarea sistemelor de irigații”, conținînd apoi cu alte teme de interes major, cum sînt: „Stabilirea momentului optim al aplicării udărilor”, „Măsurile agrotehnice la cultura plantelor de cîmp în condiții de irigație, în zona Bărăganului de sud”, „Rezultatele cercetărilor privind tehnologia principalilor culturi în condiții de irigație în Dobrogea”, „Aspecte caracteristice ale culturilor irigate pe nisipuri”, „Cultura irigată a lucernei” etc.

În „Revista de zootehnie și medicină veterinară” sînt dezbătute îndeosebi teme

privind modernizarea creșterii ovinelor. La capitolul de medicină veterinară sînt cuprinse teme care se referă la Hipovitaminoza C la vițelii nou născuți, unele considerații asupra intoxicațiilor la animale cu substanțe chimice folosite în agricultură, cercetări privind eficiența H.C.T.H.-ului în tratamentul corizei gangrenoase și altele.

Din cele 13 articole de bază publicate de „Revista de horticoltură și viticultură” menționăm următoarele: „Sarcini sporite în exportul de legume, fructe și struguri în stare proaspătă”, „Aspecte ale tehnologiei producerii materialului săditor pomicol intermediar”, „Criterii cu privire la aplicarea irigației în scările de viță”, „Eficiența folosirii erbicidelor în cultura legumelor” și „Folosirea erbicidelor în livezile de măr”.

În ce privește revista „Mecanizarea și electrificarea agriculturii” reținem atenția îndeosebi articolele care au ca obiect pregătirea campaniei de vară.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 23 — 29 mai

RADIO

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9,00 — ORA SATULUI.

In fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON
DUMINICĂ: programul II: 19,15 — Teatru scurt: „Astă-seară ne jucăm”, de Anna Laszlo. Premieră.

LUNI: programul I: 20,30 — „Inspectorul de poliție” de J. B. Priestley.

MĂRTI: programul III 20,30 — „Orele fierbinți” de Laurențiu Fulga.

MIERCURI: programul II: 20,15 — „Petru Rareș” de Horia Lovinescu.

VINERI: programul II: 10,00 — „Dosarul 3087 n-a fost închis” de Manole Auneanu.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 9,30 — Sport și sănătate; 9,00 — Matineu pentru copii; 10,00 — **VIATA SATULUI**: Din cuprins:

• Agenda lucrărilor agricole: întreținerea culturilor de cîmp și legumicole; tratamente fitosanitare în plantațiile de vii și pomi

• Informații și reportaje realizate în C.A.P. din județele Dolj, Ialomița, Buzău

• Noutăți științifice și tehnice din agricultură

• Criza de timp. Reportaj realizat în câteva sate ilfovene pe tema gospodăririi timpului liber al specialiștilor agricoli

• Oameni dintre Obcini — reportaj despre viața și obiceiurile crescătorilor de animale și a cioplitorilor în lemn din județul Suceava

• Moment vesel

• Muzică populară; 11,15 — Cîntecul „Simfonii de Beethoven”

• 12,00 — De strajă patriei; 12,30 — În reluare la cererea telespectatorilor: Selecțiuni din emisiunea „Timpul florilor”

13,00 — Emisiune în limba maghiară; 14,30 — Post-meridian; 19,00 — „La poalele Semenicului”, Caleidoscop folcloric; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

20,00 — Reportajul săptămînii „Călătoriile”; 20,15 — Film artistic: „Lancea ruptă”. Un western dramatic interpretat de celebrii actori Spencer Tracy, Richard Widmark, Robert Wagner.

Premieră pe țară; 21,50 — Scene din opere comice și operete; 22,20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,30 — Telesport.

Programul II: 20,00 — Seară de teatru „Titanic vals” de Tudor Mușatescu (reluare la cererea telespectatorilor); 22,05 — BULETIN DE ȘTIRI; 22,10 — Reluarea serialului de simbătă seara.

LUNI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Muzică corală; 18,15 — Ecran; 18,45 — Stop-cadru; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

Sport; 20,10 — Un eveniment artistic: „Hamlet la Elsinor” de William Shakespeare. Coproducție danezo-britanică realizată la castelul Kronborg de la Elsinor (partea I); 21,30 — Reportaj TV: Imagini din Republica Populară Chineză; 21,45 — „Steaua fără nume” — muzică populară; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport.

MĂRTI: 10,00—11,00 — Telescoală; 18,00 — Deschiderea emisiunii. Revista literară TV; 18,30 — „Steaua polară” — cabinet de orientare școlară și profesio-

nală; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

Sport; 20,10 — Drumul lemnului. Film documentar; 20,35 — Seară de teatru: „Premiera” de John Cromwell;

22,05 — Arte frumoase. Medalion Florica Cordescu; 22,20 — Din înregistrările celui de-al IV-lea Festival și Concurs internațional de muzică ușoară „Cerbul de aur”; Recital Charles Trenet; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Universal-șotron. Enciclopedie pentru copii; 18,21 — Mult e dulce și frumoasă...; 18,40 — Confruntări; 19,10 — Tragerea pronocxpres; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

Sport; 20,10 — Reflector; 20,25 — Telecinemateca: „Hăituiții”. Un film cu Dirk Bogard și Elisabeth Sellers. Premieră pe țară; 21,50 — Antologie lirică; 22,05 — Film TV: „Yehudi Menuhin la București”; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17,30 — Emisiune în limba maghiară; 18,30 — FOTBAL: DINAMO MOSCOVA—SELECȚIONATA LUMII (Meci organizat cu ocazia retragerii din activitatea competițională a portarului sovietic Lev Iașin). Transmisiune directă de la Moscova.

• În pauza meciului la ora 19,15 — Emisiunea 1001 de seri! 20,15 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

Sport; 20,55 — Desene animate; 21,05 — Prim plan: Ing. Maria Flucșă, director general al Combinatului 2-Bumbac; 21,35 — Planeta se grăbește. Film documentar de montaj; 22,10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE;

22,25 — Recitalul sopranei Cornelia Gavrilăscu. Programul II: 20,45 — Ateneu. Emisiune de actualitate muzicală; 21,15 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,20 — Reportaj din București; 21,40 — Film artistic: „Fifi inaripatul”.

VINERI: 17,00 — Deschiderea emisiunii. Telescoală; 18,00 — CĂMINUL; Din cuprins: • Ancheta emisiunii: Ce știți și ce nu știți despre odihnă și recreere

• De la telespectatori, pentru telespectatori • Dialog cetățenesc — Cine frînează dezvoltarea prestărilor de servicii la sate? • „Deconspirarea Y-ului”

• 1000 de soluții pentru casa dv. — Camera copiilor • La semnalul emisiunii — pe urmele unor materiale difuzate • Moment vesel cu Constantin Stănescu; 18,50 — Lumea copiilor: „Glume... cu țilc”.

Prezintă Daniela și Așchiuță; 19,10 — Tragerea loto; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

Sport; 20,10 — Reflector; 20,25 — Film artistic: „Asul de pică”. Producție a studiourilor din R.S. Cehoslovacă; 21,55 — Cadran internațional; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTA: Programul I: 16,30 — Emisiune în limba germană; 18,10 — Publicitate; 18,15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ.

Sport; 20,10 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Film serial: Incurtăbilități; 21,05 — „Unu+doi pe un balansor”; Muzică și umor; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,00 — Săptămîna sportivă.

Programul II: 20,10 — Tineretul la rampă; 20,30 — Biblioteca pentru toți; 21,00 — Mari orchestre simfonice; 21,45 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,50 — Film serial: „Inima lui Bonivur” (producție a studiourilor sovietice).

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI APELOR

INSPECȚIA DE STAT A APELOR

NU ARUNCAȚI ÎN CURSURILE DE APĂ SUBSTANȚE INSECTO-FUNGICIDE

ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ

Administrația Asigurărilor de Stat incheie asigurări mixte de viață cu orice persoană în vîrstă de la 16 la 60 de ani, indiferent de profesie și de locul de muncă.

Asigurarea mixtă de viață are un dublu rol: constituie un sprijin material fie pentru cel care se asigură, în cazul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă în urma unui accident sau pentru familia sa, în caz de deces; dă asiguratului posibilitatea să economisească o sumă de bani pe care o va primi la expirarea asigurării.

O ASIGURARE MIXTĂ DE VIAȚĂ REPREZINTĂ O MĂSURĂ UTILĂ DE PREVEDERE ȘI DE REALIZARE A UNOR ECONOMII PLANIFICATE PENTRU ORICE CETĂȚEAN

CENTROCOOP

CENTRALA DE CONTRACTĂRI — ACHIZIȚII

BUCUREȘTI — B-DUL GENERAL MAGHERU NR. 31

VALORIFICIND PRIN CO-OPERATIVELE DE CONSUM PENELE OBTINUTE PRIN JUMULIRE PE VIU A PALMIPEDELOR ȘI SACRIFICARE A PASĂRILOR PUTEȚI OBTINE VENITURI IMPORTANTE.

CALEIDOSCOP

O RARITATE BOTANICĂ

„Hortensia arborescens” cu peste 120 flori este o adevărată raritate și o podoa-bă aproape de nedescris cind se află în plină floare. Asemenea hortensii (Hydrange) pot fi admirate la Stațiunea balneo-climaterică Călimănești, unde au fost plantate cu zeci de ani în urmă, și crescute în formă de tufă și arbuști, ce înfloresc vara.

Florile sînt foarte interesante și la cite-va exemplare din „Hortensia opuloides”, varietatea „Niderschen” care au fost plantate în București în grădina locuin-ței din strada Caraman 69 acum 31 ani. Ele înfloresc în fiecare vară cu 75—90 de flori, de un farmec deosebit ca mărime și culoare.

Astfel de plante floricele se obțin nu-mai printr-o îngrijire deosebită, prin administrarea de îngrășăminte în mod regu-lat (1/10 litri urină fermentată și apă, la care se adaugă 2 g superfosfat la fiecare litru de soluție) ce se aplică în lunile martie, aprilie și mai, între 10—15 mai executindu-se o udare cu apă aerisită în care se va pune și piatră acră sau calai-can (SO₂Fe), socotit un gram la un litru de apă. Calaicănu va intensifica coloritul florilor într-un albastru foarte atractiv.

Hortensiile devin adevărate rarități cind li se aplică o tehnologie superioară, iar multitudinea de flori pe care le pro-duc încită și atrag privirile tuturor, tre-cătorilor.

Eugen LUBAN

UN PAPAGAL LIMBUT I

Locuitorii din Sest, un orașel din Olanda, au fost șocați, nu de mult, de cuvintele urite și injurăturile proferate de cineva dintr-un apartament central, cu geamurile deschise spre stradă. Cind polițistii, sesi-zați de acest scandal, au pătruns în apar-tamentul respectiv, au dat peste... un pa-pagal cu un penaj strălucitor, care, trans-portat la comisariat, și-a „repetat” cu de-zinvoltură „numerele”.

PESCĂREASCA

Doi pescari italieni din Ladispoli pescu-lau scrumbii, cind barca lor incepu să fie deodată trasă cu viteză. După șapte ore de luptă, în cursul căroră au trecut prin multe peripeții, ei au reușit să „neutrali-zeze” enormul pește prins în plasa pe care o aruncaseră în apă. Spre satisfacția lor cei doi pescari au adus la chei un thon care a cîntărit 200 de kilograme.

DE-ACUM 140 DE SECOLE

Oamenii de știință ai unei expediții so-vietice la pol au întreprins un foraj adine într-o „bucă” de gheață, în apropierea stației „Vostok”, unde grosimea calotei glaciare depășește 3 500 metri.

Intrucit au fost necesari aproape 30 de ani spre a se acumula un metru de gheață polară, a rezultat că primele depozite din adîncurile acestei „bucle” s-au format acum 100 000 de ani. Savanții sovietici speră să găsească în straturile de gheață bule de aer, spre a analiza compoziția at-mosferică din acele perioade îndepărtate, ca și microorganismele și praful din diferite epoci. Pînă nu de mult, echipa glaciologilor respectivi a reușit să ajungă la adîncimea de 14 000 de ani, existînd deci ast-fel eșantioane de acum 140 de secole.

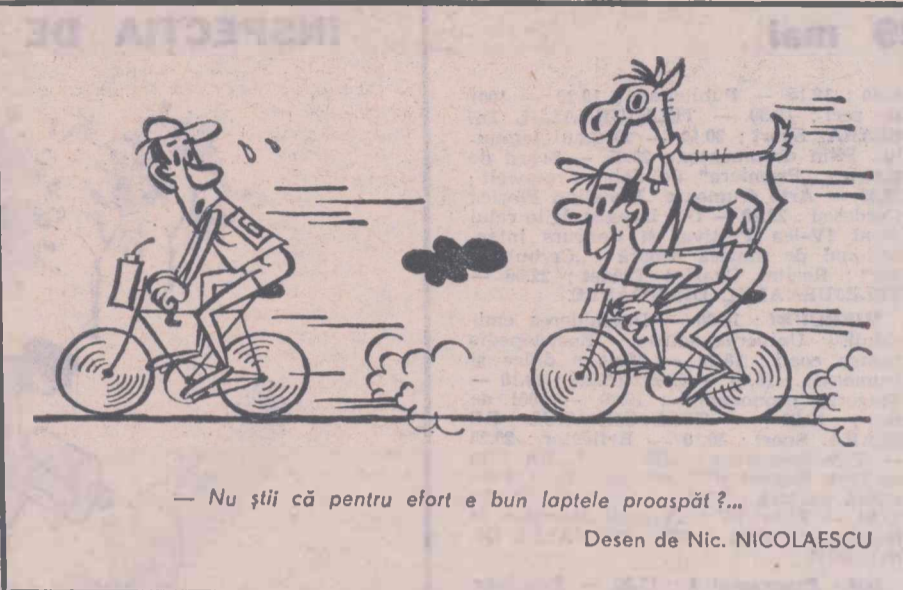
În medicina actuală, profilaxia virozelor respiratorii constituie una din prin-cipalele preocupări ale oamenilor de știință, rezervorul animal de virusuri, care cuprinde un mare număr de păsări și de mamifere domestice sau sălbatice, punînd numeroase probleme în lupta im-potriva răspîndirii pe întreg globul a vi-rozelor. Unele măsuri de protecție a cres-cătorilor de animale, a vînătorilor, a cel-lor pe care-l interesează păsările exotice decorative sau cîntătoare, controlul im-portului lor — sînt menite să amelioreze situația în ceea ce privește virozele con-tractate de la păsări sau animale.

Ne vom referi succint, în cele ce ur-mează, la citeva dintre aceste maladii.

Vom începe cu pseudo-pesta aviară, o boală deosebit de contagioasă a păsărilor, și care se transmite omului, manifestîndu-se sub forma rino-faringitei, a bronși-tei și — mai rar — chiar sub aspectul unor pneumonii atipice.

Boala e în fond o antropozoonoză (adi-că o zoonoză a omului) și trebuie dintr-un început deosebit de clasică pestă aviară, care e mai puțin contagioasă pentru une-le specii de păsări și nu se transmite la om. Pseudo-pesta aviară mai poartă și numele de „Boala Newcastle”, după denumirea orașului englez în care a fost depistată pentru prima oară, prin 1926.

Boala o fac mai ales găinile, curcanii, fazanii și porumbeii, dar și unele specii de păsări sălbatice. Ea începe brusc, cu diaree, secreții pe orificiile nazale, un fel de picoteală, după o incubație de 4—10—12 zile. Păsările devin cianotice, pielea le e plină de pete roșii-vineții și, de obicei, în 6—8 zile mor în majoritate. De regulă, este atins mai ales tineretul aviar, mai puțin rezistent la virus.

— Nu știi că pentru efort e bun laptele proaspăt?...

Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA DISCULUI

Dintre ultimele noutăți ale casei de discuri „Electrecord” sînt de notat și cele două concerte de Stan Golestan și Filip Lazăr, executate de orchestra de studio a Radioteleviziunii Române (dirijor, la primul concert, Carol Litvin, iar la cel de-al doilea, Ludovic Bacii).

Concertul pentru pian și orchestră „Pe culmile Carpaților” („Virful cu dor”) de Stan Golestan — solistă fiind Georgeta Ștefănescu-Barnea — are trei părți: Zi de sârbătoare, Singurătate și Veselia mulțimii — un rondo străbătut de mișcare și viață, ce încheie tripticul cu un vesel și luminos tablou, ca într-o pinză de Theodor Aman. Cea de-a doua lucrare, de Filip Lazăr, are și ea două părți, la inceput factura fiind de marș descendent (ECE 0493).

Pe un alt nou disc — (ECE 0500) — sînt imprimate alte două din cele 32 de sonate pentru pian de Ludwig van Beetho-

ven. E vorba de Sonata pentru pian nr. 17 în re minor, op. 31, nr. 2 și Sonata pen-tru pian nr. 28 în la major, op. 101, — in-terpret fiind Gheorghe Halmos, una din-tre personalitățile artei muzicale inter-pretative din țara noastră.

Pe un disc mare, publicului meloman i se oferă poemul simfonic „Acteon” și un ciclu de lieduri, realizări ale lui Alfred Alessandrescu.

Atrage atenția, de asemenea, discul ECE 0501 pe care sînt înregistrate mai multe baleturi din opere. E vorba de antracul la actul IV din „Carmen” de Bizet, Fara-n-dola din aceeași operă, Poloneza din ac-tul III al operii „Evgheniă Oneghin” de Ceaikovski, dansul micilor negri din ac-tul II din „Aida” de Verdi și baletul „Triumfal” din același act, baletul din actul al doilea al operii „Lakmé” de De-libes etc.

Trebuie reținute și cele două lucrări de muzică de cameră „Trei salviri” de Ma-tei Socor și „Burlasca” de Mircea Istrati — prima destinată sextetelor de suflători, iar a doua fiind compusă pentru cinci instrumente — vioară, oboi, fagot, clarinet și contrabas. Lucrarea lui Matei So-cor este împărțită în șapte tablouri cu in-spirație din snoavele populare, ca de ex-emplu, „Cum se vinde un minz care face galbeni”, „Iepurele credincios”, „Cotonoa-ga”, „Cîmpoiul fermecat”, „Un păstor ciudat” etc.

Din ciclul lucrărilor dramatice realizate de „Electrecord”, de data aceasta este adăptată pentru disc cunoscuta piesă a lui B. P. Hașdeu: „Răsvan și Vidra”. Din distribuție fac parte, între alții: Constan-tin Codrescu, Dina Cocea, Nae Roman, Constantin Ramadan, Alexandru Critico, Marcel Enescu, Ion Manta, Constantin Brezeanu, Marga Butuc, Ludovic Antal etc. Regia artistică: Constantin Moruzan. (16—EXE—0519).

În sfîrșit, de notat e și discul EDE 0545 (Mono), intitulat „Non Stop”, în care sînt imprimate numeroase lucrări ale genu-lui, în execuția orchestrei Electrecord și a grupului vocal „Cantabile”.

I. ALEXANDRU

Micuș și totuși de pe acum... protestatar, acest pui de leu pare a nu se împăca de loc cu indicațiile tatălui său. În mod sigur și dresajul va fi dificil, pînă va deveni un leu... bine crescut.

Sfatul medicului

PE SCURT DESPRE ZOONOZE

La crescătorii de păsări, boala — maladiile profesională — se transmite fie prin contact direct, fie prin inhalatie. Se mai pot îmbolnăvi medicii și personalul laboratoarelor.

În general, la om boala debutează după o perioadă foarte scurtă de incubație, cu următoarele caractere: febră discretă, cefalee, ușoară stare de oboseală, con-ductivitate și adenopatie auriculară. După aproximativ 10—14 zile, ea se vindecă de obicei, fără complicații.

Măsurile indicate sînt în primul rînd cele preventive. Tratamentul celor care au făcut zoonoza comportă combaterea simptomelor, a febrei, a catarului oculo-nazal, a conjunctivitei, eventual a rino-faringo-bronșitei sau pneumopatiei vi-ro-tice prin mijloacele recomandate de me-dic.

Ne vom mai referi, sumar, asupra al-tor două manifestări respiratorii întîl-nite în cursul unor boli virotice în care animalul este vectorul virusului, și anu-me „boala lui Armstrong” și „boala ghearelor de pisică”.

Infecția cu virusul izolat de „Arm-strong”, în 1934, dă omului care a con-tractat-o, o simptomatologie polimorfă:

semne de meningită limfocitară, encefali-te, pneumonii atipice; alteori — simplul aspect gripal; citeodată, curbaturi mari febrile, mialgii, artralgii. Virusul mala-diei are ca rezervor șoarecele de casă, de la care se transmite la om pe cale res-piratorie sau digestivă.

În general, boala se tratează simpto-matic; tratamentul se amplifică atunci cînd survin forme grave și cînd maladia depășește — în perioada de stare — trei săp-tămîni. Profilaxia înseamnă deratizare periodică, mai ales acolo unde datorită depozitelor de alimente și de cereale șoa-recii se înmulțesc.

„Boala ghearelor de pisică” își spune singur modul de transmitere: virus ino-cult prin piele, de obicei prin zgîrietura de pisică. Descoperită prin 1951, ea a nu-mărat destule cazuri în diferite zone ale globului, între care și în țara noastră.

Cercetătorii consideră că rezervorul de virus ar fi o rozătoare (șoarece, șobolan) și că pisicile ar constitui numai trans-mițătoarele pasive ale zoonozei. Iată, pe scurt, tabloul clinic al bolii la om: lezi-unea de inoculare la nivelul zgîrieturilor de pisică (pustulă sau ulceratie), cu lim-fadenită regională; simptomele generale: frisoane, fațes suferind, mialgii. Boala durează 6—7 săptămîni (limfademita ce-dează greu) și e mai gravă cînd se loca-lizează la ochi, în regiunea bucală, sau cînd se complică cu manifestări pulmo-nare, periferice, meningo-encefalitice.

Pe lîngă medicația simptomatică în tra-tamentul maladiiei se adaugă, după caz și gravitate, antibiotice și cortico-steroidi. Ea poate fi însă prevenită foarte simplu, evitînd zgîrieturile și mușcăturile de pi-sică. Atenție îndeosebi la copil!

Dr. Ion DUMITESCU

MAGAZIN SPORTIV

Meciul de la Bratislava a demonstrat încă o dată că NU SE POATE FĂRĂ ATAC...

Așadar, reprezentativa noastră de fotbal a pierdut meciul cu Cehoslo-vacia în minutul 88. S-ar părea că am pierdut pe nedrept, că sorții nu ne-au suris. Nu trebuie uitat însă nici un moment că formația gazdă a ata-cat permanent, alîndu-se trei sfer-turi din timp în terenul din fața por-ții lui Răducanu, că mijlocașii și ul-timii noștri apărători au trebuit să lupte din greu pentru a evita golurile.

Cehii au înțeles un lucru pe care antrenorii Angelo Niculescu și Titus Ozon nu vor să-l ia în considerare în ruptul capului: acela că fără atac nu se cîștigă niciodată meciurile. De multe luni de zile în formația noastră este menținut ca aripă dreaptă Nea-gu, un jucător care la clubul său joacă pe post de atacant central și care nu a corespons integral aproape niciodată. Faptul că la Guadalajara a inseris un gol norocos, i-a creat un fel de miț care credem că de data aceasta a fost spulberat definitiv. De altfel, nici ceilalți componenți ai ata-cului nostru nu s-au comportat mai mult decît modest. Ei au scripît ra-reori, iar de tras la poartă nici vorbă. Aceasta a făcut-o, în prima repriză, de citeva ori, dar și atunci anemic, Dinu. Duminică, portarul echipei Ce-hoslovace aproape că s-a plictisit.

Înaintașii noștri n-au creat niciodată faze periculoase cu adevărat, care să-l pună la grea încercare pe portar, așa cum a procedaș atacul ceh, în cazul lui Răducanu.

Cei 4 000 de simpatizanți români, ve-niți la Bratislava, cu mașini, autocare și cu trenul, au rămas, desigur, dezi-luzionați de ceea ce s-a petrecut în minutul 88. Dar nu trebuie uitat că mai înainte Adamec ratase o lovitură de la 11 metri și că Sătmăreanu și Mocanu scosese de pe linia porții alte baloa-ne care altfel s-ar fi opri iremediabil în plasă.

Așa sînd lucrurile, ne-a surprins afirmația crainicului postului nostru de televiziune care la sfîrșit declara candid că echipa noastră „a evoluat bine, la nivelul așteptat”. Nu, echipa a jucat slab, exclusiv defensiv. Ne-a lipsit o bună linie de atac, percutantă, tenace, periculoasă. Aceasta trebuie să ne dea în primul rînd de gîndit, atunci cînd vom alcătui formația pe care o vom opune în meciul retur Cehos-lovaciei, la București.

Al. IANCU

„Țigara” cu șanse la Olimpiadă

Nu de mult a stîrnit senzație, pe lacul Ratzburg din nordul Republicii Federale a Germaniei, acest schif ae-rodinamic, simplu, pentru curse. Chi-rurgul E. Zohlen, și-a prezentat spre experimentare noua construcție Aca-demiei Germane de Canotaj, din Rat-

zeburg. Un tînr canotor berlinez a realizat cu ea performanțe uimitoare. Această „țigara plutitoare” este mai scurtă și mai îngustă decît un schif convențional de curse și, în plus, cu 20—30%, mai ușoară. Va depinde de posibilitățile financiare dacă „țigara plutitoare” va putea intra în acțiune la Jocurile Olimpice din 1972, de la München.

DOCUMENTAR EXTERN

CITOCININELE — UN NOU GRUP DE SUBSTANȚE HORMONALE DESTINATE AGRICULTURII

Descoperirea, în urmă cu aproximativ 40 de ani, a primilor hormoni vegetali poate fi considerată ca una din realizările de primă importanță în istoria științelor agricole și biologice. Posesori ai acestor substanțe „miraculoase”, experimenterii și practicienii au reușit să găsească procedeele cele mai eficiente de dirijare a creșterii și dezvoltării plantelor, în scopurile imediate ale producției agricole. Auxinele, gibberelinele, substanțele stimulative sintetice, retardanții și substanțele inhibitoare și-au găsit o gamă largă de aplicare, în cele mai diverse sectoare ale agriculturii și biologiei.

În șirul substanțelor hormonale cu rol stimulator a apărut, în ultimii ani, un nou grup de compuși care a primit denumirea de **citochinine**. Rolul acestor substanțe specifice constă în dirijarea și stimularea proceselor de diviziune celulară (citochineză). Prezența lor naturală în plante a fost presupusă de multă vreme, însă abia în ultimul timp au fost detectate în semințele de mazăre, orz, lupin, lactuca, în curs de germinare, în fructe de măr, păr, piersic, prun, gutui și tomate după fecundare, în rădăcini și în seva circulantă prin xilem la floarea-soarelui, tutun și viță de vie.

Prin lucrări foarte migăloase s-a reușit chiar să se extragă și să se purifice aceste citochinine naturale. D.S. Letham a reușit ca din 60 kg de semințe nemature de porumb dulce să izoleze 0,7 mg dintr-un compus pur, în stare cristalină, pe care l-a denumit zeatină. În anul 1967, D. Klämbt a separat 2 citochinine naturale din 180 kg frunze de floarea-soarelui, obținând în medie 5—9 micrograme de zeatină la 1 kg de frunze proaspete. În prezent, zeatina este considerată cel mai activ compus din grupul citochininelor, prezent în cantitate mai mare în bobul de porumb în curs de formare și de coacere, la 11—16 zile după fecundare.

După anul 1968 au fost sintetizați unii compuși chimici, care manifestă proprietăți biologice similare cu citochininele naturale: 8 — azochinetină, hidroxi-polimetilenaminopurină etc.

Stimularea diviziunii celulare

Acționând separat sau corelat cu alte substanțe bioactive, citochininele joacă un rol important în procesele de creștere și dezvoltare, prin stimularea diviziunii celulare, atât la organismele inferioare (virusuri, bacterii, ciuperci, alge) cât și la plantele superioare. Analizele microscopice au arătat că citochininele intensifică ritmul de sintetizare a acidului dezoxiribonucleic și reduc ciclul mitotic în general, acționând mai ales în scurtarea interfazei presintetice.

Prin stimularea proceselor de înmulțire celulară, citochininele se dovedesc regulatoare active de creștere, care determină diferențierea și dezvoltarea unor organe specifice. Intensifică forma-

rea tuberculilor de cartof, a rădăcinilor secundare la mazăre, formarea rădăcinilor direct pe pețiol, formarea mugurilor și dezvoltarea organelor florale. Influențând înflorirea, citochininele pot schimba balanța sexelor la flori, fie prin feminizarea unor flori hermafrodite, fie prin schimbarea unor flori masculine în hermafrodite.

Intensificarea circulației substanțelor

Experimentările au demonstrat că citochininele stimulează atât transportul asimilatelor prin floem în direcție axială cât și transportul transversal la distanțe mici, de la celulă la celulă. Aplicat localizat, pe o anumită porțiune de frunză sau pe alte organe ale plantei, citochininele accelerează circulația auxinelor, aminoacizilor, fosfaților și a altor substanțe nutritive care se dirijează spre zonele tratate.

Frinarea proceselor de îmbătrânire

Legat de reglarea circulației metabolitelor în plante, apare fenomenul constat de diferiți specialiști în frinarea îmbătrânirii țesuturilor. Tratamentele cu

citochinine întârzie procesul de îmbătrânire a plantelor în general și a diferitelor organe în particular. Această particularitate biologică a început să fie valorificată pentru scopuri practice. Firma americană Shell a produs preparatul SD 4901, care conține 6—benzil aminopurină, un compus înrudit cu citochininele, care inhibă procesul de îngălbenire prin distrugerea totală a clorofilei și asigură menținerea prospețimii frunzelor de ridichi, salată și varză. Chiar și după recoltare, aceste produse legumicole își păstrează frăgezimea mult timp.

Un preparat similar al firmei Shell denumit SD 8939 a fost folosit cu succes în cultura viței de vie (soiul Black Corinth). Prin stropirea plantelor, la 4 zile înainte de înflorire, cu o soluție apoasă de 0,1%, s-a obținut o triplare a producției de struguri.

Prin analizele de laborator s-a demonstrat că întârzierea proceselor de îmbătrânire a țesuturilor se datorește întreținerii după tratament a unui metabolism activ, în special legat de sinteza proteinelor și a acizilor nucleici (A.R.N., A.D.N.) și de activitatea fotochimică a clorofilei, ceea ce asigură o continuă regenerare a substanțelor de constituție celulară.

Am prezentat pe scurt câteva din proprietățile biologice și fizico-chimice ale citochininelor, naturale sau sintetice, care în ultimii ani și-au făcut intrarea cu succes în galeria substanțelor hormonale de perspectivă. Cercetătorii și cadrele din producție ar trebui să le acorde atenția cuvenită pentru a decela principalele direcții de aplicabilitate și tehnologia concretă de utilizare în scopul măririi continue a cantității și calității recoltelor.

Dr. ing. C. I. MILICĂ
șeful Laboratorului
de fiziologia
rezistenței plantelor
de la I.C.C.P.T. — Fundulea

R.S.S. Estonă. La uzina constructoare de mașini agricole „Viit” din Tartu a început producția unui nou transportor-incărcător universal „T.Z.K.-30”, destinat mecanizării lucrărilor în marile depozite de cartofi. Productivitatea lui este de 30 tone pe oră. Noua mașină are brațul lung de 8 m și se poate deplasa singură pe lungimea cablului de alimentare — 50 m. În acest an uzina va produce sute de astfel de agregate. În fotografie: transportoare-incărcătoare „T.Z.K.-30” gata de expediție.

PROTECȚIA PLANTELOR ÎN R. P. POLONĂ

Dat fiind faptul că produsele chimice exercită o influență dăunătoare asupra sănătății omului, animalelor și asupra mediului prin elementele nocive remanente în plante, sol, apă și țesuturi animale, în Polonia se desfășoară lucrări de cercetare în domeniul toxicologiei pesticidelor, dinamicii dispariției reziduurilor nocive, în domeniul diagnosticului bolilor provocate de pesticide și al terapiei acestora și se elaborează metode de aplicare a respectivelor produse în agricultură așa fel încât aceasta să nu reprezinte nici un pericol.

Analiza de ansamblu a problemei pro-

tecției plantelor, analiză care include producția de pesticide, acțiunea lor biologică, metodele de aplicare și reducerea influenței lor dăunătoare și-a găsit expresie într-un decret al Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, care coordonează lucrările de cercetare desfășurate de diverse institute științifice și orientează lucrările în domeniul controlului pesticidelor utilizate în agricultură și al reziduurilor pe care acestea le lasă.

Lucrările care privesc protecția plantelor vor fi concentrate, în Polonia, în jurul unui centru de cercetări unic, Institutul de protecție a plantelor. În plus, pentru a înlesni coordonarea lucrărilor, va fi creat, pe lângă Comitetul de știință și tehnică un grup consultativ — denumirea lui exactă este Grupul consultativ de integrare a metodelor de protecție a plantelor. Acest organism va include în componența sa cercetători interesați în domeniile biologiei, agriculturii, silviculturii, chimiei și medicinii.

Anna SZYSZKOWSKA
(După „Hebdomadaire Polonais”)

ORIZONTURI

HIBRIZI DE PORUMB IUGOSLAVI

În ultimii ani, prin colaborarea institutelor de cercetări științifice cu combinate agricole, în R.S.F. Iugoslavia s-au obținut o serie de hibridi de porumb care dau producții mari și rezistă la diferite boli. Ei sînt foarte apreciați atât în țară, cât și peste hotare. Astfel, din cele 2 500 000 hectare de suprafață agricolă, cultivată cu porumb în Iugoslavia, circa 1 500 000 de hectare revin hibridilor de porumb. În prezent, se fac pregătiri pentru extinderea culturii porumbului hibrid și pe restul de 1 000 000 hectare pe care sînt cultivate, deocamdată, soiuri mai puțin productive.

Pe de altă parte, hibridii de porumb iugoslavi sînt cultivați pe suprafețe mari în numeroase alte țări. La începutul acestui an, de pildă, au fost exportate în străinătate circa 1 500 tone de sămînță de porumb hibrid, în valoare de circa 2 500 000 dolari. În primăvara aceasta și fermierii americani din statele Indiana și Iowa, care sînt prin tradiție producătoare și exportatoare de porumb, au semănat pentru prima oară pe ogoarele lor hibridi de porumb iugoslavi. În baza contractelor încheiate pînă acum, ei au și achiziționat 2 500 tone de sămînță de hibridi iugoslavi în valoare de circa 1 000 000 dolari.

FOLOSIREA DEȘEURILOR DE TUTUN

În R. P. Polonă a fost elaborat și patentat un procedeu de prelucrare a deșeurilor de tutun, socotite pînă în prezent inutile și care se aflau pe teritoriul fabricilor de tutun. În deșeurile de tutun se adaugă cărbune brun măcinat și amestecul este brichetat. Brichetele se încarcă într-un generator în care se injectează aer și abur cald. Orificiul de leșire al generatorului este prevăzută cu un dispozitiv cu răcire pentru purificarea gazelor și condensarea produselor de piroliză. Cu acest prilej se degajă compuși de piridină și nicotină, spirțuri, eteruri, uleiuri de parafină, rășini etc. În cenușa rămasă există diverși oxizi de metale rare și, în primul rînd, oxizi de litiu, care conțin 2 la sută litiu pur.

Pentru prepararea brichetelor se recurge la 80—90 la sută deșeuri de tutun și 10—20 la sută cărbune brun. Cărbunele brun pulverulent poate fi înlocuit cu turba.

EFFECTUL DE ÎMBĂTRÂNIRE A PLANTELOR PRODUS DE ERBICIDE

Profesorul Alan Dodge, de la Universitatea din Bath (Anglia), a descoperit că, sub influența erbicidelor, cloroplastele din celulele plantelor încep să producă, în loc de zaharuri, o serie de peroxizi, dăunători plantelor. Acești compuși distrug membranele celulare, astfel încît protoplasma vie difuzează și se amestecă cu substanțe nocive, care sînt acumulate sub formă de deșeuri metabolice în vacuolele celulelor. După cîteva ore, survine moartea plantei. Cunoscîndu-se acest mecanism, va fi, probabil, posibil să se amelioreze erbicidele existente și să se sintetizeze altele, mai eficiente.

Unele modificări posibile ale fotosintezei sînt, de asemenea, importante, întrucît pot avea ca rezultat creșterea productivității biologice a plantelor. Prof. Dodge a descoperit, în acest sens, că otrăvirea celulei de către peroxizi constituie un fel de accelerare a procesului de îmbătrînire, prin care celula vegetală degenează și moare.

Se pare că celulele vegetale au o durată de viață predeterminată. Ajunse la o anumită vîrstă, vacuolele, comparate în acest stadiu cu niște miel „capsule de sinucidere”, se deschid și distrug celula prin compuși toxici care difuzează în protoplasmă, într-un mod asemănător cu mecanismul declanșat de erbicide. Studiul acțiunii erbicidelor poate furniza, așadar, elemente importante pentru înțelegerea procesului natural și universal al îmbătrînirii plantelor.

VITAMINA A ÎN HRANA CURCILOR

Oamenii de știință de la Universitatea din statul Wisconsin (S.U.A.), sînt de părere că dacă în hrana curcilor se adaugă vitamina A, se micșorează efectul nitraților din apa de băut. Curcilor li s-a dat o hrană conținînd nitrați și nitruți de potasiu și natriu, concentrația de nitrați reprezentînd 1 000 P.P.M., cea de nitruți 400 P.P.M. și puțină vitamină A.

Nitrații și nitruții s-au dat separat, și la un loc, grupurilor de curci împărțite în perechi. După trei săptămîni, jumătate din curcile din fiecare grupă a primit vitamina A, care anihilează intoxicația cu nitruți.

Nitrura de potasiu a micșorat creșterea păsărilor și a sporit mortalitatea mai mult decît nitrura de natriu. Combinarea celor două săruri de potasiu, de asemenea, a micșorat creșterea și a sporit mortalitatea mai mult decît combinația sărurilor de natriu.

Prin adăugarea de vitamină A s-a micșorat mortalitatea și s-a realizat o creștere a sporului de greutate.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

Premiul UNESCO pentru

NOILE SOIURI DE OREZ ȘI GRÎU

Nu de mult a fost acordat al doilea premiu UNESCO unor institute de cercetări privitor la cultura orezului și a grîului. Premiul a fost atribuit în comun Institutului internațional de cercetări pentru orez (I.R.R.I.) din Los Banos (Filipine) și Centrului internațional de ameliorare a porumbului și grîului din Mexic în cadrul căruia lucrează și dr. Norman Borlaug, deținător al Premiului Nobel pe anul 1970.

Cu ocazia decernării premiului, reprezentanții acestor două institute, profesorul Chandler (Filipine) și dr. R. D. Osler (Mexic) au răspuns la întrebările puse de ziariști, relevând procedeele folosite pentru a obține noi soiuri de orez și grîu, cu o mai mare productivitate, destinate să contribuie la stăvilirea penuriei de alimente în diferite regiuni ale globului.

Lucrările celor două institute s-au axat pe dezvoltarea, introducerea și răspîndirea unor soiuri de orez și grîu cu paiul scurt, rezistente la dăunătorii și boli și potrivite pentru regiuni tropicale și subtropicale ale lumii. Ele au fost încununete de succes.

Întrebat asupra amănunților acțiunii institutului pentru orez, profesorul Chandler a arătat că aceasta a început în anul 1962 și a pornit de la constatarea neîmbucurătoare că factorul care limitează recoltele în Asia tropicală, unde predomină cultura orezului, unde fiecare mîncă orez și fiecare cultivă orez, îl constituie faptul că planta crește prea mare și are sistemul foliar prea dezvoltat. Lucrările destinate a-i mări producția printr-un spor de îngrășămintă n-au făcut decît să le stimuleze atît creșterea în înălțime, cit și foliația. Aceasta a făcut ca plantele să cadă la pămînt, reducînd simțitor producția. Se cheltuiau bani în plus și producția, totuși, scădea.

Cercetătorii au ajuns atunci la concluzia că planta trebuia întărită genetic. Au căutat deci plasmă germinativă (nou material genetic) din circa 10 000 de varietăți de orez, luate cam de pe tot globul. Ei au găsit unele varietăți care au paiul

scurt. După încrucișarea cu varietăți mai înalte, prima generație cuprindea în proporție de un sfert plante cu paiul scurt și trei sferturi cu paiul înalt. Din sfertul cu pai scurt au fost selectate plantele care aveau, în același timp, paiul rigid și frunzele verticale. S-a constatat că aceste plante, dacă erau tratate cu îngrășămintă, creșteau mai verzi, dădeau mai multe boabe și totuși nu cădeau la pămînt. Rezultatul a fost, într-adevăr, îmbucurător, obținîndu-se o producție mai ridicată aproape dublă. Atunci s-a pus problema găsirii unor exemplare rezistente la boli și la insecte.

Întrebat asupra situației la grîu, dr. Osler a arătat că ea este aproape similară cu aceea a orezului. Doctorul Borlaug este cel care s-a preocupat de găsirea unui tip de grîu pitic. Primele experimentări s-au făcut cu un astfel de grîu din Japonia, care a fost introdus în cultură în nord-vestul Statelor Unite. Lucrînd cu acest soi, dr. Borlaug a constatat că primele încrucișări n-au reușit și că tipul pitic era extrem de sensibil la rugină. Experimentările ulterioare au rezolvat, totuși, și această problemă, iar rezultatele finale le constituie varietatea de grîu cunoscută acum ca „grîu pitic mexican”. Acesta a jucat un important rol în așa-numita „revoluție verde” în regiunile unde producția de cereale era mult rămasă în urmă. Fermierii au reușit acolo să quadrupleze cantitatea de azot folosită mai înainte ca îngrășămintă și totuși să obțină economicăște cîștiguri, cu alte cuvinte, să obțină creșterea producției, evitînd pericolul căderii.

Aceasta nu înseamnă că folosind de patru ori mai mult îngrășămintă, se împărește neapărat și recolta; e fapt sigur însă că investiția mărită este mai mult decît compensată de sporul de producție.

La întrebarea cu privire la procedeele de a obține semințe rezistente față de insecte, profesorul Chandler a răspuns că institutul său folosește simultan circa 2 000 de varietăți și controlează care dintre ele sînt mai puțin expuse dăunătorilor în condiții naturale. Se încrucișează apoi varietățile

care s-au dovedit mai rezistente cu alte semințe ameliorate, introducîndu-se o plasmă germinativă pentru a produce modificări genetice, în scopul de a se obține soiurile cele mai rezistente. Varietățile viitoare vor avea desigur calitățile cerute.

Cu privire la utilizarea în experimentări a radiațiilor, la Institutul pentru orez, aceasta s-a făcut la o scară redusă. Totuși, Agenția internațională pentru energia atomică a fost rugată să colaboreze cu acest institut prin comunicări de rezultate, iar experiențele vor continua.

S-a pus întrebarea cît au durat procesele de încrucișări. S-a răspuns că, de pildă, la grîul rezistent la rugină, experiențele au început din 1943. Au existat două trepte în desfășurarea cercetărilor: întîi s-au făcut încercări în condiții naturale proprii Mexicului, apoi în diferite regiuni selectate din toată lumea. Soiurile dovedite rezistente la rugină în condițiile din Mexic, precum și în alte condiții, au fost din nou încrucișate, pentru a obține alt soi, care a fost, de asemenea, experimentat în Mexic și în alte părți. În toată acțiunea întreprinsă s-a colaborat și cu cercetători din diverse țări.

Savanții au fost întrebați, de asemenea, dacă noile soiuri vor fi atacate de alte virusuri care vor apare eventual în viitor. Răspunsul a fost afirmativ și acesta este motivul pentru care s-a căutat să se obțină cît mai multe varietăți de astfel de plante rezistente. Riscurile sînt mari, pentru că organismele se schimbă, se adaptează. Ceea ce s-a întimplat cu muștele devenite rezistente la DDT se poate întimpla și cu rugina. De aceea, savanții au insistat asupra necesității de a se continua cercetările: organizarea și programul studiilor trebuie să fie dinamice și permanente. În acest domeniu nu se poate spune niciodată că problema e soluționată definitiv.

Pînă acum, noile soiuri au fost cultivate numai pe 10% din suprafețele destinate orezului. Pentru răspîndirea cît mai largă a acestor culturi trebuie introduse noile soiuri în cît mai multe țări și trebuie instruiți cultivatorii. Institutul a pregătit peste 600 de specialiști, care au cultivat apoi noile varietăți pe 15 milioane ha.

La grîu, suprafața cultivată cu noile soiuri (800 000 ha înainte de vreo 5 ani) s-a înzecit. S-au folosit nu numai semințele venite direct din Mexic, ci și cele obținute prin aplicarea programelor naționale ale altor țări.

Aurel STOICANU

DIFICULTĂȚILE MONETARE ALE PIEȚEI COMUNE

„A patra oară în decurs de doi ani, fundamentul Pieței comune agricole este zguduit de evenimentele monetare” — scrie ziarul francez „Le Monde”. Neajunsurile anterioare s-au produs în august 1969, cînd guvernul francez a anunțat devalorizarea francului, în octombrie 1969, cînd guvernul vest-german a procedat la revalorizarea mărcii și, ulterior, cînd a fost pus la punct sistemul de „compensare” a pierderilor impuse uncia sau alteia din țări în cadrul politicii agricole „comune”. Actuala criză monetară are consecințe mai grave asupra Pieței comune agricole decît „zguduirile” de pînă acum; în primul rînd, criza a lovit în dolar, care este principala monedă în care se efectuează tranzacțiile și, în al doilea rînd, a lovit în sistemul prețurilor fixe, aplicate în toate cele șase state membre ale Pieței comune. Săptămîna trecută, miniștrii agriculturii din cele șase state vest-europene au încercat să salveze cite ceva din ceea ce era prezentat ca „edificiul Europei verzi”, dar înlînțirea s-a încheiat numai cu... promisiuni că nu se va întreprinde nimic care să aducă noi prejudicii colaborării vest-europene abia începute.

De ce oare este acum pus din nou în discuție întregul aranjament al Pieței comune?

Cînd au încheiat fragilul acord al „Europei verzi”, cele șase state vest-europene s-au angajat ca prețul cerealelor și al untului, al furajelor și produselor oleaginoase să fie menținut în anumite limite în întreaga „comunitate”; acum însă — odată cu introducerea „cursului fluctuant” la marca vest-germană și florinul olandez — prețurile pot varia de la o zi la alta atît pe piața internă a fiecărei țări, cit și în relațiile intercomunitare în ansamblu. Degeaba vor cădea de acord experții asupra unui preț fix la grîu, de exemplu, deoarece după o zi sau două prețul în mărți vest-germane sau diferi de cel în franci francezi sau lire italiene, în funcție de oscilațiile înregistrate la bursa valutară. Pe de altă parte, orice sumă acordată din „bugetul comun” unui stat, unde producătorii agricoli urmează să fie apărați de concurența produselor importate, nu mai poate fi evaluată coresponsator cu necesitățile, de vreme ce orice hotărîre este supusă fluctuațiilor de pe piața monetară.

Una din primele victime ale crizei sistemului monetar occidental este, deci, Piața comună agricolă!

PENTRU COMBATEREA FOAMETEI

„Marșul pentru dezvoltare” cunoaște un succes important. În 51 de țări, milioane de tineri străbat pe jos mari distanțe pentru a colecta sume de bani, care să completeze ajutorul în alimente furnizat de F.A.O. Colecta și-a propus să realizeze 10 milioane de dolari pentru a contribui la combaterea foametei.

Inițiată de organizația italiană „Mani Tese” (Mîini întinse), ideea campaniei pentru dezvoltare a găsit milioane de adepți. Tineri din 160 de orașe americane au pornit la drum pentru a spori fondurile programelor contra sărăciei și programelor de nutriție din diferite țări. Comitetul american de coordonare a propus ca aproximativ jumătate din rețetele obținute prin „marșurile pentru dezvoltare” să fie folosite în Statele Unite, iar jumătate în alte țări.

SPOREȘTE MECANIZAREA ȘI CHIMIZAREA ÎN AGRICULTURA R. P. UNGARE

Mecanizarea agriculturii socialiste în R. P. Ungară se desfășoară într-un ritm intens. În comunicatul Oficiului central de statistică se arată că, la mijlocul anului trecut, parcul de tractoare numără 69 000 bucăți. Totodată, se intensifică folosirea îngrășămintelor chimice: consumul de îngrășămintă sintetică a crescut în ultimul an de la 125 la 146 kg substanță activă la hectar.

PEȘTELE CONSERVAT ȘI MERCURUL

În Statele Unite au fost confiscate patru tone de pește congelat, deoarece autoritățile au constatat că este contaminat cu mercur. Este vorba de pește importat din Spania, care a fost pus în vinzare în numeroase magazine alimentare.

Interzicerea consumului de pește contaminat a provocat panică în rîndurile consumatorilor, cu atît mai mult cu cît o statistică oficială relevă că în ultimii trei ani peste două milioane de tone de pește conservat a prezentat un nivel de mercur care depășește limitele admise.

Fișier

JUDEȚUL VARNA

Județul Varna din R.P. Bulgaria, în special orașul Varna cu împrejurimile sale, a cărui apariție datează din secolul al VI-lea î.e.n., sînt cunoscute în primul rînd, ca locuri de turism și odihnă, datorită minunatelor plaje și a climatului dulce din zona litoralului Mării Negre. Puțini sînt aceia care n-au auzit de complexul balneo-climateric „Zlatnite piasisi” (Nisipurile de aur).

În aceeași măsură se cuvine a fi cunoscută regiunea sub aspectul agriculturii; succesele obținute în acest domeniu o situează între primele din Bulgaria.

Regiunea Varna ocupă partea de nord-est a Bulgariei, avînd suprafața terenului agricol de 191.787,9 ha., din care arabil 174.935 ha.

Producția vegetală ocupa 67,1% din producția globală agricolă, iar producția animală 32,9%. Producțiile medii în ultimii ani au fost: la grîu 3 200 kg/ha, porumb 3 850 kg/ha., floarea-soarelui 2 010 kg/ha., struguri 10 700 kg/ha., pierșici 8 520 kg/ha., 3051 l. lapte pe vacă furajată, 206 ouă la o găină ouătoare, 4,823 kg. lînă pe oaie.

La 100 ha teren arabil s-a obținut în medie o producție în valoare de 82 200 leva, din care 44 000 leva revîm producției vegetale. 21 200 leva producției animale iar 17 000 provin din producția auxiliară.

La 100 ha revin 1,28 tractoare convenționale, 0,19 combine, 0,39 autocamioane, iar înzestrarea energetică este de 7 400 kWh.

Anual cresc investițiile capitale. Astfel, de la 66 milioane de leva în 1962

au crescut, ajungînd în ultimii ani, pînă la 135,672 milioane leva la 100 ha arabil revenînd 77 500 leva.

Venitul mediu anual al unui cooperator este de 1078 leva, iar valoarea producției globale obținute pe cooperatori este de 3 664 leva.

Anul trecut s-a terminat cea de-a treia etapă a concentrării producției agricole. Ca urmare au fost create șapte complexe agroindustriale. Iată-le, împreună cu domeniile pentru care sînt profilate: Varna — cu o suprafață arabilă de 42 539,6 ha — cultura cerealelor, plantelor tehnice, viței de vie, creșterea suinelor; Vilci Dol — cu o suprafață arabilă de 33 392,5 ha — cultura cerealelor, plantelor tehnice, creșterea suinelor, păsărilor, ovinelor, bovinelor; Vetrino — cu o suprafață arabilă de 21 374,4 ha — cultura cerealelor, plantelor tehnice, viței de vie, creșterea suinelor; Dilgopol — cu o suprafață arabilă de 13 305,5 ha — pomicultură, viticultură, legumicultură, creșterea oilor, bovinelor; Dolen Ciflic — cu o suprafață arabilă de 17 297,7 ha — cultura cerealelor, plantelor tehnice, legumelor, viței de vie, creșterea bovinelor, oilor, suinelor; Provadia — cu o suprafață arabilă de 29 494,5 ha — cultura cerealelor, plantelor tehnice, legumelor, viței de vie, creșterea bovinelor, oilor, suinelor; Suvorovo — cu o suprafață arabilă de 17 342,2 ha, — cultura cerealelor, plantelor tehnice, viței de vie, creșterea bovinelor, oilor, suinelor.

Dr. ing. Viorel ÎNDREĂȘ

Executarea stropitului contra dăunătorilor, într-o plantație de portocali din R. F. a Germaniei.